

dosarul nr. 1-639/16
12-1-9444-04112016

SENTINȚĂ
în numele Legii

13 noiembrie 2023
Chișinău

mun.

Judecătoria Chișinău (sediul Central)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul
Grefieri
Ceban

Vitalie Stratan
Marina Mihalachi, Corina Budnea și Iulian

cu participarea:

Procurorilor

Vitalie Galeru, Vladislav Bobrov și Gheorghe

Iapără

Apărătorilor inculpatului Muntean Andrei

Dorin Lișman și Sorina

Arnaut

Apărătorilor inculpatului Gheorghe Sorici

Alexandru Zmeu și Ion

Negura

examinând în ședință publică în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Muntean Andrei *****, născut pe *****,
IDNP *****, originar și domiciliat în
*****, cet. al ***** și *****, cu studii
*****, *****, *****, ***** la întreținere,
***** în câmpul muncii, ***** și fără
antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 43 lit. a), 44
și 326 alin. (1) din Codul penal, și de învinuire a lui:

Sorici Gheorghe *****, născut pe *****,
IDNP *****, originar din ***** și
domiciliat în *****, cet. al ***** și
*****, cu studii *****, *****, *****,
***** la întreținere, ***** în câmpul
muncii, ***** și fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 43 lit. a), 44
și 326 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 4 noiembrie 2016 - 13
noiembrie 2023.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și
cercetate în ședința de judecată, instanța, -

C O N S T A T Ă :

Cu privire la fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Potrivit rechizitoriului, **Muntean Andrei** este acuzat pentru faptul
că având rolul de complice, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun
acord cu Sorici Gheorghe, a comis traficul de influență în următoarele
circumstanțe:

La 20 iulie 2016, aflându-se în mun.Chișinău, în cadrul unei discuții avute cu Șaban Marcel, știind cu certitudine că acesta se află în relații apropiate cu factorii de decizie ai S.R.L. „Almani Lux”, la indicația ofițerului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun.Chișinău al Direcției de Poliție a mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Sorici Gheorghe, i-a comunicat primului că în procedura ofițerului de urmărire penală nominalizat, se află o cauză penală pornită în privința factorilor de decizie ai agentului economic indicat, conform prevederilor art. 163 din Codul Penal, pe faptul lăsării în primejdie și faptul că Sorici Gheorghe susține că are influență asupra persoanelor cu funcție publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica mun.Chișinău și persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Procuraturii sect. Botanica, a pretins de la factorii de decizie a S.R.L. „Almani Lux” prin intermediul lui Șaban Marcel pentru Sorici Gheorghe, mijloace financiare în sumă de 3000 EURO, echivalent a 66 196,20 de lei, conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, ca ultimul să facă persoanele publice și cu funcție de demnitate publică indicate, să accepte propunerea de clasare a cauzei penale nominalizate și emiterea ordonanței motivate prin care să fie dispusă clasarea acesteia.

1.2. Inculpatului *Muntean Andrei* i s-a incriminat săvârșirea infracțiunii de „*trafic de influență*” prin complicitate conform prevederilor art. 42 alin.(5), 43 lit. a), 44 și 326 alin. (1) din Codul penal, adică pentru „*pretinderea personală de bunuri pentru o altă persoană, care susține că are influență asupra unei persoane publice și cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face pe aceștea să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu savârșite*”.

1.3. De asemenea, potrivit rechizitoriului, **Sorici Gheorghe** este acuzat pentru faptul că având rolul de autor, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Munteanu Andrei, a comis traficul de influență în următoarele circumstanțe:

În perioada 23 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, acționând de comun acord cu Muntean Andrei, știind cu certitudine că Șaban Marcel se află în relații apropiate cu factorii de decizie ai S.R.L. „Almani Lux”, i-a comunicat ultimului că în procedura sa se află o cauză penală pornită în privința factorilor de decizie ai agentului economic nominalizat conform prevederilor art. 163 din Codul Penal, pe faptul lăsării în primejdie și susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău și a persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Procuraturii sect. Botanica mun. Chișinău, a pretins personal și prin intermediul lui Muntean Andrei de la factorii de decizie ai S.R.L. „Almani Lux”, prin intermediul lui Șaban Marcel, pentru sine, mijloace financiare în sumă de 3000 EURO, echivalent a 66 196, 20 lei conform ratei oficiale medii de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, pentru a face ca persoanele publice și cu demnitate publică indicate, să accepte propunerea de clasare a cauzei penale și emiterea ordonanței motivate prin care să fie dispusă clasarea cauzei penale indicate.

1.2. Inculpatului *Sorici Gheorghe* i s-a incriminat săvârșirea infracțiunii de „*trafic de influență*” în calitate de autor, conform prevederilor art. 42 alin.(2), 43 lit. a), 44 și 326 alin. (1) din Codul penal, adică pentru „*pretinderea personală și prin mijlocitor de bunuri, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice și cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face pe aceștea să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu savârșite*”.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată, procurorul, inculpații și apărătorii acestuia au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședință

publică și în limba de stat, în condițiile în care nu recunosc faptele imputate și vinovăția în comiterea lor.

2.2. În acest sens, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în ședință publică și cu participarea inculpaților.

Declarațiile inculpaților în ședință de judecată.

3.1. *Inculpatul Sorici Gheorghe*, fiind audiat în ședința de judecată, nu a recunoscut vinovăția în faptele incriminate și instanței a declarat că prin ordinul șefului interimar al IGP a fost numit în calitate de ofițer urmărire penală al IP Botanica. La data de 7 septembrie 2015 a fost selectat pentru a deține funcția de ofițer de urmărire penală interimar al IP Botanica. Odată cu numirea în funcție i-au fost date de către stat atribuții și responsabilități în ceea ce privește exercitarea funcției de anchetator. Pe parcursul activității sale în calitate de ofițer de urmărire în cadrul IP Botanica atât în baza contractului individual de muncă, cât și în general în cadrul activității, și-a exercitat atribuțiile de exercițiu, de serviciu, obligațiunile sale funcționale în mod conștiincios, bazându-se pe principiul profesionalismului, respectând toate normele de muncă prestabilite, inclusiv legislația în vigoare, regulamentele interne, și nu în ultimul rând fiind ofițer de urmărire penală și purtând cu mândrie epoleții pe umăr întru respectarea legii. Referitor la acuzarea adusă de către acuzatorul de stat, a menționat precum că el mereu a fost decorat cu ordine și medalii inclusiv de conducerea IGP și de către IP Botanica, prin diferite diplome, dar luând în considerație că executa și atribuții de muncă care nu erau pe plac unor persoane, în anul 2016, luna iunie dacă nu greșește, mai exact data de 20 iunie 2016, a fost inclus în cadrul grupei operative, fiind inclus în serviciu de 24 de ore în calitate de superior al grupei, în calitate de ofițer de urmărire penală. În jurul orelor mesei, la data menționată, a recepționat un apel de la unitatea de gardă a Inspectoratului cu privire la deplasarea în deplină componență a grupei operative, la un local de agrement, la un hotel amplasat în mun. Chișinău, str. Dacia și anume fiind vorba despre hotelul „President”. Din informația parvenită de la unitatea de gardă, a înțeles că la data de 19 iunie, dacă nu greșește, a fost înregistrat un incident, fiind parvenită informația de la serviciul de urgență 903, precum că o persoană de gen masculin, cu vârsta cuprinsă de 30-35 de ani, a rămas blocat în piscina hotelului, și se află în stare foarte gravă la Instituția de Medicină Urgentă din capitală, fiind intubat și conectat la aparate de respirație artificială. Auzind informația, în deplină componență de ofițeri de investigație și ofițer expert criminalist, precum și șoferul grupei operative, s-au deplasat la fața locului fiind solicitată administrația hotelului pentru a efectua toate acțiunile necesare în cadrul unui proces penal. Mai mult ca atât, se invocă asupra faptului că inclusiv și sesizarea a venit din partea administratorului, dnei Tatiana Pîrțac, care a solicitat să fie investigat sub toate aspectele incidentul cu pricină. După ce a fost luată în limitele legii sesizarea din partea administratorului, a purces la următoarele acțiuni de urmărire penală, dar și acolo, a fost foarte drăguț cu administrația hotelului prin faptul că nu a vrut să periclitaze activitatea hotelului, a centrului de agrement, dat fiind faptul că era o zi în care se odihneau la piscina hotelului o parte din lume, și dat fiind faptul că erau îmbrăcați în uniformă, nu a vrut cumva să intimideze clienții hotelului și cu permisiunea dnei Tatiana Pîrțac, a efectuat cercetarea la fața locului de la o distanță de aproximativ 20-30 metri. Cercetarea la fața locului se efectuează și se consemnă într-un proces-verbal de cercetare la fața locului. Procesul-verbal de cercetare la fața locului a avut ora de începere și respectiv ora de finalizare. Dat fiind faptul că la piscină nu poți să descrii foarte multe lucruri într-un proces de cercetare la fața locului decât niște scaune pentru

odihnă, șezlonguri, umbrele care se aflau pe teritoriul adiacent piscinei, astfel, s-a efectuat cu permisiunea dnei Tatiana Pîrțac, fapt consemnat în permisiunea anexată la dosarul examinat. A efectuat cercetarea la fața locului, iar conform procesului-verbal, proprietarii hotelului au avut careva obiecții precum că au primit o foaie goală la semnat. Un proces-verbal de cercetare la fața locului se semnează pe orice pagină, iar pe ultima pagină, este obligat în calitate de ofițer de urmărire penală, să scrie mijlocul de fotografiat, dacă au fost făcute careva poze la fața locului, iar mai jos să scrie dacă au fost sau nu ridicate careva mijloace, probe la fața locului inclusiv, administratoarea hotelului nu a invocat careva obiecții la momentul în care a fost întocmit procesul-verbal. Nici o pagină nu a fost dată să fie semnată liber, toate paginile erau date pentru semnătura persoanelor în strictă conformitate cu legea, or, el nu putea merge la conducătorul său de urmărire penală și să îi ducă o pagină nesemnată de către parte și semnată doar de către el, or, se poate de ajuns în instanța de judecată și mai apoi sunt obiecții la ofițer. În timpul în care și-a îndeplinit funcțiile și a îndeplinit procesul verbal la fața locului, colegii lui, ofițerul de investigație care era în componența grupului operativ, purta discuții inclusiv cu Tatiana și cu un alt administrator, dnul Iulian. Doar după aceasta, a înțeles că au existat careva obiecții doar datorită faptului că a solicitat secvențele video din timpul incidentului respectiv. Din discuțiile purtate cu dna Tatiana Pîrțac, a înțeles că dumneaei nu deține secvențele video și urmează să fie invitat inginerul lor, care după o perioadă, la înțelegerea cu dumneaei, în decurs de 2 ore, să le prezinte purtătoarele de informații la IP de Poliție. Ulterior s-au deplasat la fața locului și ajungând la conducătorul lui de urmărire penală, i-a explicat care este situația și respectiv i-a comunicat faptul că sunt în imposibilitate proprietarii să prezinte careva secvențe video din ziua respectivă. Conducătorul lui de urmărire penală, dat fiind faptul că materialul a fost în registrul I, i-a comunicat faptul că până la predarea schimbului serviciului, următoarea zi la ora 9 dimineața, urmează să aibă la materialele cauzei înregistrarea video respectivă. După o altă perioadă în care a avut alte chemări și alte servicii, la orele 16:00, a avut loc o ședință cu tot colectivul secției urmărire penală, la care a fost atenționat din nou de către conducerea sa că înregistrările video pentru soluționarea cazului obiectiv și sub toate aspectele, sunt necesare. Dat fiind faptul că trecuse mai mult de 5-6 ore, a revenit cu un apel către dna administrator și la întrebarea sa de ce nu a venit dnul inginer să prezinte purtătoarele de informații inclusiv care urmau a fi ridicate prin ordonanță, proces-verbal, toate căile legale, nu este încă la el, iar dna Tatiana Pîrțac, i-a reproșat faptul că din cauza lui, dumneaei are mari probleme și el a trimis presa la Hotelul „President” și a trimis și alte servicii abilitate de a verifica calitatea apei, ceea ce nu a fost. În timpul unei gărzi a ofițerului de urmărire penală, sunt și alte ocupații decât a suna la presă. Dumneaei i-a comunicat asupra faptului că nu are de gând să îi prezinte secvențele video, dat fiind faptul că el personal îi creează foarte mari probleme. Ulterior, peste aproximativ 2 ore, a fost informat de către IP Botanica, precum că dna Tatiana a găsit nr. de telefon al dumnealui și i-a scris un mesaj precum că Gheorghe Sorici este cel care vrea cumva să periclitizeze activitatea hotelului, și s-a mai plâns asupra faptului că la venirea lui în incinta hotelului, nu s-a legitimat, deși acest fapt poate fi confirmat de către colegii lui care au fost atunci. Dat fiind faptul că era pe uniformă, iar legea cu privire a Polițistului, doar în cazul în care persoana solicită legitimația, doar în cazul dat se prezintă și când i-a fost solicitat a prezentat-o, exact ca și alți colegi ai lui. După ce a predat schimbul, la ședință din nou i-a fost reproșat asupra faptului că nu are competențe de a fi ofițer de urmărire penală, dat fiind faptul că nu poate să discute cu

oamenii să îi aducă acele secvențe video și i-a fost repartizat materialul respectiv. După serviciul de noapte, materialele se repartizează, nu este neapărat că ofițerul care este în gardă să preia materialul respectiv, dar se întâmplă cazuri când șeful totuși repartizează materialul persoanei care a fost în serviciu în ziua respectivă. Următoarea zi a avut zi de odihnă și la data de 22 iunie, venind la serviciu, i-a fost comunicat asupra faptului că urmează să aducă secvențele video de la hotelul „President” din ziua cu pricina. Cu el a mers un coleg, ofițer de urmărire penală, cu ordonanța de ridicare a purtătorilor de informații și un proces-verbal de ridicare. S-au deplasat la fața locului, din nou s-au legitimat pentru că erau pe civil, și au solicitat de a fi executată ordonanța ofițerului de urmărire penală, și de a le fi prezentate secvențele video și purtătorii de informații pentru a fi examinate de către ofițer. S-a prezentat dnul Iulian, care s-a prezentat a fi cel de-al doilea administrator al hotelului și fără vreo obiecție le-a zis că le prezintă secvențele video. A semnat pe ordonanță că a făcut cunoștință cu respectiva, și a zis că urmează să coboare în sublul hotelului or acolo sunt păstrate toate hardurile, toți purtătorii de informații, și le-a spus că fără nici o problemă le predă. Gheorghe Sorici coborât împreună cu dumnealui, inclusiv cu colegul său, și în timpul în care au ajuns la ușa holului respectiv, dnul Iulian s-a întors și le-a zis că a uitat de fapt, că dimineața, toate secvențele video, purtătoarele de informații, le-a predat și le-a dat a reparație unei companii de IT, care urmează să le repare, dat fiind faptul că s-au defectat în dimineața când a venit el. Atunci, l-a rugat să consemneze ca declarații în procesul verbal de ridicare și să menționeze precum că nu le dă acele informații, dat fiind faptul că de fapt ele sunt la reparație. Dnul Iulian a consemnat în procesul-verbal aceste afirmații, iar el s-a deplasat înapoi la IP Botanica. Peste aproximativ 2-3 ore, a primit un apel telefonic, de la un nr. care nu îl avea înregistrat în agenda sa telefonică și nici nu a cunoscut interlocutorul său, dar la replica și întrebarea sa cu cine vorbește, i s-a prezentat ca Ministrul Culturii, dar până la urmă s-a adevărit a fi Marcel Șaban, un fost coleg de al său de facultate, un fost prieten destul de bun care i-a comunicat că l-a văzut la hotelul „President” împreună cu colegul său și i-a comunicat că ar fi vrut să se întâlnească cu el și să discute. El din start a refuzat să se întâlnească, nu pentru că ar avea careva scopuri sau discuții meschine, dar dat fiind faptul că în acel moment avea 54 de dosare în gestiune, mai mult de jumătate fiind cazuri de omor și violuri și era în criză de timp în acea perioadă, lucra fără zile de odihnă, lucra până la ora 1 de noapte, până la 7 dimineața, și era locul de muncă înapoi. Lucra fără a avea o viață personală și nu avea timp să se întâlnească cu părinții săi, dar nu cu careva alte persoane. Menționează precum că discuția respectivă nu este la cauza penală, nu a vrut să se întâlnească cu Marcel Șaban, era în criză de timp. L-a refuzat, după care, peste 3 ore, acesta a revenit din nou după ce a discutat cu persoana cu nr. de telefon din cele menționate în cererea în care a solicitat să fie implicată instanța. A revenit din nou și l-a rugat să se vadă la terasa restaurantului McDonalds de pe str.Dacia. În acel timp mergea spre casă, iar lucrul respectiv a avut loc la data de 22 sau 23 iunie, nu își aduce aminte cu exactitate. Mergea spre casă pentru a mânca, iar Marcel Șaban l-a sunat și el s-a întors la terasă pentru a-și revedea „bunul” și „dragul” prieten. A ajuns la terasa respectivă, unde Marcel Șaban se afla cu prietena lui de atunci, domnișoara *****. La venirea lui, dnul Șaban a mers să procure o ceașcă de cafea, a revenit, iar domnișoara ***** s-a retras în automobil. În timpul discuției, menționează precum că pentru prima oară după o perioadă de 2 ani, s-au văzut de maxim 2 ori și nu cunoștea despre viața dnului Șaban nimic, nu cunoștea despre relațiile lui personale, dar în momentul în care a ajuns la terasă, a înțeles că dumnealui este implicat într-o relație cu fiica proprietarului hotelului. În timpul discuției au început să discute despre

faptul cum le merge lor, nu cunoștea despre faptul dacă a absolvit sau nu Institutul, a absolvit sau nu masterul, nu cunoștea absolut nimic. Au început să discute despre viața lor, despre colegii lor și între timp, dnul Șaban Marcel a inițiat o discuție precum că l-ar fi văzut pe dnul Sorici în ziua respectivă în preajma hotelului „President” împreună cu un coleg de-al lui și faptul că a venit cu niște foi. După ce a plecat, dnul Șaban s-a apropiat de dnul Iulian și l-a întrebat de ce s-a prezentat dnul Sorici la hotel, pentru că cunoștea ce funcție deține acesta. I s-a explicat că a venit să ridice înregistrările video din ziua când s-a înecat persoana în piscină. Dnul Sorici a înțeles că după aceea au urmat careva discuții și dnul Șaban l-a telefonat după o altă discuție purtată cu administrația, dar nu a înțeles cu cine din administrația hotelului, și a considerat că este necesar să îl sune. În timpul discuției, dnul Șaban încerca să afle informații de la el despre mersul anchetei și care este soarta acestui material. El consideră că i-a furnizat acea informație pe care o discuta cu un fost coleg, și nu ca o oarecare persoană care credea el că este implicată. I-a spus care este situația, că a parvenit informația de la 903 despre starea critică a pacientului care s-ar fi înecat în piscina hotelului, iar ulterior dnul Șaban Marcel a încercat să afle ce are de gând dnul Sorici să facă mai departe cu materialul respectiv, pentru că, chiar dacă dumnealui era student la Institut, nu cunoștea diferența dintre cauză penală pornită sau un proces penal. Atunci, dnul Sorici a încercat să îi explice care este situația și că a încercat să ridice înregistrările video, pentru a-și soluționa obiectiv cazul, la care dnul Șaban Marcel a încercat să îi adreseze careva întrebări provocatoare, de gen dacă șeful dnul Sorici ar fi avut careva probleme cu proprietarul hotelului și dacă există careva interese meschine de a-i crea careva dificultăți. I-a răspuns că nu, absolut nu este nimic, mai mult ca atât, șeful lui a aflat cine este proprietarul peste o perioadă, inclusiv odată cu dnul Sorici. Din discuția pe care a purtat-o cu dl Șaban, a înțeles că acesta urmează să transmită toată informația proprietarului, nici până în ziua de astăzi nu a înțeles despre care informație dumnealui vorbea, or el nu a furnizat absolut nimic și a păstrat mereu secretul anchetei pe toate cauzele penale ale sale aflate în gestiune. Odată ce a aflat că dumnealui are o relație cu proprietarii hotelului, l-a rugat să vorbească cu dumnealor de a-i prezenta secvențele video din ziua cu pricină. După ce a fost înregistrat materialul, au venit la el, în calitate de ofițer de urmărire penală, mai multe persoane care au fost audiate în cadrul procesului și în cadrul cauzei penale în calitate de martori, iar mai mulți, inclusiv și un careva salvamar, spunea despre faptul că persoana respectivă s-a aflat sub apă mai mult de 10 minute, timp în care nici o persoană din preajma hotelului, nici o persoană responsabilă, nici salvamarul, nu s-a apropiat de persoană pentru a o scoate din apă. Din declarațiile martorilor, a înțeles că acest lucru l-a făcut o altă persoană care se odihnea la hotel. Persoană care era medic, persoană care la resuscitat până la venirea ambulanței. Totodată, dnul Șaban Marcel a dispărut, dnul Sorici nu a mai avut tangență cu dumnealui. Peste câteva zile, s-a apropiat din nou la el și i-a comunicat faptul că proprietarii hotelului nu au cum să prezinte înregistrările video, nu se mai păstrează la dâșii, iar purtătorii de informații nu mai sunt. Din careva discuții a înțeles că dnul Șaban Marcel dorea să afle cât mai multe informație despre acțiunile pe care urmează să le întreprindă dnul Sorici pe materialul aflat în gestiune. Singurul lucru pe care și l-a permis să îl discute cu dnul Șaban Marcel a fost faptul că el avea nevoie de acele secvențe video, și dat fiind faptul că administratorii hotelului nu erau deloc prietenoși cu el și nu vroiau să i le dea, dar conducerea lui le solicita pentru a lua o decizie pe caz este singurul lucru care l-a rugat pe dnul Șaban cumva să îl obțină. Eventual, să vină un jurist de-al S.R.L.-ului să i le prezinte, iar el să le ridice în limitele competenței. Dnul Șaban Marcel de fiecare dată îi spunea că o să

meargă și o să discute cu prietena sa, și o să urmeze să facă totul posibil pentru a i le aduce, chiar dacă dnul Șaban Marcel încerca să îi spună precum că poate să filmeze alte secvețe video precum că se îneacă altcineva, și aceasta este la materialele cauzei. Dnul Șaban Marcel încerca cumva să mușamalizeze cazul, iar dnul Sorici lua aceasta ca un fel de glumă din partea lui pentru că era glumeț. După care, a urmat să plece în concediu, fapt pe care l-a comunicat, dnul Șaban Marcel era foarte des la el la lucru, venea la el în birou fără să îl telefoneze. I-a comunicat prietenește asupra faptului că urmează să plece cu colegii săi la odihnă. La data de 29 iunie, dacă nu greșește, urma să plece în concediu și dnul Șaban Marcel cunoștea despre respectiva situație, că a plecat pentru 2 săptămâni, dar materialul înregistrat avea termen și i-a fost prelungit de către conducerea sa până la o perioadă când urma să revină din concediu. După ce a revenit de la odihnă, din start a fost anunțat de către conducerea sa despre faptul că urmează să scrie o cerere de rechemare din concediu pentru a se ocupa de cauza respectivă. După o săptămână a revenit la locul de muncă printr-o cerere de rechemare și organul de urmărire penală a considerat că există semnele componenței de infracțiune în materialul respectiv, de lăsare în primejdie și anume a art. 163 Cod Penal. În 24 de ore i-a fost comunicat dnului procuror a sectorului Botanica, fiind delegat pe cauza respectivă procurorul în procuratura Botanica, dnul Roman Rusu, care a fost conducătorul urmăririi penale pe cauza respectivă. A început să execute toate indicațiile date de procuror. A mai continuat că ulterior, în timpul desfășurării acțiunilor de urmărire penală, pe cauza intentată pe art. 163 CP al RM, a întâmpinat mai multe dificultăți la examinarea pricinii respective, or factorii de decizie a SRL-ului Almani Lux, au refuzat a-i prezenta secvențele video pe cadul de la îneacă. Inclusiv procurorul prin indicațiile sale, precum și conducerii sale, îi erau necesare acele secvențe video, iar dnul Șaban Marcel, martorul acuzării insista asupra întrevederii lor, el neștiind sub ce pretext, dar de mai multe ori a avut întâlniri cu dumnealui și discutau pe mai multe subiecte, inclusiv subiectul de desfășurării activității de recreere a S.R.L.-ului „Almani Lux”, datorită faptului că proprietarii aveau 2 terene de fotbal, care puteau fi luate în chirie la activități de recreere. A avut mai multe întâlniri cu Șaban Marcel, inclusiv cu colegii de muncă, cu prietenii, unde jucau fotbal. De fiecare dată, plata pentru serviciile de chirie i se dădeau lui Șaban Marcel, dat fiind faptul că ne-a comunicat că este în continuare în relații amoroase cu fiica proprietarilor. A avut mai mult discuții în care dnul Șaban Marcel a încercat să ducă discuția despre S.R.L.-ul „Almani Lux” - hotelul „President”, de asemenea i-a spus precum că vrea să se pună bine în fața proprietarului, or acesta nu îl accepta ca viitor ginere și dat fiind faptul că îl cunoaște, să-i explice situația de pe dosar. Confirmă precum că nu i-a dat careva informații referitor la cauza penală. Șaban Marcel venea la el la lucru și voia să-i dea acces la dosar, fapt refuzat de către el și i-a spus că dosarul se află la procurorul pe caz la control, și de mai multe ori, într-o pretinsă discuție din data de 15 iulie 2016, Șaban Marcel îi spunea de fiecare dată dacă se teme de dânsu sau de cine. Nu avea nici o frică și nu înțelegea despre cine vorbește, mai mult ca atât, din discuția de la data menționată, dumnealui a venit cu o replică, ca să-i spună direct ce este acolo, și să-i spună de exemplu că acolo trebuie 3000 mii, la care dnul Sorici i-a explicat că nu are nevoie de nimic. În context, el nu a înțeles că este vorba de bani. De fiecare dată dumnealui îl invita la piscină pe dnul Sorici să se odihnească cu el și cu proprietarul hotelului, și i-a explicat că aceste acțiuni contravin inclusiv și codului deontologic al ofițerului de urmărire penală. Ulterior, în următoarea zi, dumnealui l-a sunat și l-a invitat la piscină, dar la fel i-a refuzat menționând precum că are mult de lucru. Totodată, i-a comunicat că se petrec toate acțiunile de urmărire penală și că este în interesul proprietarilor de

a-i oferi acces la toată informația pe care o dețin ei. S-a ajuns la o situație în care s-a implicat presa din RM, iar proprietarii hotelului, i-au comunicat surorii părții vătămate precum că înregistrările video sunt la ofițerul de urmărire penală. Familia persoanei care a avut incidentul respectiv, a venit la dnul Sorici cu un avocat și i-au solicitat a le prezenta secvențele video pentru a fi prezentate la o clinică. Le-a comunicat că nu deține secvențele video și le-a prezentat procesul-verbal de ridicare a secvențelor video, a purtătorilor de informație, prin care dumnealor au refuzat a le prezenta. La fel, a menționat că niciodată, nu a purtat cu Șaban Marcel careva discuții referitor la careva beneficii, pretinderi de ceva. Doar dumnealui venea cu diferite fraze de a provoca. Ulterior, în alte stenograme, prezentate de partea acuzării se atestă faptul că dnul Șaban, din nou, într-o discuție personală, a menționat de mai multe ori ca dnul Sorici să vorbească cu șeful său, ca poate el o să zică că acela vrea o mie, celălalt o mie, iar ei vor lua 1500. La care dnul Sorici a menționat că *nu ia nimic, nu are nevoie de nimic și îi promite acest lucru, și va ruga șeful să îi ia dosarul din gestiune*. Vazând că este atât de agitat, și nu vrea decât să discute la o cafea despre alte subiecte, a refuzat sa se mai întâlnească cu el, inclusiv din descifrările prezentate la materialele cauzei, se atestă asupra faptului că din partea dnului Șaban a recepționat ulterior mai multe apeluri telefonice, atât post de telefonie mobilă, cât și pe o rețea de telecomunicații. Menționează asupra faptului că *nu răspundea pentru că nu dorea să mai poarte careva discuții atâta timp cât dosarul se afla în gestiunea lui*. Ulterior, aproximativ în luna iulie 2016, dat fiind faptul că împreună cu Andrei Munteanu sunt prieteni din copilărie, cu care au învățat în treapta gimnazială, liceală și la universitate, *fiind și colegi de facultate inclusiv cu dnul Șaban Marcel*, la jumătatea lunii iulie 2016, au avut o întâlnire, precum multe altele care le-au avut cu dnul Andrei Munteanu, întâlniri care se rezonau la privitul fotbalului, or, în perioada respectivă, era în derulare Campionatul Mondial de fotbal. După ce finisau munca la serviciu, mergeau să privească fotbal împreună cu Andrei și alți colegi. Reiterează că era Campionatul European de fotbal. În timp ce priveau fotbalul, discuta cu Andrei. În timp ce erau studenți în anul 4, împreună cu Andrei au mers la IP Botanica unde au desfășurat stagierea de stat, secția urmărire penală. Ulterior, dnul Andrei Munteanu și-a ales o altă activitate, iar el a rămas să își desfășoare activitatea în calitate de ofițer de urmărire penală. În timpul discuțiilor, dumnealui i-a comunicat că intenționează să aplice actele la Institutul Național al Justiției, de a fi admis la studii, funcția de procuror, și nu ține minte cum au ajuns la dnul Șaban Marcel, dar în momentul în care discutau despre dumnealui, la telefon era telefonat de către Șaban Marcel. Ca un apropo, i-a spus că cetățeanul acesta îl sună, îl tachinează și nu are dorință să discute cu el, datorită faptului că are careva întrebări la dnul Sorici de ordin personal și îl provoacă la careva discuții despre cazul de la înec, de la hotelul „President”. Din discuția cu Andrei, atât a avut loc, i-a spus linii generale, și i-a spus că nu are ce discuta cu dumnealui, și că este foarte insistent cu sunetele respective. Ulterior, peste o perioadă de câteva zile, s-a întâlnit cu Șaban Marcel ocazional, la o stație PECO, unde dumnealui a venit din start, dnul Sorici fiind cu un alt coleg de serviciu, reproșându-i asupra faptului că de ce nu îi răspunde și că nu este prietenește acest lucru, dar și să nu uite toate momentele petrecute împreună în anii studențești. Totodată, în următoarea zi, la locul de muncă fiind, i-a fost comunicat asupra faptului că de către proprietarii hotelului S.R.L. „Almani Lux”, sau de către factorii de decizie a SRL-ului, au fost depuse pe numele său mai multe plângeri, inclusiv la Procuratura Anticorupție, la IP General al Poliției, la mai multe direcții, la SPIA, plângeri pe numele său. El fiind invitat de toate subdiviziunile menționate, a dat explicații, a comunicat

organelor ierarhic superioare toate acțiunile sale desfășurate pe marginea dosarului respectiv. S-a ajuns la concluzia că în acțiunile sale, nu sunt întrunite careva abateri, infracțiuni. Procuratura Anticorupție a transmis pentru examinare, la Direcția Inspectare Efectivă și la SPIA examinarea demersului respectiv. Ulterior, din nou s-au prezentat la el în birou sora părții vătămate cu avocatul acesteia, care i-au comunicat că proprietarii SRL-ului Almani Lux au ieșit la careva discuții cu ei și solicită o eventuală împăcare pe marginea cazului respectiv. Nu au purtat multe discuții, le-a comunicat că își desfășoară activitatea sa ca ofițer de urmărire penală, în limitele competenței stabilite de legislație, și în limita dovezilor și altor informații care este pusă la baza dosarului penal. După o perioadă sau după câteva zile, de către avocatul familiei persoanei care a fost supusă înecului la piscina hotelului President, a fost depusă o plângere la Procuratura Municipală, că sunt puse mai multe piedici în desfășurarea obiectivă a acțiunilor de urmărire penală. Dumnealor, au menționat că ofițerul de urmărire penală Sorici Gheorghe, își desfășoară activitatea de urmărire penală conștiincios, și solicită ca să îi fie acordat sprijinul necesar pentru a asigura în continuare activitatea. Ulterior, peste câteva zile, s-a întâlnit ocazional cu Marcel Șaban, iar dumnealui i-a comunicat că cât poate să țină dosarul acesta, să ia o decizie pe el. Dnul Sorici i-a comunicat că o activitate pe un dosar, o acțiune de urmărire penală se desfășoară în conformitate cu legislația, și în termeni rezonabili, or o careva decizie, organul de urmărire penală nu o poate recepționa. I-a reproșat într-un fel lui Șaban Marcel, de ce proprietarii SRL-ului Almani Lux, depun plângeri pe numele său, întrucât ele nu au nici o derogare de la normele legale și cele imperative ale legislației. Dumnealui i-a comunicat că el o să rezolve toate problemele, și că el v-a comunica proprietarilor să retragă toate plângerile doar ca domnul Sorici să îi mai răspundă la telefon. Ulterior, discuția a luat o altă întorsătură, au discutat despre problemele lor personale și amoroase, inclusiv a cunoștințelor lor, care nu se regăsesc la materialele cauzei. De fiecare dată, evita a discuta despre situația, cauza penală aflată la el în gestiune, după care iarăși s-a întâlnit cu dnul Șaban Marcel, care a venit la el la serviciu, fără a îl contacta telefonic. A venit să discute cu el prietenește, cum spunea dnul Șaban Marcel. Din start când a intrat în biroul domnului Sorici, era și colega sa de birou, și i-a spus dnului Șaban că nu discută pe cauza respectivă. Dnul Șaban Marcel i-a comunicat că urmează să facă stagierea la IP Botanica, nimic mai mult. În timpul discuției din birou, s-a apropiat un coleg și l-a întrebat dacă nu vrea să organizeze un fotbal. Marcel Șaban, auzind discuția, s-a oferit să le rezerveze locul pentru a juca fotbal la Hotelul President. Gheorghe Sorici i-a comunicat că cineva din cunoștinții colegilor săi, au sunat deja la proprietarii de la administrația hotelului President și au întrebat dacă în perioada respectivă este rezervat sau nu terenul. Au primit răspuns că în orele în care doreau să joace fotbal, nu era liber. Marcel Șaban, s-a oferit să organizeze. I-a spus lui Marcel Șaban că ar dori să rezerveze pe aproximativ 3 ore de a juca fotbal în zilele de joi sau vineri, iar dumnealui a rezolvat problema cu Almani Lux. În ziua în care au jucat fotbal cu toți colegii, și-a făcut apariția inclusiv dnul Șaban Marcel, care iarăși a început careva discuții, și a început să îl provoace cu anumite discuții, de gen cine este șeful dnului Sorici, cum îl cheamă, cum arată șeful lui și unde a lucrat. I-a spus numele și prenumele șefului său, nu a înțeles cu ce scop îl întreabă acest lucru, se gândea asupra faptului că urmează să fie în devenire un procuror și vrea să cunoască șefii secțiilor de urmărire penală din Chișinău. Ulterior, după discuția purtată cu dnul Șaban din ziua de fotbal, nu a mai purtat cu el careva discuții, dar la data de 12 sau 13 august, de către organul de urmărire penală, a fost luată decizia de a face un raport cu privire la clasarea cauzei penale pornite în baza art. 163 alin. (1) din Codul penal,

deoarece în perioada respectivă au fost audiați mai mulți martori care se aflau în ziua respectivă la piscina hotelului „President” și care au declarat că inclusiv administrația, paza, salvamarii, în momentul în care au observat că persoana care s-a înecat, a fost în stare inconștientă, au sărit și l-au ajutat, de asemenea, i-a fost acordată intervenția unui medic care se odihnea acolo. Persoana inconștientă, care a fost scoasă din piscină, a fost transferată la spitalul de urgență de către serviciul 903. În urma tuturor analizelor, s-a ajuns la concluzia că nu sunt întrunite elementele componente de infracțiune și a fost luată decizia de a transmite cu raport de propunere, semnat de către dnul Sorici Gheorghe și șeful său a secției de urmărire penală, dnului procuror, Roman Rusu, pentru a fi luată o decizie pe cauza respectivă. Care a fost soarta cauzei respective și care a fost decizia procurorului pe caz pe caz, el nu o cunoaște. Mai mult ca atât, nu a discutat careva alte subiecte cu dnul Șaban Marcel. La data de 29 august 2016, a fost ziua de naștere a dnului Șaban Marcel. Invocă asupra faptului că prin rechizitoriu, inclusiv prin învinuirea înaintată, s-a făcut referire că a purtat mai multe discuții cu dnul Șaban Marcel și cu dnul Andrei Munteanu. Invocă asupra faptului că la data de 29 august 2016, dnul Șaban Marcel l-a invitat la ziua lui de naștere, fapt refuzat de către dnul Sorici Gheorghe. Nu au discutat deloc despre cauza penală care a fost în gestiunea sa, iar acest lucru îl demonstrează stenogramele prezentate la materialele cauzei. La data de 2 septembrie 2016, a fost telefonat de dnul Șaban Marcel și invitat la o narghilea. I-a comunicat că nu deține timp și fiind în zi de vineri, nu are posibilitatea de a veni la invitație. Dumnealui i-a comunicat că este ora mesei, ora 12 și că toți au dreptul la masă, să fumeze o narghilea și să se întoarcă la muncă și că se încadrează la ora mesei. Dat fiind faptul că o parte din procurorii care urmau să îi semneze fișele de finisare a cauzelor penale nu erau pe loc, erau la masă, în ședințe de judecată, a mers în sectorul Buiucani pentru a se întâlni cu Șaban Marcel, de a lua masa, acesta a fost pretextul dnului Șaban, dat fiind faptul că dnul Sorici nu a fost prezent la ziua lui de naștere. În timpul discuției, *dumnealui îi dădea întrebări provocatoare, să ia ceva cu el, discuții care nu au fost înțelese de către dnul Sorici.* Se atestă asupra faptului că dnul Șaban discuta despre un subiect, iar dnul Sorici discuta despre alt subiect cu dumnealui. În cadrul discuției, dnul Șaban spunea cât este de grea activitatea ofițerului de urmărire penală, că ofițerul de urmărire penală, pe lângă 3 șefi de serviciu, are mai mulți șefi la procuratură care dau indicații, și cât de greu este la sfârșit de lună și cât de tare în ultimele 2-3 zile, se pune accent pe finisarea cauzelor penale dat fiind faptul că era 9 luni de timp de gestionare a dosarelor. La fel, în timp ce conducea automobilul, avea defectat aerul condiționat, iar în timpul discuțiilor, dnul Șaban i-a comunicat dnului Sorici că nu vrea să meargă cu mașina acestuia și să meargă cu el la mașina lui, la care *dnul Sorici a propus fiecare să meargă cu mașina lui.* După ce a ieșit Șaban Marcel din automobilul dnului Sorici, către acesta s-au apropiat mulți, foarte mulți angajați ai centrului Anticorupție, care i-au prezentat legitimația lor de serviciu, și el în schimb le-a prezentat legitimația sa de serviciu. Nu cunoștea care sunt intențiile pentru că nu i-a fost prezentat nici un act. Ulterior, i-a fost adusă la cunoștință o ordonanță de efectuare a percheziției, care este una incertă, la acest capitol se vor expune în susțineri. I-au comunicat că urmează să predea organului de investigație, ofițerului de urmărire penală, careva acte sau bani care i-a primit de la Șaban Marcel. Atunci, de la bun început a crezut că este vorba de o glumă, nu a avut ce să le prezinte, iar dumnealor au purces la efectuarea percheziției automobilului lui personal. În timpul efectuării percheziției automobilului, o altă persoană îl percheziționa corporal, unde au depistat telefonul mobil, 200 de hrivne ucrainești, legitimația de serviciu și un card bancar pe numele lui. După efectuarea

percheziției, ofițerii de investigație, inclusiv ofițerii de urmărire penală erau în nedumerire și unul altuia reproșau că nu sunt și nu găsesc careva bani în automobilul lui personal. Atunci, el a comunicat că nu are de unde să fie careva bani, singurii bani erau 200 de hrivne, restul banilor erau pe cardul lui bancar. De fața sa, domnii ofițeri de investigație, l-au sunat pe dnul denunțator Marcel Șaban și i-au reproșat de ce banii sunt la el. Acesta a râs, însă ceilalți nu erau bine dispuși, iar ulterior au început să îi invoce asupra faptului că urmează să le dea o careva ordonanță de clasare a cauzei penale. A comunicat că nu ține la sine în automobil careva ordonanțe, iar ofițerii de investigație au început să îi facă a doua oară percheziții, la care el le-a reproșat referitor la condițiile în care se efectuează a doua oară percheziția, să îi prezinte o ordonanță de efectuare a percheziției. Atunci, ăștia, l-au sunat din nou pe dnul denunțator și l-au întrebat unde este foaia, la care probabil dumnealui a comunicat că nu există nici o foaie, după care, a fost escortat la Centrul Național Anticorupție, unde i s-a adus la cunoștință că pe numele său este intentată o cauză penală, cu privire la art. 324 alin. (2) CP și că urmează a-i fi aplicată o măsură sub formă de reținere, pe motiv că ar fi pretins careva mijloace bănești de la dnul Șaban Marcel. I-a fost aplicată măsura de reținere, după care de către Judecătoria Buiucani, i-a fost aplicată măsura cu privire la aplicarea măsurii de arest. A menționat că nici o discuție purtată cu dnul Marcel Șaban și Muntean Andrei nu a avut ce ține de mijloace bănești, or menționează că nu a pretins niciodată, de fiecare dată era pus în postura de a nu reacționa la careva provocări de acest gen.

La întrebările apărătorului Ion Negura a indicat că dnul Șaban Marcel a aflat despre faptul că are în gestiunea sa un material, ulterior o cauză penală, dat fiind faptul că a fost prezent de 2 sau 3 ori pe teritoriul hotelului „President” cu scopul de a efectua acțiuni de urmărire penală și de a ridica înregistrările video. Din spusele lui Șaban Marcel, el l-a văzut acolo sau domnișoara cu care avea el o relație amoroasă l-a văzut și i-a transmis dumnealui, ei cât erau studenți au avut câteva ieșiri împreună. Inițiatorul întâlnirilor dintre dânsul și Șaban Marcel și inclusiv după descifrările telefoanelor mobile, se observă din toate discuțiile telefonice, au fost inițiate de către Șaban Marcel, el putea să revină doar cu apel telefonic, dat fiind faptul că el îl suna și nu reușea să răspundă. Totate inițiativele veneau în exclusivitate de la dnul Șaban Marcel. El avea un scop de a se întâlni cu dumnealui, adică de a se întâlni colegial și a discuta probleme globale sau despre alți colegi de ai săi, ce mai fac și unde muncesc, iar Șaban Marcel avea un alt scop - strict de a se informa, de a-l provoca, de a crea impresia organului de urmărire penală că există o careva infracțiune în acest sens. Marcel Șaban de fiecare dată atragea problema ce ține de cauza penală „Almani Lux” și de fiecare dată era marele știutor care dorea să îl ajute pe viitorul socru. De fiecare dată când se întâlnea cu dnul Șaban Marcel, el atrăgea careva subiect de bani, acum realizează acest fapt, el îi spunea că o să vorbească cu administrația S.R.L. „Almani Lux” ca să își retragă plângerile, doar ca el să vorbească cu Șaban Marcel. De fiecare dată când menționa că nu are nici o tangență cu cauza, fiind un simplu ofițer de urmărire penală, și decizia nu îi aparține lui ca ofițer de urmărire penală, și că există șefi, procuror care gestionează cauza. Nu el este factorul de decizie, iar el de fiecare dată apăsa pe relația lor de prietenie, întrucât să îi fie milă de el și prin așa modalități și-ar putea crește imaginea în fața viitorului socru. De fiecare dată i-a spus și i-a promis că cauza va fi examinată obiectiv, multiaspectual, în conformitate cu prevederile legii, bazate pe principiile egalității, contradictorialității. Singurul lucru pe care el îl ruga, era să îi prezinte acele secvențe video dacă avea posibilitatea prin intermediul proprietarului hotelului President sau prin intermediul altor persoane, fiică, administrator. Șaban Marcel, de fiecare

dată când trecea pe bd. Cuza Vodă și vedea parcat automobilul său, ajungea la concluzia că este în cadrul inspectoratului, iar când ajungea în cadrul inspectoratului îi spunea ofițerului care era la post, că este procuror și îi prezenta o legitimație de la Institutul Național al Justiției, dar mai comunica că fratele dumnealui lucrează la Inspectoratul Național de Investigații și nu făcea probleme pentru că îi permiteau să intre la el în birou, pentru că îi era prieten. Toate acțiunile întreprinse de către el au fost soluționate obiectiv, de comun acord cu dnul procuror al sectorului Botanica, dnul Roman Rusu, în cauza penală respectivă gestionată. Au fost audiați mai mulți martori, care au confirmat că în acțiunile lor nu fost careva componente de infracțiune, în acțiunile lor nu s-au depistat nimic acțiuni ca să poată fi trași la răspundere penală. El a considerat că este necesar la început de august să fie efectuat un raport, dar nici până în ziua de azi nu cunoaște soarta cauzei. După ce a audiat toți martorii și au examinat toate aspectele obținute, a ajuns la concluzia că nu se întrunesc elementele componente de infracțiune. Careva sume bănești pentru facilitarea mersului anchetei de la Șaban Marcel nu a solicitat, fapt confirmat prin declarațiile acestuia date anterior în ședința de judecată. Martorul acuzării a declarat personal că nu au fost solicitați bani sau altfel de bunuri, careva discuții în ce vizează facilitarea dosarului penal aflat în gestiunea lui la acel moment nu au avut loc. Singurele discuții care au avut loc cu dumnealui au fost nemijlocit orientate spre faptul de a fi oferit accesul secvențelor video de pe camerele de supraveghere a hotelului în ziua cu pricina incidentului. Nu cunoaște soluția adoptată de Procuratură pe acea cauză, or în conformitate cu prevederile în vigoare, nu putea adopta o soluție pe acel caz. Din câte își aduce aminte, pe 12 august 2016, fost întocmit de către el un raport privind încetarea cauzei penale aflate în gestiunea sa, din motivul lipsei componente de infracțiune. Ulterior, cauza respectivă a fost transmisă pentru a fi luată o decizie de către Procuratura sectorului Botanica de pe atunci, de altfel ofițerul nici nu poate ști soluția pe caz luată de Procuratură. Personal nu a văzut decizia procuraturii și nici nu cunoaște când a fost luată vreo decizie în acest sens. Opinia sa vizavi de cauză, a fost reflectată în raportul cu privire la încetarea cauzei penale, iar din câte își amintește, raportul său a fost întocmit și transmis la data de 12 august 2016, însă organul de urmărire penală și Centrul Național Anticorupție au intervenit la data de 2 septembrie 2016, ziua când a fost reținut. El cu dnul Șaban Marcel au fost colegi și prieteni la acel moment. Imediat după ce a fost prezent pe teritoriul hotelului „President”, amplasat bd.Dacia, mun.Chișinău, dumnealui l-a telefonat singur și a insistat asupra unei întrevederi, chiar dacă i-a comunicat că nu dispune de timp, dat fiind faptul că avea un volum mare de lucru la birou. Dumnealui pe parcursul zilei l-a telefonat de mai multe ori și când s-a deplasat spre domiciliu de a lua masa, ultimul s-a oferit de a-l servi, doar ca să se vadă, pentru a vorbi despre continuitatea lucrului, pe care îl are dnul Sorici. Mai mult ca atât, Șaban Marcel era la acel moment student la Institutul Național de Justiție și urma să facă stagierea în cadrul Inspectoratului de Poliție, fapt pentru care l-a invitat la masă. Ulterior cu dumnealui s-a întâlnit la terasa de pe bd. Dacia a restaurantului „McDonalds” unde inițial a avut loc o discuție despre colegii lor, cine și unde sunt stabiliți iar în continuare dumnealui cumva i-a dat de înțeles că l-a văzut, fiind în uniformă de serviciu în cadrul hotelului „President”, unde s-a întâmplat incidentul, cauza aflată în gestiunea sa. Ulterior, au existat mai multe apeluri, la inițiativa dnului Șaban Marcel de a lua masa, de a se odihni la piscina hotelului „President” și mai mult decât atât, dumnealui singur își făcea apariția dacă vedea automobilul dnului Sorici parcat în preajma cărorva zone de agrement sau biroul său din cadrul IP Botanica, intra fără ca să îl sune anterior. Insistă asupra faptului că toate întâlnirile au avut loc la

inițiativa lui Șaban Marcel, inclusiv la data de 2 septembrie 2016, data când a fost reținut, sub pretextul de a lua masa și a fuma o narghilea. Marcel Șaban făcea aluzii la faptul că proprietarii hotelului „President” nu doresc să aibă careva tangențe cu respectiva cauză pe care o avea în gestiune. Mai mult ca atât, menționează că pe parcursul examinării respectivului proces penal aflat în gestiunea sa, de către factorii de decizie „Almani Lux” SRL, pe numele său au fost depuse mai multe plângeri, inclusiv la Procuratura Anticorupție, Procuratura Municipală, Direcția de Urmărire Penală și Direcția Inspectare Efectivă din cadrul IGP. Inclusiv din materialele cazuei, dintr-o discuție, l-a întrebat pe dnul Marcel Șaban care este rostul plângerilor respective, mai ales la Procuratura Anticorupție, reieșind din competența acesteia, l-a întrebat pe acesta dacă el a pretins ceva, ultimul singur recunoscând faptul că dnul Sorici nu a pretins nimic. Dumnealui la fel făcea aluzii la faptul că va discuta cu factorii de decizie „Almani Lux” SRL ca să nu mai depună plângeri pe numele lui, doar că cumva soluția să fie favorabilă în favoarea proprietarilor acestei companii, la ce i-a comunicat asupra faptului că el va examina respectivul proces, în conformitate cu legislația și într-un mod obiectiv, iar singurul lucru la care a intervenit în raport cu el a fost o rugămintă de a discuta cu proprietarii hotelului „President” de a-i oferi acces la secvențele video. Din ce a înțeles el, era și interesul „Almani Lux” SRL ca să fie examinată cauza obiectiv, iar necesitatea de a vizualiza aceste secvențe video, în calitate lui de ofițer de urmărire penală pe acel caz, erau chestiuni indispensabile la acel moment. Mai mult ca atât, comunică că avocatul și familia părții vătămate a depus și o sesizare în adresa Procuraturii Municipale îi pare că, prin care a sesizat riscul de a îl împiedica pe dnul Sorici personal în calitate de ofițer de urmărire penală de a investiga cazul. Cu alte cuvinte, avocatul familiei a sesizat organele de procuratură despre eventualele plângeri și încenări în adresa sa a unor acțiuni săvârșite cu premeditare pentru a-l înlătura de pe cauza respectivă. Intuiește asupra faptului că inclusiv și plângerile depuse după denuțul dlui Marcel Șaban au avut drept scop de a fi înlăturate dnul Sorici din motiv că Marcel Șaban conștientiza faptul că nu poate exista absolut nici o înțelegere între subsemnat și dumnealui sau proprietarii hotelului, în vederea soluționării cauzei neobiectiv. Astfel, consideră că modalitatea respectivă a fost cea pe care dumnealor au ales-o pentru care respectivul dosar să fie redistribuit la alt ofițer de urmărire penală. Proclamă faptul că despre continuitatea relației și despre faptul că dnul Șaban Marcel avea o relație cu fiica proprietarilor hotelului, el nu avea de unde să cunoască, or din momentul finisării facultății, cu dnul Șaban Marcel nu crede că au avut vreo interacțiune, iar de relațiile lui amoroase nu îl interesa. Ulterior, când a fost la respectiva întâlnire pe data de 23 iunie 2016, dacă nu greșește din incinta restaurantului „McDonalds”, a observat inclusiv în adiacentul dlui Șaban că era una dintre fiicele proprietarilor hotelului cu pricina. Din ce a înțeles el, dnul Șaban nu are nici o legătură cu respectivul caz examinat. Mai mult ca atât, ultimul a declarat că proprietarii lui nici măcar nu cunoșteau despre denunțul dumnealui. Totodată, el nu era angajat al respectivului hotel, doar era prietenul în acea perioadă a uneia dintre fiicele proprietarilor hotelului. În perioada 23 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, dnul Șaban Marcel și-a făcut apariția de vreo 2-3 ori în biroul dlui Sorici fără a-l fi anunțat acesta din urmă, adică inițiativa îi aparținea lui Șaban și venea sub pretextul de a afla dacă respectivul proces penal a mai avansat și încerca să afle dacă au fost audiați careva martori care se aflau la hotel în ziua incidentului. Unicul lucru ce i-l spunea era că această cauză este în desfășurare și că toate acțiunile se efectuau în conformitate cu legea, că organele de urmărire penală își desfășoară atribuțiile, alte declarații nu a oferit. Mai mult ca atât, unii martori erau transmiși de către proprietarii hotelului către el pentru a-i audia, în

vederea aflării adevărului. Inițiativa lui a fost doar din punct de vedere de a afla care este soarta respectivei cauze, iar dnul Sorici nu a divulgat nicidecum secretul anchetei. A mai iterat că în cadrul discuțiilor avute cu dnul Șaban Marcel, din câte își amintește, s-a întâmplat ca acesta să-i propună să vadă, să vorbească cum cu superiorii săi cam cât ultimii ar vrea, dnul Șaban Marcel invocând dacă nu se greșește și careva sume de 3,5,7, ceva de genul, pentru a soluționa în favoarea lui acea cauză aflată în gestiunea dlui Sorici, la care el cu vehemență i-a răspuns că nu este vorba de nimic și că în general singur ar dori ca respectiva cauză să nu mai fie examinată de către el, din simplu motiv că ar fi fost hărțuit de către dnul Șaban pe respectiva cauză, nu dorea să aibă dosarul respectiv la sine, pentru a nu crea careva conflicte cu Șaban Marcel. Deci, a avut loc o propunere din partea dumnealui de a fi transmis de către dânsul careva sume bănești, la ce dnul Sorici a refuzat. Anticipând o întrebare a acuzatorului de stat, el era prieten cu Șaban Marcel și nu a luat ca ceva serios propunerea lui și nici nu ar fi putut sesiza organele competente despre o tentativă a unui prieten de a-i propune careva mijloace bănești în acesta sens. Dl Marcel Șaban de fiecare dată îi spunea că își dorește ca respectiva cauză să fie soluționată în favoarea proprietarilor hotelului pentru a se pune bine în fața părinților prietenei lui, după care dumnealui de fiecare dată venea cu propuneri către dnul Sorici de genul „*hai să audiem în calitate de bănuie un vagabond, numai ca să nu fie audiați proprietarii hotelului în calitate de bănuie*”. A luat-o în glumă deoarece, Marcel Șaban la ei în grupă era văzut ca un clown și de fiecare dată făcea lucrurile „*la mișto*”. Ulterior, iarăși au apărut careva propuneri de a interveni la dnul Sorici cu careva sume bănești, iar dnul Șaban menționa la fel sumele, inițiativa venind din partea lui. De nenumărate ori, inclusiv și din stenograma pretinsă a acuzatorului de stat din 13 iulie 2016 i-a repetat în cadrul discuției că „*nu e vorba de bani*”, iar după câteva replici iarăși a menționat că „*nu e vorba de bani*”. Dumnealui insistă prin diferite modalități, inclusiv prin faptul că va discuta cu proprietarii să nu mai depună plângeri pe numele lui, doar că el să fie mai părtinitor cumva. Din ceea ce reiese în discuțiile cu dumnealui, poate menționa doar ideea că el încerca prin diferite metode viclene de a îl provoca la careva discuții sau pretinderi a cărorva mijloace. Menționează că dumnealui prin fiecare discuție încerca să îl convingă că de fapt nu există nici o componentă de infracțiune și cumva mai că era gata să facă de unul singur raportul cu privire la clasare sau încetarea acelei cauze. Cauza penală pe care o gestiona la acea etapă era în faza de urmărire penală. Susține că aluziile făcute de dnul Șaban constau în aceea că dnul Sorici le percepea ca fiind o provocare și constau în propuneri către el de a lua o sumă oarecare de bani pentru a interveni pe lângă superiorii săi, prin faptul că dumnealui de fiecare dată se adresa la dnul Sorici cu replici „*te rog, noi doar suntem prieteni*” făcând referire la *****-proprietarul hotelului, ultimul care l-ar fi întrebat pe Șaban „*ce fel de prieteni sunteți dacă nu poate soluționa problema?!*”. El intervenea asupra dlui Sorici cu rugăminți insistente, inclusiv încerca prin diferite modalități, ar spune el șantaj, or dumnealui îi spunea că dacă va fi tot bine, nu vor mai fi depuse plângeri pe numele lui și totodată, un alt element ar fi că el de fiecare dată când se punea în discuție prezenta cauză, menționa că este pus în situația de a interveni pentru soluționarea cauzei respective și inclusiv aducea și elementele de milostenie. Cu *șefii secției urmăririi penale sau procuratura în vederea adoptării unei soluții favorabile nu a discutat*. Singurele discuții care ar fi putut avea loc între el și șefii lui, era o dată pe săptămână unde se puneau în discuție în cadrul unei ședințe comune toate cazurile aflate în gestiunea ofițerului de urmărire penală, care sunt acțiunile rmătoare ce necesită a fi întreprinse precum și când urma să fie adoptată o soluție pe cazul concret. În particular cu aceștia nu a discutat, iar vizavi de raportul

lui de încetare în cauza cu pricina, șeful lui a aflat când i s-a adus la cunoștință. În afară de dnul Șaban Marcel, față de el nu a intervenit nimeni pentru a soluționa respectivul dosar. Are propriile bănuieli existând câteva motive pentru care Șaban Marcel ar fi dorit să depună denunțul pe numele lui. *Unul din aceste motive ar fi fost și tatăl lui Marcel Șaban care a fost reținut de Procuratura Anticorupție și din ce cunoaște el, inclusiv din sentința publicată pe portalul instanțelor de judecată, acestea avea aplicată o măsură privativă de libertate, fiind plasat în izolatorul CNA-ului și un alt motiv, probabil că intenția lui a fost o continuitate de a îl înlătura pe dnul Sorici pe respectivul dosar.* Niciodată nu au avut loc careva promisiuni către Marcel Șaban de a fi adoptată o soluție în favoarea dumnealui sau în favoarea proprietarilor „Almani Lux” S.R.L.. Singura asigurare din partea lui a fost în limitele legii, menționându-i că totul va fi investigat obiectiv, fără careva intervenții din partea persoanelor terțe. Nu poate califica cele discutate cu Șaban Marcel vizavi de cauza cu pricina ca fiind „multă informație” întrucât nu a fost divulgat secretul anchetei, el doar îi spunea că ar fi de dorit să fie eliberate acele înregistrări audio, dacă au careva martori ce necesită a fi audiați pe acel caz să îi zică ca să fie invitați pentru a fi audiați, dar toate aceste aveau loc, deoarece erau în relații de prietenie și nu dorea să strice cu el relațiile, fiind o persoană sufletistă.

La întrebarea apărătorului Sorina Arnaut a specificat că nu a avut cu Munteanu Andrei nici o discuție de a transmite mai multă informație lui Șaban Marcel pe acel caz, mai mult decât atât, nu înțelege rostul celor invocate de partea acuzării, or la acel moment fiind în relații mai bune cu el decât cu Munteanu Andrei. Cu Șaban în ultimii ani de facultate erau apropiați, zilnic seara ieșeau împreună, iar necesitatea de a vorbi cu Munteanu Andrei în interesele lui Șaban Marcel nu vede rostul, adică nici nu se pune în discuție vreo intervenție a lui Munteanu Andrei. Cu ultimul se cunosc de foarte mulți ani și acesta din urmă cunoaște că dnul Sorici este o persoană exigentă și nici măcar nu ar fi îndrăznit să influențeze mersul anchetei.

La întrebarea inculpatului Munteanu Andrei a subliniat că nu își recunoaște vocea din înregistrările audio prezentate de acuzare în instanță, acestea fiind alterate și prezentate prin juxtapunerea unor elemente, asta din ce a reușit să asculte în instanță.

La întrebările procurorului a declarat că s-a discutat cu Marcel Șaban faptul că urmează de a fi investigate acțiunile și inacțiunile celor de la „Almani Lux” SRL și luată o decizie în acest sens, decizie pe care el nu avea cum să o cunoască în calitate de ofițer de urmărire penală. Așa discuție privind recunoașterea ca bănuțit a unei persoane altele decât proprietarii hotelului „President” privind scoaterea de sub urmărire penală ulterioară a acestora nu a fost purtată cu dnul Marcel Șaban, ci ultimul a venit cu propunerea de a fi audiat un „bomj” (boschetar), cumva dumnealui se credea el ca ofițer pe cauza respectivă. El nu poate să vorbească despre audierea unei persoane, iar ulterior să o scoată de sub urmărire penală în calitate de ofițer de urmărire penală. Nu i-a comunicat lui Șaban Marcel să trimită 2 paznici ca să fie recunoscuți ca bănuți, din partea lui cel puțin, din ce își aduce aminte. Mai mult ca atât, ca ofițer de urmărire penală, consideră că urmează a fi recunoscut ca bănuțit nu o persoană ce nu are tangență cu respectivul caz. În vederea ridicării secvențelor video din incinta hotelului „President”, în calitate de ofițer de urmărire penală, la următoarea zi după producerea incidentului respectiv, în plină componență cu grupa operativă: ofițerul de investigație, expertul criminalist și șoferul grupei operative s-au deplasat în baza informației parvenite de la serviciul 903, la hotelul „President”, unde au purces la acțiunile de urmărire penală: a fost luat o sesizare, îi pare că de la Tatiana Pîrțac. Ulterior de către el personal a fost efectuată cercetarea la fața locului, iar pentru a nu periclita activitatea zonei de agrement a hotelului, au făcut-o de la distanță,

întrucât nu ar fi fost corect să se apropie de lumea care se odihnea acolo, ei fiind în uniforma de serviciu. Prin cercetarea la fața locului a dorit să ridice secvențele video de la fața locului, la care dna Pîrțac i-a comunicat că la acel moment inginerul care era responsabil de acele secvențe video nu se afla la fața locului. Evenimentele s-au produs aproximativ la 10 dimineața, iar dumneaei i-a dat asigurări că pe la 14:00 se va apropia ea personal ori celălalt administrator cu purtătorul de informație. Ea nu a mai revenit cu nici un apel, iar el în jur de orele 16:00 a sunat-o personal pe aceasta și i-a amintit despre purtătorul de informație, ultima arogantă comunicându-i că din cauza lui în calitate de ofițer de urmărire penală are probleme, or la hotel și-a făcut apariția mass-media și anume „Realitatea TV”, au venit verificări de la ANSA și au luat mostre, inclusiv de la apa din piscină, la care el i-a comunicat că nu are relevanță și că nu el i-a trimis pe aceștia la hotel, iar ea i-a închis telefonul. El fiind în serviciu de 24 de ore, la finisarea turei s-a odihnit în ziua sa liberă și când s-a întors la serviciu a fost pus în discuție incidentele lui cu acea cauză de către superiorii săi. La întrebarea șefului său de ce nu au încă înregistrările video de la hotel, i-a explicat că nu i le aduce doamna. Ulterior, nu ține minte peste câte zile, l-a rugat pe un coleg de al său, la fel ofițer de urmărire penală, să meargă cu el la hotel pentru a ridica acele secvențe video, văzând anterior atitudinea dnei Pîrțac față de el. Menționează că avea la el ordonanța de ridicare a acestor secvențe video. Acolo se afla un alt administrator, care prezentându-i ordonanța și procesul-verbal de ridicare a secvențelor video, a fost de acord de a le elibera secvențele video, au mers după el în subsol unde se aflau acestea, iar la deschiderea ușii respectivei odăi, el s-a întors și le-a comunicat că de dimineața toate hard disc-urile, calculatoarele sunt la reparație și că a uitat să le menționeze acest fapt. Domnul Sorici i-a înmănat procesul-verbal de ridicare pe care dnul administrator a scris cu mâna lui că nu le poate da datele întrucât aceste obiecte sunt la reparație. El era sigur că acele secvențe video nu sunt. Mai mult, în ziua când s-a întâmplat incidentul, până la solicitarea poliției și doar a serviciului 903, la fața locului au fost prezente mai multe persoane din cadrul sectorului de poliție din preajma hotelului, ba chiar au fost secvențe video filmate cu telefonul, care așa și nu au mai ajuns, acestea fiind niște zvonuri din cadrul Inspectoratului, mai mult ca atât dnul Șaban îi dădea asigurări că va aduce acele secvențe video. În ziua când a fost reținut, se deplasau cu Șaban Marcel cu automobilul dlui Sorici de model „Peugeot” la restaurantul „Sarkis” pentru a lua masa și a fuma narghilea, având în vedere că pe data de 29 august fusese ziua de naștere a dlui Șaban. Nu s-au întors înapoi, dar având în vedere că la mașina lui nu lucra aerul condiționat, Șaban Marcel i-a zis „cum să merg fără aer condiționat pe așa o căldură?”, moment în care a făcut cale întoarsă, pentru a nu încălca regulamentul circulației rutiere, dar tot Șaban Marcel i-a spus la inițiativa lui „bratan eu cobor din automobil și mă duc cu mașina mea și tu mergi cu a ta”, iar dacă dnul Sorici ajunge înaintea lui să facă comandă de o narghilea pe gustul lui. Așa cuvinte precum că „cineva s-ar teme ca sa nu fie documentat” din partea lui, la sigur nu au fost. În discuția cu dnul Șaban Marcel din ziua respectivă, acesta i-a reproșat că mașina lui avea careva probleme cu suspensia, că nu lucrează aerul condiționat, i-a zis zis că este săturat de muncă, dar de documentat nu au fost așa vorbe. Astfel, consideră că apare întrebarea simplă, de ce a fost inițiativa lui de a se întâlni și dacă ar fi vrut ceva să pretindă de la el, de ce nu le-a pretins, iar în al treilea rând, unde este foaia respectivă de care discută el, or doar dumnealui a declarat organului de urmărire penală că el urma să vină cu vreo foaie, dar vreo discuție în acest sens nu a avut loc. Niciodată nu au vorbit despre bani cu Șaban Marcel, itrerând că a fost o singură discuție cu el ce ține de închirierea terenului de fotbal pentru 3 ore, dar în perioada cea de

joi-vineri era ocupată și erau necesare minim 3 ore ca ei să poată să joace fotbal. Șaban Marcel era la el în birou când șeful lui l-a sunat și s-a pus în discuție dacă este posibil eliberarea terenului de fotbal pentru acele 3 ore. Insistă că pentru închirierea terenului a dat în mână personal lui Șaban Marcel banii din câte își amintește la acea vreme era vorba despre 250-300 lei/oră, dar concret sigur nu își amintește. Nu au fost discuții cu Șaban Marcel dacă ar vrea ar putea demonstra vinovăția a cel puțin 2 colaboratori a hotelului. Putea fi vorba de discuții cum ar fi faptul că dacă cumva se va constata prin declarații martori sau secvențe video neglijența/inacțiunile unor persoane, atunci va surveni vreo răspundere. Pe stenogramă absolut au fost falsificate prin juxtapunere vocea lui, iar despre acțiunile lui Șaban Marcel nu a sesizat la organele competente, deoarece el era prieten cu dânsul și nu dorea să strice relațiile. Cel mai bine era să refuze și să nu strice relațiile cu acesta. Dorește să completeze că ce ține de relația lui cu Muntean Andrei și din ce i se invocă în rechizitoriu, faptul că între ei au fost făcute mai multe apeluri telefonice. Menționează că dacă ar fi luată informația de la „Moldcell” și „Orange” toate apelurile telefonice începând cu anul 2005, cred că i-ar băga un grup criminal organizat terorist. Cu Muntean Andrei se vedeau mult mai des pentru că îi lega o relație de prietenie. Muntean Andrei fiind interesat de activitatea organului de urmărire penală, îi mai povestea despre cauzele pe care le avea în gestiune, în perioada respectivă fiind implicat și în grupul de lucru privind contracararea consumului și înstrăinării substanțelor narcotice, povestindu-i detalii despre unele acțiuni procesual și respectiv, poate spune că dumnealui i-a comunicat faptul că Șaban Marcel îl hărțuiește și insistă asupra unor întrevederi cu el, dar și îl provoacă la careva discuții ce țin de anumite remunerații ilicite. Personal i-a menționat lui Muntean că nu mai vrea să discute pe acest caz, și în acest timp, dacă nu se greșește, îl telefona Șaban Marcel, iar el îi deconecta apelul (vol. , f.d.).

3.1. *Inculpatul Muntean Andrei*, fiind audiat în ședința de judecată, nu a recunoscut vinovăția în faptele incriminate și instanței a declarat că la data 20 iulie 2016, se afla pe teritoriul restaurantului „McDonalds's Moldova” din sectorul Botanica, unde l-a întâlnit pe fostul său coleg de facultate, Șaban Marcel. Deoarece nu s-au văzut de o perioadă îndelungată, au început să discute despre cum merg treburile la fiecare dintre ei după absolvirea facultății. Dnul Șaban i-a povestit câte ceva din experiența sa de la Institutul Național de Justiție, unde acesta, la acea perioadă, era student pentru funcția de procuror, la rândul său, Muntean Andrei i-a comunicat că la fel urma să depună, în acea vară, documentele la Institutul Național de Justiție pentru funcția de procuror, întrebându-l dacă poate să-i povestească câte ceva despre examenele de admitere, despre modul de petrecere și chestiile la care urmează să acorde atenție, informația pe care ar urma mai mult să o citească, ce comportament trebuie să aibă, în general, despre examene și procesul de învățământ la Institutul Național de Justiție. În timpul acestor discuții, dnul Șaban Marcel avea un comportament agitat și dumnealui a început să îl provoace pe Muntean Andrei la o discuție despre careva neînțelegeri cu Gheorghe, precum că ultimul nu îi răspundea la telefon. Pe Muntean nu îl interesa acest subiect și tot încerca să revină la subiectul despre Institutul Național de Justiție, ambii au dat mâna și au plecat fiecare în partea sa. Muntean Andrei menționează că acesta a fost unicul caz când s-a întâlnit cu Șaban Marcel după absolvirea facultății, atât până la întrevederea din 20 iulie 2016, cât și după. De asemenea, acesta nu a purtat nici o discuție telefonică cu Șaban Marcel în perioada anterior menționată. Totodată, Muntean Andrei nu a pretins și nu a primit careva bunuri sau mijloace materiale de la Șaban Marcel, fapt confirmat de ultimul în momentul audierii lui în calitate de martor al acuzării în instanța de judecată.

La întrebarea apărătorului Arnaut Sorina a comunicat cu certitudine, că nu a solicitat careva informații de la dnul Sorici referitor la acest caz, deoarece nu a avut nici o întrevedere cu Marcel Șaban și nici nu a comunicat telefonic cu acesta.

La întrebarea apărătorului Negura Ion a subliniat că anumite discuții cu dnul Sorici Gheorghe cu certitudine nu a avut, nu a fost nici din partea lui Șaban Marcel careva rugăminți pentru a-i transmite vreo informație lui Sorici Gheorghe. Nu a fost nici o intenție, nici din partea lui Muntean Andrei, nici a lui de a aduce la cunoștință discuția care a avut-o cu Șaban Marcel.

La întrebările inculpatului Sorici Gheorghe a indicat că pretinsa discuție dintre el și Șaban nu a reușit să o asculte, nu își recunoaște vocea, nici certitudinea înregistrării anexate la materialele cauzei de către partea acuzării. Întâlnirea sa cu Șaban Marcel a fost pur întâmplătoare, întrucât el deja se afla pe teritoriul „McDonald's”, unde l-a zărit pe Șaban, această întâlnire fiind o coincidență, nefiind organizată nici de Muntean Andrei, nici de dnul Șaban, nici de dnul Sorici sau oricare altă persoană. Despre cauza aflată în gestiunea lui Sorici Gheorghe careva date nu cunoștea, știa doar că Șaban Marcel încerca de mai multe ori să îl sune pe Sorici, că incidentul a avut loc pe teritoriul hotelului „President”, lucru cunoscut de acesta din sursele mass-media. Despre relația amoroasă a dlui Șaban Marcel cu fiica proprietarului hotelului „President” nu cunoștea la acel moment, cunoștea că există o astfel de relație pe timpul când acesta era student la facultate. Când a avut loc confruntarea dintre Muntean Andrei și dnul Șaban, nu cunoaște dacă ultimul deținea la el stenogramele discuțiilor și înregistrările audio, dar i-a comunicat că avea la el și că, în caz de necesitate, poate să i le prezinte.

La întrebările procurorului a declarat că despre circumstanțele incidentului de la piscină, nu a purtat nici o discuție cu Șaban Marcel, iar din câte ține minte, nici cu Sorici Gheorghe nu a purtat careva discuții referitoare la incidentul respectiv, însă cu certitudine, Sorici Gheorghe nu l-a rugat să îi transmită careva informații despre dosarul respectiv. La fel, așa frază ca: „procurorii vor 3”, nu ține minte să-i fi comunicat lui Șaban Marcel, așa frază ca „trebuie atâția bani din motiv că s-au implicat mulți”, nu ține minte să-i fi comunicat lui Șaban Marcel, așa frază ca „banii urmau să fie împărțiți la 4” nu a discutat cu Șaban Marcel, iar careva conflicte cu Șaban Marcel, anterior aceluia caz și în general, nu a avut, însă cu Sorici Gheorghe ieșeau la o cafea, la fotbal, întrucât erau prieteni. De asemenea, în perioada iunie-septembrie 2016, își amintește că a fost Campionatul Mondial de Fotbal și ieșea cu Sorici Gheorghe de fiecare dată când erau meciuri de fotbal, iar cu Sorici Gheorghe, din câte își amintește, discuta superficial despre cazurile pe care le avea în examinare, fără careva detalii amănunțite, dar referitor la cazul de la bazin, din câte își amintește, nu a purtat careva discuții, concluzionând că cu Șaban Marcel, întâlnirea de la restaurantul „McDonald's” a fost ultima și unica pe care au avut-o de la absolvirea facultății, dorin să reitereze că nu a fost o întâlnire organizată, ci s-au întâlnit întâmplător.

3. În dezbateri judiciare, acuzarea a solicitat adoptarea unei sentințe de condamnare, fără aplicarea pedepsei, cu liberarea de răspundere în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragerea la răspunderea penală (contravențională) în privința ambilor inculpați.

Respectiv, în susținerea acuzării, de către procuror au fost cercetate nemijlocit în ședință de judecată următoarele declarații și mijloace de probă:

3.1. Fiind audiat în ședință de judecată în calitate de martor, **Șaban Marcel**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că îi cunoaște din sală pe Muntean Andrei și Sorici Gheorghe, dar cu

ei nu avea careva relații, au fost anterior colegi și au învățat într-o grupă la universitate. Nu este în relații de rudenie cu careva dintre ei și cunoaște pentru ce a fost incitat azi și anume la cazul care a avut loc vara trecută, unde Gheorghe a pretins niște bani pentru a rezolva o situație, nu de la el personal, dar prin intermediul lui, iar la ancheta preliminară, a fost audiat, depozițiile date anterior pe le susține în totalitate și suplimentar la cele declarate la faza de urmărire penală nu are, adică le susține integral. Respectiv, declară că pe data de 19 iunie 2016, se afla la piscina hotelului „President” și acolo, din nefericire, mai să se înece un om. Peste câteva zile, l-a văzut pe Gheorghe Sorici la hotel, deoarece erau colegi, l-a sunat să-l întrebe ce caută acolo, la care el i-a zis că din cauza omului care avea să se înece, că ori s-a deschis un dosar penal, ori urmează să se deschidă un dosar penal. Din cauza că s-a produs cazul cu omul care avea să se înece și el era la fața locului și a văzut ce s-a întâmplat, a stabilit cu Gheorghe să se întâlnească, probabil era data de 23 iunie 2016. S-au întâlnit la „McDonalds's” de la Botanica și au avut o discuție referitoare la omul care avea să se înece, Gheorghe i-a zis că e problemă mare, că este dosar penal și că urmează a fi deschise mai multe dosare penale și să fie efectuate percheziții la hotel și proprietarii hotelului recunoscuți în calitate de bănuți pentru săvârșirea infracțiunii de lăsare în primejdie. Având studii juridice, a început să se contreze că nu există nici o infracțiune și în cadrul discuției, Gheorghe a menționat că o să încerce să vorbească cu șeful lui și o să încerce să rezolve cumva situația, ceva de genul. Ulterior, s-au întâlnit în fața IP Botanica, unde Gheorghe a zis că proprietarii hotelului „President” scriu plângere pe el la Procuratura Generală și la Procuratura Anticorupție și în cadrul discuției, s-a menționat că el deja are autorizată percheziția. Într-un fel, s-a primit că din cauza plângerii acelea, Gheorghe s-a enervat pe proprietari, apoi el i-a zis că urmează să plece la mare și tot în acea zi, era preconizată efectuarea percheziției, însă o amână pentru ziua când se va întoarce de la mare. Peste o perioadă, Gheorghe i-a zis lui Șaban Marcel că o să-l sune Andrei Muntean și să se vadă cu el pentru a-i comunica ceva. S-a văzut cu Andrei Muntean la „McDonalds's” Botanica, din ce își aduce aminte. Muntean l-a întrebat pe Șaban cum de a ajuns cu Gheorghe la așa ceva, iar referitor la caz, a zis că este complicat și că deja cunoaște Procuratura Municipală și deoarece sunt implicați mai mulți șefi, se necesită mai mulți bani, 3000 sau 3500 de EURO. Deja a trecut ceva timp și Gheorghe avea ordonanța de clasare sau de încetare a cauzei și, într-un fel, se interesa dacă Șaban a vorbit cu proprietarii hotelului referitor la suma pe care urma să fie transmisă. La începutul lunii septembrie, au decis să se întâlnească la restaurantul „La Sarkis”, dar pe parcurs, Gheorghe l-a sunat și i-a spus că vine unde este el. Șaban se afla în sectorul Buiucani și când a ajuns Gheorghe, el a urcat în mașina acestuia și au mers în direcția ieșirii din oraș. Pe drum, Gheorghe i-a zis că șefii lui cred că el este documentat, dar pe de altă parte, solicita suma de bani pe care trebuia să i-o transmită Șaban. În momentul când au ieșit din oraș, Gheorghe s-a asigurat că nimeni nu îl urmărește. Apoi s-au întors la mașina lui Șaban, să meargă la „La Sarkis”, pentru ca Gheorghe să-i dea foaia, iar Șaban să-i dea banii și atât.

La întrebările procurorului a specificat că momentul când s-a întâmplat cauza cu omul care avea să se înece, Șaban avea o relație cu fiica proprietarului, iar despre această relație, Gheorghe știa cu siguranță și din câte își aduce aminte, la prima discuție, Gheorghe i-a spus lui Șaban că aștepta sunetul acestuia. În cadrul discuției cu domnul Muntean Andrei, el i-a spus că sunt implicate așa persoane mari, din această cauză urmează a fi luată așa sumă, el nu i-a zis că urmează a fi clasat dosarul. Să rezolve cauza pentru încetare sau clasarea dosarului, nu-și aduce aminte cu siguranță, de la Gheorghe precis știe, de la Andrei nu își aduce aminte. După

ce a discutat cu domnul Muntean despre sumă, a mai discutat și cu Sorici Gheorghe, Gheorghe i-a zis că din acești bani nu-i revine nimic și că toți banii urmează să-i transmită șefului, pentru ca șeful să-i dea acordul pentru încetarea dosarului, dar la sigur acești bani erau pentru clasarea dosarului.

La întrebările apărătorului Dorin Lișman a indicat că anterior, până a se întâmpla cazul dat, nu ține minte când s-a văzut cu Gheorghe, dar ei nu s-au văzut intenționat, doar prin oraș întâmplător, iar Șaban cu prietena sa se întâlnea de la facultate, din ultimii 2 ani. Numărul de telefon al lui Sorici Gheorghe îl avea salvat în telefon și Șaban se cunoștea cu părinții prietenei lui, știa că mama era administratorul hotelului, însă tata nu știa ce funcție avea, știe că erau proprietarii hotelului. La fel știa că mama urma să fie învinuită în acel dosar, iar el l-a văzut pe Gheorghe acolo, apoi l-a sunat să-l întrebe ce mai face și i-a zis că l-a văzut la hotelul „President”, la care el i-a zis că este un dosar penal sau că urmează să fie un dosar penal, însă de a rezolva dosarul nu a fost din inițiativa lui proprie a lui Șaban. La prima întâlnire cu Gheorghe, a făcut careva înregistrări audio cu telefonul său mobil, iar motivul de a înregistra a fost pentru că, atunci când au vorbit la telefon, i s-a creat impresia că Gheorghe încearcă să creeze o problemă din nimic. După ce a înregistrat, a ascultat-o cu factorii de decizie, însă nu a fost continuitate, doar a ascultat și atât. La organul de urmărire penală s-a adresat după câteva zile de când s-a văzut cu Sorici Gheorghe, iar inițiativa de adresare la organul de urmărire penală a fost a lui Șaban personală și ulterioarele întâlniri cu Gheorghe au fost înregistrate, însă nu toate, pentru că avea și el emoții, precizând că organul de urmărire penală i-a dat careva dispoziție, dar a dublat înregistrările, deoarece a vrut să aibă și el înregistrările sale, confirmând totodată că din rudele apropiate, era cercetat penal tatăl său la organul de urmărire penală, însă nu are legătură adresarea lui Șaban la CNA cu tatăl său. A precizat că la prima discuție avută, a observat că Gheorghe agravează situația, iar propunerea de clasare nu știe de la cine a venit, pentru că ei se contrau că nu există infracțiune și Șaban i-a zis că dosarul va fi încetat. Pe parcursul discuțiilor, Gheorghe puțin s-a speriat de a pretinde bani, pentru că erau acele plângeri, dar Șaban i-a zis că proprietarii nu vor mai scrie plângeri și i-a zis că a vorbit cu proprietarii să nu mai scrie plângeri, dar nu ține minte dacă au mai fost situații când Sorici Gheorghe s-a mai refuzat. De asemenea, nu a discutat despre suma de bani cu proprietarii hotelului, dar după discuția despre suma de 3000 de EURO, s-a adresat la CNA.

La întrebările apărătorului Negura Ion a menționat că o procură privind reprezentarea intereselor hotelului „President” nu are, dar pe perioada când a discutat cu Gheorghe, inițiativa întâlnirilor și apelurilor telefonice a fost din partea ambilor și „aceea” despre care au discutat, așa și nu i-a fost transmisă. La careva din persoane, nu a transmis careva sume bănești pentru foaia respectivă, iar din câte cunoaște, cauza cu înecul a fost clasată de către Gheorghe, mult timp înainte de când urma să aibă loc întâlnirea lor, însă perioada concretă nu o știe și în cadrul discuțiilor cu Gheorghe, el putea să rezolve cazul cu acordul șefului. Mai explică că Gheorghe a discutat cu șeful lui și din discuțiile cu el, reieșea că șeful i-a dat acordul, dar nu ține minte dacă l-a întrebat pe Sorici câți bani trebuiau, însă din prima discuție când s-au întâlnit, Gheorghe a zis că totul se poate de rezolvat, dar despre bani nu știe acum a cui a fost inițiativa și nu poate să admită că el a avut inițiativa despre bani. La fel, nu cunoaște ce s-a întâmplat cu plângerile parvenite de la hotel, dar își aduce aminte că din discuțiile cu Gheorghe, acesta zicea că riscă să-i taie din salariu.

La întrebările inculpatului Gheorghe Sorici a indicat că erau colegi de universitate, nu erau prieteni, nu ieșeau la bere sau ceva, erau cunoscuți, iar înainte de prima întâlnire cu Sorici, Șaban nu a avut nicio întâlnire cu angajații CNA și discuțiile lor aveau loc prin intermediul aplicației „Viber”

fiind și momente când Gheorghe nu răspundea la telefon, iar apoi îl contacta pe Șaban. Adaugă că el s-a întâlnit cu Andrei Muntean pentru că Gheorghe i-a zis că el îi va lămurii totul, dar nu ține minte dacă a spus altor persoane terțe că l-a telefonat pe Gheorghe și nu ridică și nu ține minte dacă în acea perioadă tatăl său avea măsură privativă de libertate. La fel, nu-și amintește dacă Sorici avea înregistrat numărul său, însă știe că l-a telefonat și i-a zis că l-a văzut la hotel. Nu a mai avut înregistrări pe care să nu le trimită organelor de resort, dar când a avut posibilitatea, mereu l-a înregistrat și s-au contractat pentru că Șaban spunea că nu este nici un fel de infracțiune, iar Sorici i-a spus că este de obligația administratorului să aibă grijă de persoanele care se scaldă în bazin. Gheorghe a spus că deja are autorizație de la judecătorul de instrucție. Nu ține minte dacă era din pricina camerelor de luat vederi, dar Gheorghe i-a zis că o să vină Andrei și o să-i comunice ceva, iar în acea perioadă, discutau doar despre acel caz și Gheorghe nu i-a zis de sumă, ci Andrei i-ar fi zis de sumă. Gheorghe i-a zis că este ocupat, fapt pentru care l-a trimis pe Andrei, dar nu ține minte dacă Gheorghe i-a zis că este ocupat sau așa a interpretat el. A subliniat că consideră că nu personal, dar pretinderea a avut loc, iar din ce își aduce aminte, Gheorghe trebuia să facă percheziția, însă o amâna pentru că se ducea la mare și nu ține minte dacă a fost efectuată percheziția la firma „Armani Lux”. Mai dă consideră că dacă el nu-l contacta pe Gheorghe, ultimul l-ar fi contactat pe el, iar din discuțiile avute, reiese că Gheorghe nu l-a telefonat pentru că a așteptat un apel de la Șaban Marcel. A adăugat că ultima dată când s-au văzut a fost vorba că Gheorghe are la mână foaia de clasare, iar după un minut când au ieșit din oraș, Gheorghe s-a uitat în oglinzi să vadă dacă îl urmărește cineva. A precizat că după ce Andrei i-a comunicat despre suma care urmează a fi transmisă, Șaban a vorbit cu Gheorghe că o să vorbească cu proprietarii hotelului referitor la suma care urmează a fi transmisă și din câte își aduce aminte, la începutul lui septembrie, Gheorghe l-a sunat să se vadă. A concretizat că prin foaie s-a înțeles ordonanța de clasare și știe că ordonanța de clasare a fost emisă mult înainte, iar în acel moment făcea practica la IP Buiucani, pe când Gheorghe era la IP Botanica și de la colegi a aflat, menționând că nu sunt alte persoane implicate. A mai adăugat că s-au urcat în mașină și au mers după oraș, unde Gheorghe s-a asigurat că nu îi urmărește și nu a fost discuție în mașină despre faptul că să-i dea bani pentru că a zis că se duc la „Sarkis”, dar scopul întâlnirii a fost să îi dea banii lui Gheorghe, iar acesta din urmă să îi dea foaia, adică intenția a fost să meargă să fumeze o narghilea și să facă schimb, dar nu ține minte cum a răsunat propunerea.

La întrebarea inculpatului Muntean Andrei a concluzionat că Andrei i-a comunicat că a avut o discuție cu Gheorghe, iar acesta i-a zis lui Andrei că pentru că sunt implicați Procuratura Municipală, șeful lui Gheorghe și altă lume, urmează să fie o sumă mai mare.

3.2. Au fost cercetate următoarele mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și anume:

- *Procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 3 septembrie 2016, conform căruia au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini a acestora, comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 care au avut loc între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între Șaban Marcel și Muntean Andrei (vol.I, f.d.60-97);*

- *Procesul-verbal din 21 septembrie 2016*, conform căruia au fost examinate un purtător de informație tehnico-electronică de model „Altex” CD-R 700 MB/80MIN 52x, pe care este aplicată amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1”, care conține comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016, care au avut loc între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe și cele care au avut loc între Șaban Marcel și Muntean Andrei, și discul de model „Artex” CD-R de model 700MB/80 MIN 52 x, pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1, care conține comunicările care au avut loc la 02 septembrie 2016 între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe (vol.I, f.d.101-102);

- *Procesul-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 7 septembrie 2016*, prin care au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație sub formă de documentare cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice și fixarea acțiunilor lui Sorici Gheorghe, în rezultatul efectuării căreia, s-a stabilit că la 02 septembrie 2016, Sorici Gheorghe aflându-se la volanul automobilului de model „*****” cu n/î *****, la ora 12 și 03 minute, s-a deplasat la parcare auto aferentă Inspectoratului de Poliție Buiucani mun.Chișinău al Direcției Poliției mun.Chișinău, amplasată pe str. Calea Ieșilor 12 din mun.Chișinău, unde a urcat în automobilul de model „*****” cu n/î *****, după care au schimbat câteva vorbe și ambii au urcat în automobilul de model „*****”, după care Sorici Gheorghe a fost reținut (vol.I, f.d.113-117);

- *Procesul-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 07 septembrie 2016*, conform căruia au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație efectuate sub formă de urmărirea vizuală a lui Sorici Gheorghe. Ca rezultat al efectuării măsurii speciale de investigație indicate, s-a stabilit că la 02 septembrie 2016, Sorici Gheorghe aflându-se la volanul automobilului de model „*****” cu n/î *****, la ora 12 și 03 minute, s-a deplasat la parcare auto aferentă Inspectoratului de Poliție Buiucani mun.Chișinău al Direcției Poliției mun.Chișinău, amplasată pe str. Calea Ieșilor 12 din mun.Chișinău, unde a urcat în automobilul de model „*****” cu n/î *****, după care au schimbat câteva vorbe și ambii au urcat în automobilul de model „*****”, după care Sorici Gheorghe a fost reținut (vol.I, f.d.128);

- *Procesul-verbal de percheziție din 02 septembrie 2016*, conform căruia Sorici Gheorghe a fost supus percheziției corporale, iar în cadrul acțiunii de urmărire penală indicate, de la primul a fost ridicat telefonul mobil de model “Lenovo A 850” (vol.I, f.d.136);

- *Procesul-verbal de examinare din 26 septembrie 2016*, conform căruia a fost cercetat cu acordul proprietarului telefonul mobil de model „Lenovo A 850” , care aparține lui Sorici Gheorghe și ridicat de la acesta în cadrul percheziției corporale efectuate, iar în cadrul examinării telefonului mobil indicat, s-a stabilit în aplicația „Viber”, că se conțin informații referitor la conversațiile avute între Șaban Marcel cu Sorici Gheorghe, precum și mesajele expediate de aceștea unul altuia, conform cărora discută inclusiv despre problema dosarului penal pornit de către ultimul în privința factorilor de decizie ai S.R.L. „Almani Lux” (vol.I, f.d.139-140);

- *Procesul-verbal din 07 septembrie 2016*, conform căruia din Procuratura sec.Botanica mun.Chișinău, au fost ridicate materialele cauzei penale nr. 2016421639, pornită la 13 iulie 2016, conform prevederilor art. 163 alin. (1) din Codul Penal. Conform materialelor cauzei penale indicate, s-a stabilit că aceasta a fost pornită de ofțerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun. Chișinău, Gheorghe Sorici, urmărirea penală a fost

efectuată de către acesta, iar la 12 august 2016, ultimul a întocmit raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, deoarece nu există elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală (vol.II, f.d.2-3);

- *Procesul-verbal din 09 septembrie 2016*, prin care au fost examinate materialele cauzei penale nr. 2016421639, pornită la 13 iulie 2016, conform prevederilor art. 163 alin. (1) din Codul Penal. Conform materialelor cauzei penale indicate, s-a stabilit că aceasta a fost pornită de ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanică mun.Chișinău, Gheorghe Sorici, urmărirea penală a fost efectuată de către acesta, iar la 12 august 2016, ultimul a întocmit raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, deoarece nu există elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală (vol.II, f.d.55-57);

- *Procesul-verbal din 16 septembrie 2016*, conform căruia la SA „Moldcell”, a fost ridicată informația cu privire la descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. *****, ce aparține lui Sorici Gheorghe cu indicarea locului aflării abonatului, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016. Conform descifrărilor apelurilor telefonice indicate, s-a stabilit că Sorici Gheorghe folosind postul de telefon cu nr. *****, la 23.06.2016, 24.06.2016, 27.06.2016, 29.06.2016, 30.06.2016, 10.07.2016, 11.07.2016, 12.07.2016, 13.07.2016, 14.07.2016, 15.07.2016, 16.07.2016, 17.07.2016, 20.07.2016, 21.07.2016, 24.07.2016, 25.07.2016, 26.07.2016, 27.07.2016, 29.07.2016, 03.08.2016, 04.08.2016, 05.08.2016, 09.08.2016, 10.08.2016, 11.08.2016, 13.08.2016, 16.08.2016, 17.08.2016, 18.07.2016, 19.08.2016, 23.08.2016, 25.08.2016, 26.08.2016, 29.08.2016 și 02.09.2016, a purtat convorbiri telefonice cu Șaban Marcel la postul de telefon cu nr. *****. La fel s-a stabilit că Sorici Gheorghe, la 25.06.2016, 27.06.2016, 28.06.2016, 30.06.2016, 08.07.2016, 18.07.2016, 19.07.2016, 20.07.2016, 21.07.2016, 22.07.2016, 23.07.2016, 24.07.2016, 26.07.2016, 27.07.2016, 28.07.2016, 29.07.2016, 31.07.2016, 01.08.2016, 02.08.2016, 03.08.2016, 04.08.2016, 05.08.2016, 06.08.2016, 07.08.2016, 08.08.2016, 09.08.2016, 10.08.2016, 12.08.2016, 13.08.2016, 14.08.2016, 15.08.2016, 16.08.2016, 17.08.2016, 18.08.2016, 19.08.2016, 20.08.2016, 22.08.2016, 23.08.2016, 24.08.2016, 25.08.2016, 29.08.2016 și 01.09.2016 a purtat discuții telefonice cu Muntean Andrei la postul de telefon cu nr. 069725223 (vol.II, f.d.67-68);

- *Procesul-verbal din 27 septembrie 2016*, conform căruia de la S.A. „Unite”, au fost ridicate descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr. *****, ce aparțin lui Șaban Marcel cu indicarea locului aflării abonatului, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016. Conform descifrărilor apelurilor telefonice indicate, s-a stabilit că Șaban Marcel folosind postul de telefon cu nr. *****, la 23.06.2016, 24.06.2016, 27.06.2016, 29.06.2016, 30.06.2016, 10.07.2016, 11.07.2016, 12.07.2016, 13.07.2016, 14.07.2016, 15.07.2016, 16.07.2016, 17.07.2016, 20.07.2016, 21.07.2016, 24.07.2016, 25.07.2016, 26.07.2016, 27.07.2016, 29.07.2016, 03.08.2016, 04.08.2016, 05.08.2016, 09.08.2016, 10.08.2016, 11.08.2016, 13.08.2016, 16.08.2016, 17.08.2016, 18.07.2016, 19.08.2016, 23.08.2016, 25.08.2016, 26.08.2016, 29.08.2016 și 02.09.2016, a purtat convorbiri telefonice cu Sorici Gheorghe la postul de telefon cu nr. ***** (vol.II, f.d.70-71);

- *Procesul-verbal din 03 septembrie 2016*, conform căruia de la Șaban Marcel a fost ridicat CD-r de model „Esperanza”, care conține comunicările care se pretinde că au avut loc la 23 iunie 2016 între martorul Șaban Marcel și Sorici Gheorghe (vol.II, f.d.74-75);

- *Procesul-verbal din 03 septembrie 2016*, conform căruia a fost examinat CD-R de model „Esperanza”, care conține comunicările care au avut loc la 23 iunie 2016 între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe, iar conform comunicărilor

indicate, inclusiv s-a stabilit că Sorici Gheorghe îi comunică lui Șaban Marcel despre cauza penală pornită în privința factorilor de decizie ai SRL „Almani Lux”, pe faptul lăsării în primejdie (vol.II, f.d.76-84);

- *Procesul-verbal din 20 septembrie 2016*, conform căruia a fost efectuată confruntarea între martorul Șaban Marcel și învinuitul Muntean Andrei. În cadrul confruntării, martorul Șaban Marcel a menționat că Muntean Andrei a pretins pentru Sorici Gheorghe mijloace financiare în sumă de 3000 EURO, ce urmau a fi destinați pentru persoanele publice din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica și persoanelor cu funcție de demnitate publică din cadrul Procuraturii sec. Botanica mun. Chișinău, iar inculpatul respinge acuzațiile martorului, invocând că s-a întâlnit cu ultimul pentru a discuta despre Institutul Național al Justiției, nu a fost rugat de Sorici Gheorghe să se întâlnească cu martorul și nu a pretins mijloace bănești (vol.II, f.d.86-87);

3.3. Mijloacele materiale de probă:

- un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1” și CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1”, care conține comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 care au avut loc între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între Șaban Marcel și Muntean Andrei, recunoscute în calitate de corpuri delictive, prin ordonanța din 21 septembrie 2016 (vol.I, f.d.103-104);

- *Un telefon mobil de model „Lenovo”*, ridicat în cadrul percheziției corporale a lui Sorici Gheorghe, care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 21 septembrie 2016 (vol.I, f.d.141);

- *Materialele cauzei penale nr. 2016421639*, pornită la 13 iulie 2016, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 163 alin. (1) din Codul penal, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 septembrie 2016. Conform materialelor cauzei penale indicate, s-a stabilit că urmărirea penală la cauza respectivă, a fost pornită la 13 iulie 2016 de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun.Chișinău al Direcției de Poliție mun.Chișinău a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, Gheorghe Sorici, pe faptul lăsării în primejdie de către angajații complexului hotelier „Prezident” a lui Benderschi Ruslan Andrei, care din motive necunoscute și-a pierdut cunoștința în piscina care aparține complexului hotelier „Prezident”, iar după ce s-a aflat sub apă o perioadă nedeterminată de timp, acesta a fost scos la sol de către alți vizitatori ai piscinei hotelului indicat, iar ulterior transportat la Spitalul de Urgență cu diagnostică „*stare după înec și traumatims craniocerebral*” (vol.II, f.d.58);

- *Descifrarile apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.******, care aparțin lui Sorici Gheorghe, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 16 septembrie 2016 (vol.II, f.d.69);

- *Descifrarile apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.******, care aparțin lui Șaban Marcel, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016, (vol.II, f.d.72);

- *Un CD-R de model „Esperanza”*, care conține comunicările care au avut loc la 23 iunie 2016 între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 03 septembrie 2016 (vol.II, f.d.85);

- *Informația Băncii Naționale a Moldovei din 20 iulie 2016* cu privire la ratele de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016, potrivit căreia, la 20 iulie 2016, conform cursului oficial de schimb 1 Euro valora 21,8790 lei (vol.II, f.d.107);

- *Informația Băncii Naționale a Moldovei din 02 septembrie 2016* cu privire la ratele de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 octombrie 2016, potrivit căreia la 02 septembrie 2016, conform cursului oficial de schimb, 1 Euro valora 22,0654 lei (vol.II, f.d.111).

3.4. *În cadrul cercetării judecătorești, la solicitarea părții apărării au fost administrate alte mijloace de probă suplimentar celor prezentate de partea acuzării și anume proba cu martorul Spînu Roman.*

Astfel, fiind audiat în ședință de judecată, martorul **Spînu Roman**, prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, în ședință de judecată a declarat că din sala de judecată îl cunoaște pe procurorul în cadrul Procuraturii Anticorupție Gheorghe Iapără din cadrul serviciului, pe domnul Sorici Gheorghe îl cunoaște vizual și nemijlocit a fost vizat într-o cauză penală la CNA, pe Muntean Andrei în față nu îl cunoaște, relație de rudenie cu careva participanți din proces nu are și cunoaște în cadrul cărei cauze este invitat în instanța de judecată.

La întrebările inculpatului Gheorghe Sorici a indicat că acest nr. de telefon îi aparține lui Spînu Roman, pe care îl folosește aproximativ de 10 ani până în prezent, iar pe Șaban Marcel l-a cunoscut prima dată de la CNA, nemijlocit la dosarul acesta, însă până la dosarul acesta, nu l-a cunoscut, nici după de fapt, adică Spînu Roman l-a cunoscut pe Șaban Marcel în sala de audiență, ultimul care a venit cu scopul de a depune o plângere. Din practică, stabilirea datelor și orelor le fac de obicei dispozitivele nemijlocit care fac înregistrarea, dar el nu ține minte ce tehnică a fost utilizată, inclusiv pe dosarul respectiv, or de obicei, la întocmirea procesului verbal se include și specialistul și nu ține minte cum a fost determinată vocea care aparținea lui Sorici Gheorghe. Adaugă că nu ține minte dacă au fost trimise lui de către Șaban Marcel careva fișiere audio a pretinselor discuții dintre Sorici Gheorghe și Șaban Marcel prin intermediul unor rețele sociale, iar privind *apelul telefonic cu Șaban Marcel până la depunerea plângerii*, el *până la cauza penală nu l-a cunoscut, dar admite că Șaban ar fi putut să vină cu o zi înainte și Spînu Roman să-l fi trimis după careva documente*, însă în orice caz, nu își amintește careva discuții până la momentul depunerii plângerii, dar nu exclude faptul că ar fi putut să vină cu o zi înainte de a depune plângerea, care se primește atunci când vine persoana. La fel, nu poate spune dacă a vorbit înainte de depunerea plângerii sau nu, adică nu își amintește, dar Spînu Roman l-a văzut pentru prima dată pe Șaban Marcel în sala de audiență, până atunci nu a avut nici o tangență. De asemenea, cunoștință cu Șaban Marcel nu le-a făcut nimeni, el pentru prima dată l-a cunoscut în sala de audiență și pe cauza respectivă, nu își aduce aminte cum au fost utilizate mijloacele tehnice speciale, or nu este profilul lui, nu el se ocupă cu transmiterea încheierilor. De asemenea, când a făcut stenogramele, nu își aduce aminte dacă a primit careva suporturi optice de la instituțiile specializate și nu își amintește, nu știe dacă a fost inclus în grupul de lucru sau dacă a gestionat nemijlocit cauze penale ce-l vizează pe Șaban Marcel sau rudele acestuia. Nu își amintește cum a determinat care convorbiri în rezultatul ascultării înregistrărilor de pe disc, au importanță pe cauza penală, precizând că el a spus că de obicei persoanele care vin și formulează o plângere în adresa CNA, plângerea trebuie să fie completată cu careva documente, ceva probe. Nu a spus că nu avea, a spus că probabil Șaban Marcel a venit și nu avea careva documente și posibil l-a trimis după careva

documente să le aducă, dar nu își aduce aminte precis, concretizând că Șaban Marcel a depus plângerea la Direcția Generală de Urmărire Penală, adică el nu a primit-o, după care a mai explicat că Șaban Marcel era foarte sprinten la vorbă și el nu trebuia învățat, că nu îl avea ce învăța, adică el era tare descurcăreț. Astfel, susține că nu l-a învățat pe Șaban Marcel să vorbească și Șaban Marcel nu a fost instruit de grupul de lucru, precum și nu ține minte dacă Șaban Marcel a venit cu plângerea dactilografică, dar servicii se fac sâmbăta și duminica, însă nu poate spune unde se păstrează graficele de servicii.

La întrebarea instanței a subliniat că nu ține minte dacă au fost utilizate dispozitive speciale în cauza dată.

La întrebările apărătorului Ion Negura a indicat că nu își amintește dacă a vorbit cu Șaban Marcel până la depunerea plângerii, nu își amintește dacă a participat nemijlocit la primirea denunțului de către Șaban Marcel, iar pe dosarul respectiv, posibil au participat și alți ofițeri, însă procesele verbale care sunt semnate de către Spînu Roman, sunt întocmite de către el, adică dacă procesele verbale sunt semnate de către el, înseamnă că sunt făcute de el și din câte își amintește, la reținere nu a participat. De asemenea, susține că după data înregistrării denunțului, crede că a purtat discuții telefonice, doar discuții telefonice, iar necesitatea de a purta discuții telefonice cu Șaban Marcel, nemijlocit în apropiere de efectuarea măsurilor speciale de investigație, adică de discuțiile care au avut loc între Sorici Gheorghe și Șaban Marcel, nu poate spune deoarece din 2015 sunt 7 ani.

La întrebările apărătorului Sorina Arnaut a menționat că nu își amintește dacă Șaban Marcel, la înregistrarea plângerii a mai anexat careva acte, dar persoana care decide în ce secție urmează să fie depusă plângerea depusă la CNA este Șeful Direcției Urmăririi penale și rolul său în sala de audiere, când s-a prezentat Șaban Marcel sau în ziua când el nemijlocit s-a adresat cu o zi înainte, posibil era de ofițer de serviciu, nu își amintește, concluzionând că nu este rudă cu vreun exponent politic din Partidul Democratic.

3.5. În dezbateri judiciare, partea apărării a solicitat emiterea unei sentințe de achitare în privința ambilor inculpați în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile acestora.

3.5.1. Concomitent, s-a invocat nulitatea procesului verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor, cu toate anexele acestuia, stenograme/redarea în formă scrisă a pretinselor convorbiri din mediul ambiental purtate între martorul denunțător Șaban Marcel și inculpatul Gheorghe Sorici (vol. I f.d. 60-97), întrucât a fost apreciat că s-a încălcat principiul loialității administrării probelor, or înregistrările pretinselor convorbiri dintre Șaban Marcel și Sorici Gheorghe pe CD-uri, au fost obținute contrar legii, deoarece nu se cunoaște proveniența acestora, organul de urmărire penală nu a cercetat aparatul tehnic cu care a fost făcută înregistrarea, iar probele respective urmează a fi excluse în temeiul art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

La fel, cu referire la pretinsa discuție purtată de către Ofițerul Urmărire Penală al IP Botanica, Gheorghe Sorici și martorul denunțător Șaban Marcel, menționează că pretinsa probă, pe lângă faptul că, în cadrul ședințelor de judecată nu a putut fi stabilită autenticitatea, este inadmisibilă, fiind obținută contrar prevederilor art. 132/1, 132/2 și 132/9 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, or, la data când ar fi fost efectuată de către denunțător (pe 23 iunie 2016), nu exista nici un denunț și respectiv nici o cauză penală nu a fost pornită, iar în consecință presupusa

înregistrare/probă a fost obținută în afara procesului penal, adică până la pornirea procesului penal în speța dată.

3.5.2. Se mai argumentează că prin încheierea Judecătorului de Instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Ghenadie Pavliuc, s-a constatat că demersul procurorului a fost înaintat la data de 27 iunie 2016, ora 12:25, iar în urma deliberării s-a dispus admiterea demersului Procurorului și autorizarea efectuării interceptării și înregistrării comunicărilor și înregistrării de imagini cu ajutorul mijloacelor tehnice, ce vor avea loc între Șaban Marcel și colaboratorul Inspectoratului de Poliție Botanică, Sorici Gheorghe, precum și cu alte persoane implicate în pregătirea și comiterea infracțiunii, pentru o perioadă de 30 de zile, cu stocarea informațiilor obținute în urma interceptării și înregistrărilor de imagini pe un suport tehnic. Totodată, s-a dispus asigurarea tehnică a interceptării și înregistrării comunicărilor telefonice să fie efectuată de către Serviciul Informații și Securitate.

Cu toate acestea, martorul denunțator la data de 27 iunie 2016 la ora 12:52 a înregistrat pretinsa discuție purtată cu Sorici Gheorghe, respectiv la o diferență de 27 de minute după înregistrarea demersului în cancelaria Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, martorul denunțator a purces la înregistrarea comunicărilor, fapt care creează dubii asupra autenticității și cadrul legal al acestor înregistrări, or procedura de examinare a demersului înaintat de procuror implică în sine o durată mai mare de susținere a acestuia în fața judecătorului și respectiv perioada pentru deliberare și pronunțare.

3.5.3. Mai mult, consideră că fiind cercetate în ședința de judecată, cu prezența specialistului din cadrul Centrului Național Anticorupție, s-a dovedit că toate fișierele audio prezentate de către partea acuzării, au mențiunea de modificat la data de 02 septembrie 2016 și respectivele CD-uri, prezentate drept suporturi originale de către acuzatorul de stat, sunt alterate, conțin montaje realizate prin juxtapunerea unor fragmente din mai multe înregistrări, iar data la care au și avut loc aceste manipulări este 02 septembrie 2016.

Suplimentar, susține că în cadrul ședinței de judecată din 04 mai 2017, denunțatorul Șaban Marcel a comunicat faptul că interceptările au fost efectuate de către acesta, prin intermediul programului de înregistrare audio al telefonului personal, or în încheierea Judecătorului de Instrucție, Ghenadie Pavliuc, din 27 iunie 2016, în partea dispozitivă, s-a stabilit că interceptările urmau a fi realizate cu mijloacele tehnico-speciale ale Serviciului de Informații și Securitate ale RM, dar relevă faptul că, inculpatul Gheorghe Sorici, pe tot parcursul examinării cauzei a contestat autenticitatea înregistrărilor, solicitând inclusiv efectuarea unei expertize judiciare și totodată, atrage atenția instanței de judecată asupra jurisprudenței naționale care a trecut controlul instanțelor ierarhic superioare, într-o cauză similară (*pentru referință dosarul nr. 1ra-23/2019, Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în cauza Oprea Valentin și Carauș Vladimir*), prin care instanța de recurs a ajuns la concluzia că instanțele de fond correct au exclus probele prezentate instanței ca fiind provenite dintr-o sursă care a fost imposibil de a fi verificată în ședința de judecată, fiind obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală.

3.5.4. La fel, analizând procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 03 septembrie 2016 întocmit de către ofițerul superior de investigație din cadrul Direcției nr. 2 a DGCC a CNA, maior Spînu Roman, se atestă faptul că au fost consemnate interceptările și înregistrările pretinselor comunicări pentru perioada 27 iunie 2016 - 02 septembrie 2016, nefiind respectate prevederile imperative ale art. 132⁹ alin. (7) Cod de procedură penală, or

prin încheierea Judecătorului de Instrucție, la data de 27 iunie 2016 (f.d. 34) a fost dispusă autorizarea interceptărilor și înregistrărilor discuțiilor pentru o perioadă de 30 de zile, la data de 27 iulie 2016 (f.d. 42) a fost dispusă o nouă autorizare a interceptărilor și înregistrărilor discuțiilor pentru o perioadă de 30 de zile, iar la data de 25 august 2016 (f.d. 48) a fost dispusă o altă autorizare a interceptărilor pentru o perioadă de 30 de zile, adică au avut loc trei încheieri a câte 30 de zile fiecare privind autorizarea interceptărilor și înregistrărilor discuțiilor.

Ulterior, prin ordonanța (f.d. 55) din 05 septembrie 2016 a Procurorului în Procuratura Anticorupție, Vitalie Galeru, a fost dispusă de a fi considerate pertinente în cauza penală 2016970417, procesul verbal privind consemnarea măsurilor special de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și stenogramelor comunicărilor care au avut loc la data de 27.06.2016 în intervalul de timp 12:52 - 13:09, la 11.07.2016 în intervalul de timp 11:25 - 11:43, la 15.07.2016 în intervalul de timp 14:15 - 14:38, la 21.07.2016 în intervalul de timp 21:01-21:07, la 25.07.2016 în intervalul de timp 12:55 - 12:59, la 26.07.2016 în intervalul de timp 18:23 - 18:25, la 26.07.2016 în intervalul de timp 19:57 - 19:59, la 27.07.2016 în intervalul de timp 13:35 - 13:38, la 29.07.2016 în intervalul de timp 14:09 - 14:12, la 04.08.2016 în intervalul de timp 10:37 - 10:40, la 05.08.2016 în intervalul de timp 13:00 - 13:03, la 09.08.2016 în intervalul de timp 20:42 - 20:43, la 09.08.2016 în intervalul de timp 20:48 - 20:55, la 10.08.2016 în intervalul de timp 12:30 - 13:06, la 11.08.2016 în intervalul de timp 16:00 - 16:06, la 02.09.2016 în intervalul de timp 12:11 - 12:19, iar la 20.07.2016 în intervalul de timp 18:33-18:49 Șaban Marcel a purtat o pretinsă comunicare cu Muntean Andrei.

Respectiv, apărarea specifică că conform materialelor cauzei penale, se atestă că organul de urmărire penală după expirarea fiecărei perioade de 30 zile nu a consemnat interceptările și înregistrările comunicărilor în procese verbale separate pentru fiecare perioadă în parte, fiind întocmit doar un singur proces verbal la finele acestor interceptări, or, conform normei procesual-penale enunțate, legiuitorul a stabilit un termen de până la 24 ore de a fi încheiat procesul-verbal de consemnare a acestei acțiuni în mod obligatoriu cu transmiterea ulterioară către judecătorul de instrucție ca garanție al respectării drepturilor omului, prin ce reclamă încălcarea esențială a prevederilor art. 132⁹ din Codul de procedură penală, normă la care atragem atenția, deoarece conține prevederi imperative, care nu admite careva derogări, or lipsa consemnării interceptărilor și înregistrărilor comunicărilor în procese verbale separate pentru fiecare perioadă în parte, la expirarea termenului pentru care a fost autorizată, presupune lipsa motivării, iar ca urmare este vorba de o nouă ingerință în viața privată.

Relevant asupra cazului citează jurisprudența națională într-o altă cauză similară, sentința cărui care a trecut controlul instanțelor ierarhic superioare (*pentru referință dosarul nr. 1ra-29/2020 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, cauza Guriev Iurie*), iar un alt aspect important, din actele dosarului rezultă că specialistul care ar fi participat la interceptarea și înregistrarea comunicărilor întreținute nu a semnat respectivul proces verbal, contrar prevederilor art. 87 alin. (4), (5) pct. 9) și (6), precum și art. 260 alin. (5) Cod de Procedură Penală.

3.5.5. De asemenea, subliniază că în ședințele de judecată nu a fost prezentat suportul în original, proveniența pretinselor înregistrări este una dubioasă, nefiind cercetată în ședința de judecată sursa primară a acestora, precum și lipsa cercetării dispozitivului cu care ar fi fost efectuate, în condițiile în care martorul Roman Spînu, fiind în audiat în ședința de judecată a declarat că, *"din practică stabilirea datelor și orelor le stabilesc de obicei dispozitivele nemijlocit care fac înregistrarea"*, ce

distinge concluzia că atât conținutul înregistrărilor, cât și datele privind data și ora transpusă pe coala de hârtie este una viciată.

Or, la caz, s-ar atesta că CD-rile cu înregistrări la care face trimitere partea acuzării nu reprezintă prin sine obiecte ce poartă urmele unor infracțiuni, ci doar conținutul lor cuprinde înregistrări audio, or, mijlocul de probă urmează a fi dobândit conform prescripțiilor legale, însă CD-R-urile și convorbirile stenografiate au fost obținute ilegal, fiind inadmisibile în cazul dat, deoarece CD-urile conțin o informație transcrisă de pe obiectul primar, pe care a fost inițial înregistrarea și deci, la transcriere a fost posibilă manipularea conținutului, volumului de informație, cât și modificarea vocilor participanților, fapte ce contravin normelor procesual penale, dar totodată nu au fost prezentate probe referitor la integritatea înregistrărilor audio, cât și la apartenența vocilor prezentate în convorbirile înregistrate.

3.5.6. În alt context, apărarea invocă caracterul provocator al comportamentului martorului Șaban Marcel ce se reflectă și prin faptul că acesta nu s-a limitat la o singură discuție, dar a continuat din nou să-l incite pe inculpat, venind de mai multe ori la acesta și instigându-l prin fraze „dă să mulțumim, ce trebuie, cât trebuie?” (f.d. 67), „bine, eu mă duc să îți spun, că iaca mi-a zis, dă să chemăm ... și o să mă întrebe, ei ce vor pentru asta? Ca după asta să nu să se primească că o să vii și vrem....” (f.d. 73), „Stai, iaca tu mă ajuți pe mine, dar ei o să vrea ceva? Sau ei pe viitor vor?” (f.d. 74), „Îți scriu pe viber. Dar tu vorbește, că m-ai săturat cu șeful aista al tău...tu ce, te temi de dânsu, sau ce? Știi ce să-i zici, uite acolo au întrebat vor asta, asta, ce vrei tu, ce vrea el. Întreabă-l, hai luni ai să-mi scrii, mâine, poimâine...când ai un răspuns de la șef. El o să zică, acela o să vrea 1000, aceilalți încă 1000 și dă eu cu tine o să luăm 1500 și îmi zici, da așa eu mă duc și” (f.d. 76).

Respectiv, menționează apărarea că întrucât partea apărării din primele etape ale urmăririi penale l-a acuzat pe Șaban Marcel de provocare la săvârșirea infracțiunii, instanța de judecată întru verificarea existenței sau inexistenței provocării, are sarcina în primul rând de a examina comportamentul martorului denunțator, precum și credibilitatea declarațiilor acestuia.

Or, neconcordanțele enumerate mai sus dintre versiunea evenimentelor descrise de către Șaban Marcel și lipsa probelor obiective disponibile la momentul luării deciziei de a înregistra actul de corupere pasivă, ar fi trebuit să determine organul de urmărire penală să aibă îndoieli legitime sau, cel puțin să conducă la o verificare mai detaliată a veridicității plângerii și a motivelor inerente ei.

În opinia părții apărării, lipsa pe suporturile informaționale prezentate de către declarantul Șaban Marcel în susținerea demonstrării că urmează a fi săvârșită o infracțiune de corupere pasivă, a unor expresii certe și comprehensibile cu privire la pretinderea de către Sorici Gheorghe a unei careva sume în vederea clasării/încetării cauzei penale, ar trebui să determine instanța de fond să aibă îndoieli legitime asupra legalității acțiunilor aferente ale organului de urmărire penală.

Astfel, din cele desprinse din materialele dosarului, rezultă că toate întrevederile înregistrate de către Șaban Marcel, au avut loc la inițiativa celui din urmă, și se creează impresia că inițierea convorbirilor de către declarant poartă o formă de incitare a inculpatului, adică un mijloc de provocare, întrucât din tabloul prezentat nu există vreo dovadă că Sorici Gheorghe ar fi avut intenția săvârșirii unor astfel de fapte.

3.5.7. De asemenea, mai susține că de către Procurorul în Procuratura Anticorupție, Vitalie Galeru, la cauza penală 2016970417 în calitate de mijloc material de probă au fost recunoscute descifrările apelurilor telefonice efectuate și recepționate de la postul de telefon cu nr. *****, ce

aparține martorului denunțator Șaban Marcel, iar în urma analizei descifrărilor telefonice de la postul de telefon mobil cu nr. ***** se atestă, în perioada 23 iunie 2016 - 02 septembrie 2016 o serie de apeluri efectuate/recepționate la/de la posturile de telefoane mobile cu numerele: ***** și respectiv 069333396. Inclusiv se pot observa apeluri telefonice înainte de depunerea denunțului, precum și în ziua depunerii denunțului de către martor, cu doar o oră înainte de înregistrarea acestuia la Centrul Național Anticorupție. În repercusiunea celor enunțate, partea apărării insistă asupra faptului că martorul, de comun acord cu angajații Centrului Național Anticorupție au pus la cale provocarea domnului Sorici Gheorghe, iar numerele menționate supra aparțin angajaților Centrului Național Anticorupție și anume, conform listei angajaților Centrului Național Anticorupție se atestă faptul că numărul de telefon ***** aparține Ofițerului de Investigații Roman Spînu, fapt confirmat de către ultimul prin declarațiile sale depuse în instanța de judecată, iar numărul de telefon 069333396 aparține ofițerului de investigații Chiril Curmei, ambii fiind ofițerii de investigație care făceau partea din grupul de lucru pe cauza penală 2016970417. La analiza descifrărilor de pe postul de telefonie mobilă a martorului denunțator se observă faptul că la data de 25 iunie 2016 (cu două zile înainte de depunere a denunțului) de la postul de telefonie mobilă ce aparține martorului denunțator Șaban Marcel (*****), au fost purtate mai multe apeluri la numărul de telefon ***** , care aparține ofițerului de investigație Roman Spînu.

3.5.8. În concluzie, mai accentuează și faptul că probele prezentate de către procuror, și anume relatările martorului Șaban Marcel cu pretensele înregistrări audio a convorbirilor între martor și inculpatul Gheorghe Sorici, nicidecum nu denotă faptul că ultimul ar fi pretins, ci *per a contrario* denotă doar o instigare, provocare și încurajare a lui Șaban Marcel, care la rândul său era instruit de către colaboratorii CNA la comiterea infracțiunii de trafic de influență.

Totodată nu au fost fixate și documentate acțiunile acestuia prin mijloace speciale de investigații, fapt care din nou trezește dubii rezonabile de referință la caracterul acțiunilor organului de urmărire penală, și întăresc încă odată concluzia de provocare la instigarea comiterii faptelor de corupere.

Mai mult ca atât, fiind analizate toate probele, ajunge la ferma convingere că nu au fost administrate careva date certe și verosimile ce să confirme clar și fără echivoc că în lipsa implicării colaboratorilor CNA ar fi fost comisă pretinsa infracțiune incriminată lui Gheorghe Sorici, iar în aceeași ordine de idei, desprinde cert ca urmare a cercetării probelor că anume colaboratorii Centrului Național Anticorupție au sprijinit activ instigarea și determinarea lui Șaban Marcel, pentru ca ultimul să depună denunțul și să îl provoace la careva discuții pe ofițerul de urmărire penală al IP Botanica, Gheorghe Sorici, inclusiv încurajarea de a săvârși traficul de influență, acțiune contrară rigorilor art. 94 alin. (1), pct. 11) Cod Procedură Penală.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

4.1. Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

4.2. Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

4.3. În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale - prin începerea urmăririi penale - nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

4.4. Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului și etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale.

4.5. Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căroră sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din conținutul prevederilor art. 390 din Codul de procedură penală, denotă că sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*, fapta nu este prevăzută de legea penală sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei și sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

În acord cu prevederile art. 394 alin. (3), pct. 1)-2) din Codul de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă: 1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată; 2) descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării, fără a se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictetețe dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală.

Conform dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, ordonanța de punere spre învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea n-a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, formelor de participatie dacă infracțiunea a fost săvârșită de un grup de persoane, circumstanțele care agravează răspunderea, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, aliniatului și literei articolului din Codul penal, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

4.6. Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Gheorghe Sorici și Muntean Andrei a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, iar în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpaților le-a fost adusă la cunoștință atât *natura* și *cauza* acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite prin actul de reținere, prin ordonanța de punere sub învinuire, ordonanța de schimbare a învinuirii și rechizitoriul întocmit.

4.6.1. Totuși, instanța reflectă anumite încălcări esențiale ale drepturilor inculpaților, în condițiile în care prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Ghenadie Pavliuc din 27 iunie 2016, s-a dispus admiterea demersului procurorului și autorizarea efectuării interceptării și înregistrării comunicărilor și înregistrării de imagini cu ajutorul mijloacelor tehnice, ce vor avea loc între Șaban Marcel și colaboratorul Inspectoratului de Poliție Botanica, Sorici Gheorghe, precum și cu alte persoane implicate în pregătirea și comiterea infracțiunii, pentru o perioadă de 30 de zile, cu stocarea informațiilor obținute în urma interceptării și înregistrărilor de imagini pe un suport tehnic, iar asigurarea tehnică a interceptării și înregistrării comunicărilor telefonice să fie efectuată de către Serviciul Informații și Securitate, ce constituie acțiuni directe și o ingerință vădită în viața privată a inculpatului, iar în acest sens, instanța relevă prevederile art. 63 alin. (1¹) din Codul de procedură penală, potrivit căruia ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și informația despre drepturile prevăzute la art. 64 se *aduc la cunoștință în decurs de 5 zile* din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuțul s-a prezentat sau a fost adus silit, *ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.*

Așadar, fiind stabilită o bănuială rezonabilă în acțiunile inculpatului Sorici Gheorghe și inițiind în privința ultimului măsuri speciale de

investigații, aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și a drepturilor sale urma a fi efectuată în 5 zile sau eventual amânată în baza ordonanței motivate a procurorului, *cu autorizarea judecătorului de instrucție pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate a perioadei până la 3 luni*, cu posibilitatea de prelungire până la 6 luni, la demersul procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție, iar fiecare prelungire a termenului de amânare a aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuț și a drepturilor sale nu poate depăși 30 de zile, circumstanțe care reprezintă o încălcare esențială a dreptului acuzatului Sorici Gheorghe de a fi informat despre o acuzația formulată în privința, fără respectarea derogărilor nominalizate.

4.6.2. Instanța reține că în prezenta cauză, odată cu dispunerea măsurilor speciale de investigație în privința lui Sorici Gheorghe și altor persoane (*inclusiv Muntean Andrei*), organul de urmărire penală nu a adoptat și în dosar nu există actele procedurale obligatorii reglementate de art.63 alin. (1¹) CPP: 1. ordonanța de recunoaștere a acestora în calitate de bănuț; 2. ordonanța procurorului privind amânarea aducerii la cunoștință bănuților Sorici Gheorghe și Munteanu Andrei a ordonanței de recunoaștere a lui în calitate de bănuț și a drepturilor de care dispune; 3. încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea amânării aducerii la cunoștință acuzaților a ordonanței de recunoaștere a lui în calitate de bănuț și a drepturilor de care dispune în această calitate, pentru o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate până la 3 luni.

Or, instanța conchide că norma prevăzută la (1¹) din art.63 CPP este o normă imperativă, așa cum legiuitorul prin sintagma "*se amână*", și nu "*poate să amâne*" a reglementat expres care trebuie să fie acțiunile concrete ale organului de urmărire penală și a procurorului, nelăsând lor careva libertate discreționară de alegere a conduitei în cazul dispunerii unor măsuri speciale de investigații în privința bănuțului, ce denotă o încălcare esențială a drepturilor acuzaților prin prisma dreptului la un proces echitabil în partea notificării acuzației penale.

4.6.3. În acest mod, instanța susține că organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuț în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale, care la caz s-a materializat prin începerea măsurilor speciale de investigații cu înregistrarea și interceptarea comunicărilor acuzatului Sorici Gheorghe și inclusiv ulterior a lui Muntean Andrei și eventual să solicite amânarea aducerii la cunoștință a bănuțului.

Argumentări similare se conțin și în conținutul Deciziei Curții Constituționale nr.25 din 29.03.2018 privind inadmisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate a art.63 alin.(1) pct.1)-3) și alin.(2) pct.3) din Codul de procedură penală sau în Decizia Plenului Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2019 în dosarul nr.4-1ril-2/2019 pronunțată la examinarea recursului în interesul legii.

4.6.4. Astfel, instanța a stabilit existența unor „*repercusiuni importante pentru situația (persoanei)*”, care reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a măsurilor speciale de investigație aplicate în privința inculpaților, sub aspectul unei „*acuzații în materie penală*” în sensul articolului 6 § 1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor articolului 63 alin.(1¹) din Codul de procedură penală, instanța reținând în acest sens că prin începerea interceptării și înregistrărilor de comunicații sau imagini cu acuzații, care erau identificați la acel moment, se aduce atingere garanțiilor stipulate la art. 14 și 15 din Codul de procedură penală, adică „*inviolabilitatea vieții private*”, cât și „*secretul corespondenței*”, consacrate și prin dreptul art.8 al CEDO, adică „*dreptul la*

respectarea vieții private și de familie”, pe care oricare persoană îl are și prin urmare, aceste ingerințe constituie repercusiuni pentru situația persoanei.

În concluzie, în prezenta cauză, deși a constatat necesitatea dispunerii unor măsuri speciale de investigații în privința lui Sorici Gheorghe, organul de urmărire penală nu a emis o ordonanță de recunoaștere a acestei persoane în calitate de bănuț, precum și nu există în dosar vreo ordonanță motivată a procurorului privind amânarea aducerii la cunoștință lui Sorici Gheorghe și lui Munteanu Andrei (din momentul începerii înregistrării ultimului) a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț și a drepturilor sale, la fel nu există nici încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea amânării pe o perioadă de 30 de zile a actelor menționate.

4.6.5. Or, „acuzarea” în sensul art. 6 § 1 se poate defini ca „notificarea oficială, din partea autorității competente, a suspiciunii de a fi săvârșit o infracțiune” (Deweer împotriva Belgiei, pct. 46), idee care corespunde, de asemenea, noțiunii de „urmări importante asupra situației” suspectului [Deweer împotriva Belgiei, pct. 46, Neumeister împotriva Austriei, pct. 13; Eckle împotriva Germaniei, pct. 73; McFarlane împotriva Irlandei (MC), pct. 143].

4.6.6. Respectiv, instanța reține că, chiar dacă a inculpații au fost puși sub învinuire în interiorul termenului prevăzut de lege, potrivit constatărilor CEDO în cauza *Stoianova și Nedelcu vs. România*, carențele autorităților nu pot fi imputabile reclamanților și nu trebuie să-i pună într-o situație defavorabilă, astfel că, toate omisiunile sau erorile autorităților trebuie să servească în beneficiul bănuțului, învinuțului, inculpatului, motiv pentru care această încălcare privind notificarea în termen a ambilor acuzați despre învinuirea adusă reprezintă o încălcare esențială a drepturilor ultimilor la un proces echitabil în materie penală.

4.7. În continuare, în motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acuzațiile au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978*).

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22.05.2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („*beyond reasonable doubt*”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzații obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978*).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la

rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (pct. 78-80 din Hotărîrea CC nr. 18 din 22 mai 2017)

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principia fundamentale, cum ar fi "legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății și siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare și al egalității părților în proces".

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că "principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și la care Rep. Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al țării și devin norme de drept intern", iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudența acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (*soft law*).

4.8. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

4.9. În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaților și ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care Sorici Gheorghe și Muntean Andrei au fost trimiși în judecată există (faptologic, neinvocând momente de jure), însă au fost săvârșite în lipsa tuturor semnelor obligatorii ale componenței de infracțiune și anume în lipsa laturii subiective, precum și a laturii obiective în situația lui Gheorghe Sorici.

4.10. Astfel, conform rechizitoriului, acțiunile lui Sorici Gheorghe au fost încadrate în baza art. 42 alin.(2), 43 lit. a), 44 și 326 alin. (1) din Codul penal, iar ale lui Muntean Andrei, în mod similar, însă prin complicitate și respectiv, la momentul săvârșirii infracțiunii, stabilea răspunderea penală pentru traficul de influență, adică *pretinderea personală și prin mijlocitor de bunuri, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice și cu funcție de demnitate*

publică, pentru a-i face pe aceștea să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu savârșite, iar potrivit rechizitoriului, fapta a fost comisă în perioada de timp de la 23 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, fără identificarea unei date exacte.

4.11. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile savârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

4.12. În acest mod, cu referire la învinuirea înaintată inculpaților în baza art. 326 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) din Codul de procedură penală, ambii inculpați să fie achitați pentru comiterea infracțiunilor incriminate reieșind din considerentele enumerate *infra*, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert lipsa laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului Sorici Gheorghe, conform celor descrise *infra* și a laturii subiective a infracțiunii incriminate lui Muntean Andrei.

4.13. Instanța statuează că potrivit rechizitoriului, Sorici Gheorghe este acuzat pentru faptul că știind cu certitudine că Șaban Marcel se află în relații apropiate cu factorii de decizie ai S.R.L. „Almani Lux”, i-a comunicat ultimului că în procedura sa se află o cauză penală pornită în privința factorilor de decizie ai agentului economic nominalizat conform prevederilor art. 163 din Codul Penal și a susținut că are influență asupra persoanelor cu funcție publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanică mun. Chișinău și a persoanelor cu funcție cu demnitate publică din cadrul Procuraturii sect. Botanică mun. Chișinău, motiv pentru caare a pretins personal și prin intermediul lui Muntean Andrei de la factorii de decizie ai S.R.L. „Almani Lux”, prin intermediul lui Șaban Marcel, pentru sine, mijloace financiare în sumă de 3000 EURO, pentru a face ca persoanele publice și cu demnitate publică indicate, să accepte propunerea de clasare a cauzei penale și emiterea ordonanței motivate prin care să fie dispusă clasarea cauzei penale indicate.

În mod similar, lui Muntean Andrei i se incriminează fapta identică, cu precizarea că a pretins de la factorii de decizie a S.R.L. „Almani Lux” prin intermediul lui Șaban Marcel pentru Sorici Gheorghe, mijloace financiare în sumă de 3000 EURO.

4.14. Totuși, din ambele acuzații, se relevă timpul comiterii infracțiunii într-un interval vast de la 23 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, iar locul comiterii de asemenea unul incert și generalizat în mun. Chișinău, adică nu este stabilit locul exact și timpul precis al pretinderii invocate de acuzarea de stat, instanța urmând a verifica și aprecia circumstanțele exclusiv reieșind din limitele judecării cauzei.

În susținere, instanța menționează că este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate

părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, întemeindu-și sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală.

4.15. Înainte de a ajunge la soluția achitării, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată și a ajuns la concluzia că de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii.

4.16. De asemenea, conform art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod, încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Tot prin prin Hotărârea nr. 18 din 22 mai 2017, pct. 74, Curtea reține că o sentință de condamnare poate fi dată doar în situația când toate probele în apărare au fost combătute de către probele în acuzare, fiind înlăturate toate dubiile privind nevinovăția persoanei.

De asemenea, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a statuat în Recomandarea CM/Rec(2010)12 că judecătorii trebuie să protejeze drepturile și libertățile tuturor persoanelor, în mod egal, cu respectarea demnității lor în desfășurarea procedurilor judiciare. De asemenea, judecătorii ar trebui să acționeze și să fie percepuți ca acționând liber de orice influență externă nepotrivită în procedurile judiciare.

4.17. În acest context, instanța relevă că inculpații Muntean Andrei și Sorici Gheorghe, consecvent, pe parcursul procesului penal și în special în ședință de judecată nu au susținut inexistența circumstanțelor de fapt, oferind însă o versiune proprie a celor incriminate, nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunii, sub nici o formă, iar instanța a examinat cauza în procedură generală.

Astfel, Muntean Andrei relatează că întâlnirea sa cu Șaban a avut loc, însă absolut întâmplător și niciodată anterior sau ulterior nu s-au telefonat, chiar dacă se cunosc, fiind anterior colegi în universitate, precizând că în timpul discuțiilor, Șaban Marcel avea un comportament agitat și dumnealui a început să îl provoace pe Muntean Andrei la o discuție despre careva neînțelegeri cu Gheorghe, precum că ultimul nu îi răspundea la telefon, chiar dacă pe el nu îl interesa acest subiect și tot încerca să revină la subiectul despre Institutul Național de Justiție.

La fel, Muntean Andrei, infirmă pretinderea unor mijloace bănești și cu certitudine afirmă că Sorici Gheorghe nu l-a rugat să îi transmită vrio informație despre dosarul respective, chiar dacă știa că Șaban Marcel încerca de mai multe ori să îl sune pe Sorici privind incidentul care a avut loc pe teritoriul hotelului „President”, lucru cunoscut de acesta din sursele mass-media.

De asemenea, într-un mod consecvent și stabil, inclusive Sorici Gheorghe își menține și dezvoltă versiunea sa a evenimentelor în detaliu, potrivit căruia, niciodată, nu a purtat cu Șaban Marcel careva discuții referitor la careva beneficii, pretinderi de ceva, ci anume martorul venea cu diferite fraze de a provoca, totodată declarând identic ca și inculpatul Muntean Andrei, că nu a existat nici o rugămintă din partea sa ca să se întâlnească cu Șaban Marcel.

Concomitent, Sorici Gheorghe consideră că era mereu provocat de Șaban Marcel, or chiar din start a fost sunat anume de martor, cu care nu a dorit să se întâlnească deodată, întreg conflictul începuse pe motivul solicitării sale de a-i fi prezentate înregistrările video din cadrul hotelului „President”, pentru a elucida cauzele tragicului incident, î de către

proprietarii hotelului S.R.L. „Almani Lux”, sau de către factorii de decizie a SRL-ului, au fost depuse pe numele său mai multe plângeri, inclusiv la Procuratura Anticorupție, la Inspectoratul General al Poliției, la mai multe direcții, la SPIA etc.

4.18.1. Cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii reglementată la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod Penal, instanța notează că *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că influența asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau a unui funcționar internațional poate fi cumpărată în urma promisiunii, oferirii sau dării de recompensă ilicită unui traficant de influență.

Cu privire la obiectul juridic, instanța reiterează, că în temeiul prevederilor Convenției împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003 și adoptată de statele Consiliului Europei, enunțate anterior, în scopul realizării angajamentelor de implementare a acestor recomandări, asumate pe plan internațional de către Republica Moldova, la art. 326 din Codul penal și sunt incriminate aceste fapte reunite sub denumirea marginală de „*trafic de influență*”.

De asemenea, reieșind din statutul subiectului acuzat în cazurile de incriminare la alin. (1) din acest articol 326 a Codului penal și a specificului acestei infracțiuni, la caz nu se atestă prezența unor *victime*.

Concomitent, instanța relevă drept *obiectul material* sau *imaterial* al infracțiunii specificate la alin.(1) art.326 din Codul penal îl reprezintă *remunerația ilicită*, care se exprimă în *banii*, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite promise, oferite sau date traficantului de influență, la caz aceasta evidențiindu-se anume prin banii preținși pentru a face îndeplinirea de către persoanele publice din cadrul IP Botanica și din Procuratura sect. Botanica a unor acțiuni, la caz prin clasarea unei cauze penale.

Respectiv, în acord cu lit. d) al art. 2 din Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003, prin „*bunuri*” trebuie de înțeles bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile sau intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

De asemenea, prin „*bunuri*” se au în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (*bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cete jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine*); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

În subsidiar, instanța mai subliniază că potrivit art. 459 alin. (5) din Codul civil (*art. 288 alin. (5) din Codul civil, în redacția Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002*), bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective și drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi și obligații civile.

4.18.2. Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează la caz în acțiunea exprimată prin *pretindere* prin mijlocitor, de *bani* sau bunuri, enumerate la alin.(1) din art.326 a Codului penal, pentru o altă persoană publică, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Astfel, potrivit art.123 alin.(2) din Codul penal, prin *persoană publică* se înțelege funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special.

În ce privește fapta prejudiciabilă, în speță, s-a incriminat prin modalitatea normativă cu caracter alternativ de „pretindere” a banilor, prin care se înțelege cererea insistentă, reclamarea, revendicarea având ca obiect bani, titluri de valoare, servicii, privilegiu, alte bunuri sau avantaje.

În acest context, în art.326 din Codul penal, termenul „influență” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă și evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la art.326 din Codul penal.

De asemenea, atunci când influența făptuitorului asupra persoanei publice nu este reală, ci numai afirmată de făptuitor, în mod similar cazurilor incriminate din spețele pendinte, această influență trebuie să îndeplinească și condițiile definite de legiuitor prin expresia „susține că are influență”, adică această influență trebuie să fie posibilă și credibilă, nu însă o pretinsă influență ce apare irealizabilă sau este absurdă, imposibil de a exista și a avea efect, or dacă influența nu este posibilă (atât în sensul efectuării, cât și al finalității), fapta nu va putea fi calificată în baza art. 326 din Codul penal, dar în asemenea cazuri, cele săvârșite ar putea reprezenta alte fapte penale, iar la caz, a fost reținută anume această formă de influență susținută.

Infraacțiunea prevăzută la art. 326 alin. (1) din Codul penal este una formală, care se consideră consumată din momentul pretinderii a remunerației ilicite traficului de influență, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infraacțiune, la caz acuzarea operând cu date incerte în vederea constatării consumării acesteia.

4.18.3. Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infraacțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile, când inculpatul a comis acțiuni directe, cu bună-știință, în mai multe episoade, exclusiv orientate în acest scop și nealterate prin procedee provocatoare.

De asemenea, instanța explică motivul infraacțiunii prin interesul material, reieșind din remunerațiile ilicite pretinse de acesta, care au fost cuantificate în fiecare episod incriminat.

În același context, instanța subliniază că scopul infraacțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) din Codul penal, este unul special, care cunoaște următoarele patru forme:

- scopul de a face o persoană publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoană publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoană publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

- scopul de a face o persoană publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

4.18.4. Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, fără o calitate specială anumită.

4.19. Prin urmare, instanța reiterează că acuzarea incriminează evaziv aceste momente, contrar de altfel condițiilor impuse de art. 281 din Codul de procedură penală, când susține că inculpații au pretins sau au contribuit la pretindere, or instanța statuează că potrivit art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală, în ordonanța de punere sub învinuire este obligatorie formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, iar potrivit art. 296 alin. (2) din același cod, dispozitivul rechizitoriului cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se incriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor lui, dar din conținutul actelor de învinuire în speță, acuzarea a eșuat să stabilească când a fost consumată infracțiunea exprimată prin calificativul „pretinderii”, demonstrând astfel o proprie neîncredere în actul de acuzare, mai ales când nici din probele administrate și inclusiv martorul audiat, nu se invoca o dată exactă și o concretizare a momentului pretinderii mijloacelor bănești, motiv pentru care neclaritățile stabilite în actul de acuzare privind faptul pretinderii se tratează doar în interesul inculpaților.

4.20. Așadar, sub auspiciul celor invocate de inculpați, instanța consideră că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute.

Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, or în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni, ca și în declarațiile persoanei „interesate” să acuze, mereu va exista și un subiectivism firesc, aceștia fiind tentați uneori să nu spună tot ce cunosc sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestora.

4.21. În continuare, instanța notează că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk v. Elveția*, 12 iulie 1988, § 46, și *Lhermitte v. Belgia* [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina v. Slovenia*, 22 mai 2018, § 43) și pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă *dreptul la apărare a fost respectat*, adică în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang v. Ucraina*, 13 noiembrie 2018, § 57).

De asemenea, în par. 24-25 din Decizia Curții Constituționale nr. 38 din 14 martie 2019 de inadmisibilitate a sesizării privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 342 alin. (2), 346 și 352 alin. (3) din Codul de procedură penală (*invocarea nulității probelor la ședința preliminară*), Curtea a statuat că examinarea probelor în condiții de contradictorialitate este rezervată pentru etapa cercetării judecătorești, iar la această etapă, părțile pot solicita, *inter alia*, examinarea corpurilor delictive [articolul 372 din Cod], a documentelor și a proceselor verbale ale acțiunilor procesuale [articolul 373 din Cod], iar în acest sens, dacă la etapa ședinței preliminare instanța de judecată decide care dintre probele prezentate instanței pentru soluționarea cauzei sunt pertinente, la etapa cercetării judecătorești judecătorul trebuie să examineze în fond fiecare probă pe care a considerat-o pertinentă.

Astfel, Curtea a reținut că la etapa cercetării judecătorești părțile *pot invoca și nulitatea probelor*, iar de asemenea, dacă părțile au înaintat vreo plângere cu privire la nulitatea anumitor probe după trimiterea cauzei în judecată (*potrivit procedurii prevăzute de articolul 297 alin. (4) din Codul de procedură penală*), ele trebuie să-și reitereze plângerea la etapa cercetării judecătorești, mai mult că solicitarea de a declara nule anumite probe la etapa cercetării judecătorești instituie, pe de o parte, un drept al părții de a face referire la această nulitate la etapa dezbaterilor judecătorești, iar pe de altă parte, o obligație a instanței judecătorești de a se pronunța cu privire la nulitatea invocată.

4.22. Instanța a remarcat astfel faptul că conform art. 132⁹ alin. (7) din Codul de procedură penală, în termen de 24 de ore după expirarea termenului de autorizare a interceptării, organul de urmărire penală sau, după caz, procurorul întocmește la finele fiecărei perioade de autorizare, un proces verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor.

Însă, conform materialelor cauzei penale se atestă că organul de urmărire penală după expirarea fiecărei perioade de 30 zile nu a consemnat înregistrările comunicărilor în procese verbale separate pentru fiecare perioadă în parte, fiind întocmit doar un singur proces verbal la finele acestor înregistrări, la 3 septembrie 2016, pentru măsurile speciale efectuate în perioada de la 27 iunie 2016 până la 2 septembrie 2016, or, conform normei procesual-penale enunțate, legiuitorul a stabilit un termen de până la 24 ore de a fi încheiat procesul verbal de consemnare a acestei acțiuni în mod obligatoriu cu transmiterea ulterioară către procuror și mai apoi către judecătorul de instrucție ca garanți ai respectării drepturilor omului, astfel că nerespectarea acestor termeni obligatorii, în condițiile prevederilor art. 230 alin. (2) din Codul de procedură penală, se impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat.

4.23. La același aspect, instanța reține și argumentele apărării că în ședință de judecată, cu participarea unui specialist atras în proces de acuzarea de stat, la studierea înregistrărilor fixate pe suporturile tehnico-electronice au mențiunea de modificat la data de „02 septembrie 2016”, apărarea invocând argumentat suspiciuni de alterare, montaje realizate prin juxtapunere de fragmente din mai multe înregistrări, care nu poate fi înlăturată în instanță.

4.24. Un alt aspect al caracterului ilegal al măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor inculpatului Sorici Gheorghe și altor persoane (*inclusiv inculpatul Muntean Andrei*), o denotă încălcarea prevederilor art. 132⁹ alin. (1), (6) și (8) din Codul de procedură penală, potrivit cărora interceptarea și înregistrarea comunicărilor se efectuează de către organul de urmărire penală sau de către ofițerul de investigații, dar *asigurarea tehnică a interceptării comunicărilor se realizează de către autoritatea abilitată prin lege cu asemenea atribuții, utilizându-se mijloace tehnice speciale.*

Respectiv, informația obținută în procesul interceptării și înregistrării comunicărilor se transmite, de către subdiviziunea tehnică care a efectuat interceptarea comunicărilor, ofițerului de urmărire penală sau procurorului pe purtător material de informații împachetat, sigilat cu ștampila subdiviziunii tehnice și cu indicarea numărului de ordine al purtătorului material, iar în mod imperativ procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor trebuie să conțină mențiunea privind utilizarea mijloacelor tehnice.

A contrario, la caz, se invocă utilizarea unor mijloace tehnice de către subdiviziunea tehnică a CNA, chiar dacă potrivit pct. 4 din dispozitivul încheierii din 27 iunie 2016 (vol.I, f.d.34-35), asigurarea tehnică a interceptării și înregistrării comunicărilor telefonice s-a pus în sarcina Serviciului de Informații și Securitate, prelungite contrar art. 132⁹ alin. (7) din Codul de procedură penală, prin încheierile din 27 iulie 2016 (vol.I, f.d.42-43) și din 25 august 2016 (vol.I, f.d.48-49).

4.25. La fel, reieșind din procesul verbal al consemnării măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor, la întocmire a participat specialistul Alexandru Costețchi, căruia i s-ar fi adus la cunoștință obligațiile și drepturile prevăzute de art. 87 din Codul de procedură penală, însă de facto, specialistul nu a semnat în procesul verbal vizat.

4.26. Totodată, din declarațiile martorului Spînu Roman și în același timp autorul procesului verbal nominalizat supra, se invocă că nu ține minte dacă au fost trimise lui de către Șaban Marcel careva fișiere audio a pretinselor discuții dintre Sorici Gheorghe și Șaban Marcel prin intermediul unor rețele sociale, cât și explică la întrebarea instanței că nu își aduce aminte dacă a primit careva suporturi optice de la instituțiile specializate, dar și nu ține minte cum a fost determinată vocea care aparținea lui Sorici Gheorghe, inadvertențe care nu corespund stării de fapt reținute din procesul verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor.

Mai mult, martorul Spînu Roman explică că stabilirea datelor și orelor le fac de obicei dispozitivele nemijlocit care fac înregistrarea, dar el nu ține minte ce tehnică a fost utilizată, inclusiv pe dosarul respectiv, or de obicei, la întocmirea procesului verbal se include și specialistul, care în realitate instanța a stabilit că nu a fost prezent, reieșind din procesul verbal al consemnării măsurii speciale de investigație, existând o situație care contravine art. 87 alin. (4) din Codul de procedură penală, potrivit căruia înainte de începerea acțiunii procesuale la care participă specialistul, organul de urmărire penală, procurorul, organul de constatare stabilește identitatea și competența sa, domiciliul lui, precum și în ce relații se află el cu persoanele care participă la acțiunea respectivă, îi explică drepturile și obligațiile și îl previne de răspunderea pentru refuzul sau eschivarea de a-și îndeplini obligațiile, iar aceasta se consemnează în procesul-verbal al acțiunii respective și se certifică prin semnătura specialistului, care lipsește de facto în procesul verbal de consemnare a măsurii speciale.

4.27. Suplimentar, instanța mai relevă că din declarațiile lui Șaban Marcel, acesta invocă că discuțiile lor aveau loc prin intermediul aplicației „Viber”, iar în același timp, susține că organul de urmărire penală i-a dat careva dispozitiv, dar și el ar fi dublat înregistrările, deoarece a vrut să aibă și el înregistrările sale.

În acest context, instanța reține argumentate obiecțiile apărării, în partea în care consideră incerte și neclare discuțiile reproduse în stenogramele anexate la procesul verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație, fiind respectiv contrare prevederilor art. 132⁹ alin. (9) din Codul de procedură penală, potrivit cărora în stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sânt

cunoscute, ale căror comunicări sânt stenografiate, precum și alte date, având în vedere că în stenograma cu pretinse discuții din 11 iulie 2016 (anexa 2, vol.I, f.d.66), nu este indicată ora și nici durata comunicării, sau în stenograma din 21 iulie 2016 (anexa 6, vol.I, f.d.79), nu corespunde durata comunicării, or în stenograma reprodusă, comunicarea are loc între 21 și 01 min. până la 21 și 07 min., pe când înregistrarea fizică cercetată în instanță este de 17 minute.

În subsidiar, și în stenogramele din 26.07.2016, din 27.07.2016, din 29.07.2016, din 04.08.2016, din 05.08.2016 și din 09.08.2016, la fel nu este indicată ora sau durata comunicării (anexele 7-14, vol.I, f.d.81-88), motiv pentru care la fel contravin ultimei norme indicate.

4.28. În aceiași ordine de idei, instanța relevă suspiciuni de autenticitate ale stenogramelor efectuate și prin prisma altor teze, or instanța reiterează că conform încheierii judecătorului de instrucție, supravegherea tehnică a fost dispusă Serviciului de Informații și Securitate, dar un proces verbal sau alt act al transmiterii acestor mijloace tehnice identificabile nemijlocit către Șaban Marcel nu se atestă, precum și nu se atestă nici alte forme de interceptare a convorbirilor, ca spre exemplu prin colectarea lor de la furnizorii de rețele și/sau servicii de comunicații electronice, cu respectarea la acel moment al Ordinului SIS Nr. OSIS44/249/91/2008 din 14.07.2008 pentru aprobarea Instrucțiunii privind modul de organizare și desfășurare a măsurilor operative de investigații în rețelele de comunicații electronice, abrogat prin Ordinul OCSIS53/405/83/307-0 din 15.09.20, MO272-277/23.10.20 art.1004; în vigoare din 23.10.2020.

4.29. Respectiv, instanța constată multiple neconcordanțe și în duratele de timp ale discuțiilor fixate în stenograme, ca de exemplu reieșind din descifrările ridicate, la discuția din 13 iulie 2016, care a avut loc de la ora 11:25 până la 11:43, abonatul cu nr. ***** (Sorici Gheorghe) efectuează 4 operațiuni telefonice, aflându-se totodată în celula „Butucului 1”, iar abonatul ***** (Șaban Marcel), chiar înregistrează și un apel cu direcția „ieșire” cu durata de 154 secunde în adresa abonatului cu nr. „*****”, deținut de Spînu Roman, la ora 11:36:35, coagulând suspiciunile privind incertitudinea modului și timpului real de înregistrare a comunicărilor sau a duratei lor.

4.30. Prin urmare, instanța relevă că potrivit art. 132⁵ alin. (5) din Codul de procedură penală, procurorul sau la caz, judecătorul de instrucție urma să declare nul procesul-verbal al măsurii speciale de investigație și să dispună prin încheiere nimicirea imediată a purtătorului material de informații și a materialelor acumulate pe parcursul efectuării măsurii speciale de investigații, deoarece măsura s-a efectuat cu încălcarea vădită a drepturilor și libertăților omului, pe de o parte prin lipsa informării despre bănuiala formulată inculpaților, sau eventual amânarea aducerii la cunoștință a acesteia, iar îndeosebi prin nerespectarea prevederilor de drept enunțate la art. 132⁹ din același cod, cât și a celor stipulate în art. 132⁸ alin. (3) din Codul de procedură penală, care permite de a fi supuse interceptării și înregistrării comunicările bănuितului, învinuitului sau ale altor persoane, inclusiv ale celor a căror identitate nu a fost stabilită, despre care există date ce pot conduce rezonabil la concluzia că ele fie contribuie, în orice mod, la pregătirea, comiterea, favorizarea sau tănuirea infracțiunilor prevăzute la alin. (2), fie primesc sau transmit informații relevante și importante pentru cauza penală, la caz, inculpatul Sorici Gheorghe fiind identificat din momentul denunțării, iar inculpatul Muntean Andrei, după întâlnirea spontană cu martorul Șaban Marcel, erori care urmează a fi corectate nemijlocit prin sentință de către instanța de fond.

4.31. În altă ordine de idei, instanța mai constată că prin procesul-verbal din 03 septembrie 2016, de la Șaban Marcel a fost ridicat un purtător de informație tehnico-electronic de tip CD-R de model „Esperanza”, care

conține comunicările pretinse de ultimul că au avut loc la 23 iunie 2016 între martor și Sorici Gheorghe, care ulterior au fost examinate la aceeași dată și acest purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R de model „Esperanza”, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 03 septembrie 2016.

Din examinarea minuțioasă a dosarului, se atestă că, ordonanța privind pornirea urmăririi penale în cauza penală pendinte a fost inițiată în baza denunțului lui Șaban Marcel, ambele acte datate cu 27 iunie 2016, iar tot aici este important a se reține și faptul, că odată cu primirea denunțului de la Șaban Marcel de către CNA, aceste pretinse comunicări din 23 iunie 2016 nu au fost ridicate, decât doar abia prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 3 septembrie 2016, acestea fiind stocate pe un purtător de informație tehnico-electronică de tip CD-R de model „Esperanza”, purtător care nu fixează înregistări, ci doar stochează, faptul dat fiind unul notoriu.

4.32. Cu toate acestea, actele și lucrările dosarului sugerează că organul de urmărire penală a avut la cunoștință despre acțiunile declarantului privind colectarea probelor, până la începerea urmăririi penale, or în mod evident și contrar propriilor declarații ale denunțătorului, cât și ale angajatului CNA, între Șaban Marcel și Roman Spînu au existat vădit discuții până la depunerea denunțului, cu cel puțin 2 zile, alte circumstanțe fiind imposibil de stabilit din motivul descifrărilor ridicate exclusiv doar din data de 23 iunie 2016.

4.33. Respectiv, aceleași declarații ale martorului Șaban Marcel date în instanță, rezultă că acesta, până a se adresa la CNA, ar fi înregistrat convorbirile întreținute cu Sorici Gheorghe, convorbiri despre care instanța are suspiciuni rezonabile și neînlăturate că au avut loc sub auspiciul organului de investigații și nu martorul a activat din proprie inițiativă

Reieșind din circumstanțele elucidate în speță, instanța are tot temeiul de a considera că până la data de 27 iunie 2016, când a avut loc pornirea urmăririi penale, Șaban Marcel a acționat sub controlul organului de urmărire penală, or, în mod contrar nu poate fi explicabilă convorbirea cu angajatul CNA, anterior depunerii denunțului.

Un alt aspect important în speță, reprezintă că în actele dosarului nu este nici un indiciu cu referire la faptul că aceste pretinse înregistrări din 23 iunie 2016 au fost efectuate în cadrul legal, or acestea relevă în mod evident o măsură specială de investigație efectuată de denunțătorul Șaban.

4.34. Cu referire la aceste acțiuni ale organului de urmărire penală, instanța atestă că potrivit prevederilor procesuale penale privind activitatea specială de investigații, și anume în concordanță cu prevederile art. 132⁹ alin. (9) Cod de procedură penală, stenograma comunicărilor constituie reproducerea integrală, în formă scrisă, pe suport de hârtie, a comunicărilor interceptate și înregistrate care au importanță pentru cauza penală.

În stenograma comunicărilor se indică data, ora și durata comunicării, numele persoanelor, dacă sunt cunoscute, ale căror comunicări sunt stenografiate, precum și alte date, iar la procesul-verbal se anexează în original suportul pe care au fost înregistrate comunicările interceptate, făcându-se mențiune despre împachetarea și sigilarea acestuia.

Totuși, contrar acestor prevederi legale, în momentul când au fost ridicate de la Șaban Marcel CD-ul cu înregistrarea convorbirilor purtate dintre acesta și Sorici Gheorghe, organul de urmărire penală nu a solicitat și nu a ridicat originalul suportului pe care au fost nemijlocit înregistrate convorbirile, care de altfel nici nu este nominalizat sau identificat acest mijloc tehnic, indiferent de faptul că martorul Șaban ar confirma că sunt autentice, or acest aspect este indispensabil în lumina egalității armelor, apărarea având obligatoriu garanția să obiecteze sau să conteste

veridicitatea acestor înregistrări, care în lipsa mijlocului tehnic autentic și identificabil, nu pot fi apreciate de instanță ca fiind autentice.

4.35. În acest context, instanța atenționează că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată, cât și cele obținute cu încălcarea dreptului la apărare, dar și contrar pct. 8) al ultimului alineat citat.

De asemenea, la faza urmării penale, instanța consideră că urmau să se analizeze și să se acorde o importanță deosebită inclusiv comportamentului martorului denunțator în perioada preliminară pornirii urmării penale, deoarece denotă suficiente temeuri că aceste declarații ale martorului denunțator nu sunt credibile, îndeosebi când partea apărării l-a acuzat pe Șaban Marcel de provocare la săvârșirea infracțiunii, iar acest aspect va fi elucidat exclusiv de instanța judecătorească întru verificarea existenței sau inexistenței provocării, care are sarcina în primul rând de a examina comportamentul martorului denunțator, precum și credibilitatea declarațiilor acestuia.

4.36. În concluzie, instanța statuează prin prisma art. 94 alin. (1) din Codul de procedură penală, că în prezentul proces penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: 2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuیتului, învinuitului, inculpatului; 6) dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată; 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod sau 11) prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

La rândul său, conform alin. (5) al ultimului articol citat, prevederile alin.(1)-(4) se aplică în mod corespunzător și probelor obținute în temeiul probelor menționate la alin.(1)-(4) (*regula fructului pomului otrăvit*), cu excepția cazului în care probele derivate se bazează pe o sursă independentă sau ar fi fost descoperite inevitabil.

4.37. Așadar, în virtutea art. 94 alin. (1) pct. 8) din Codul de procedură penală, instanța nu va pune la baza sentinței judecătorești proba inadmisibilă cu înregistrările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între Șaban Marcel și Muntean Andrei, recunoscute în calitate de corpuri delictive, prin ordonanța din 21 septembrie 2016, fixate pe doi purtători de informație tehnico-electronică de tip CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1” și un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1”, iar conform alin. (5) din ultimul articol citat, inclusiv probele derivate din acestea, adică procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor, conform căruia au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigație sub formă de interceptarea și înregistrarea comunicărilor și înregistrarea de imagini a acestora, comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04

august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 care au avut loc între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între Șaban Marcel și Muntean Andrei, cu stenogramele anexe, dar și procesul-verbal din 21 septembrie 2016, conform căruia au fost examinate un purtător de informație tehnico-electronică de model „Altex” CD-R 700 MB/80MIN 52x, pe care este aplicată amprența ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1”, care conține comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016, care au avut loc între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe și cele care au avut loc între Șaban Marcel și Muntean Andrei, și discul de model „Artex” CD-R de model 700MB/80 MIN 52 x, pe care sunt aplicate amprența ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1, care conține comunicările care au avut loc la 02 septembrie 2016 între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe.

Or, conform art. 94 alin. (2) din Codul de procedură penală, constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.

4.38. De asemenea, conform art. 94 alin. (1) pct. 6) și 8) din Codul de procedură penală, instanța nu va pune la baza sentinței judecătorești proba inadmisibilă cu comunicările pretinse că au avut loc la 23 iunie 2016 între martorul Șaban Marcel și Sorici Gheorghe, ridicat de la acest martor precum și probele derivate, adică mijlocul de probă exprimat prin procesul-verbal din 03 septembrie 2016, conform căruia a fost examinat un CD-R de model „Esperanza”.

Respectiv, în aceste cazuri de inadmisibilitate a probelor, nu mai pot fi reținute nici alte argumente cu referire la jurisprudența CEDO, ca de exemplu cele relevate în cauza *Shenk vs Elveția*, întrucât în speța din cauză nici nu mai este necesară contestarea de către inculpați a autenticității înregistrării convorbirilor telefonice dintre ultimii și Șaban Alexandru, probele fiind declarate inadmisibile.

4.39. În continuare, instanța reține deosebit de important la caz este că, au fost operate ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice ale martorului Șaban Marcel și inculpatului Sorici Gheorghe, însă doar din data de 23 iunie 2016, or în ipoteza invocată de ultimul, existau premise reale că martorul denunțator ar putea acționa sub controlul ofițerului de investigație.

În acest sens, instanța relevă din conținutul descifrărilor convorbirilor telefonice ale denunțatorului Șaban Marcel, că într-adevăr ultimul sună inculpatul Sorici Gheorghe cu insistență, operând cu apeluri la 23 iunie 2016, la ora 13:39, la 24 iunie 2016, la ora 14:31, la 27 iunie 2016, de 4 ori la orele 09:32, la 10:32, la 10:53 și la 10:56, toate apelurile enunțate anterior fiind cu direcție „ieșire” adică efectuate de martor în adresa inculpatului, iar concomitent, martorul denunțator deja poartă discuții și cu posesorul numărului de telefon *****, care în speță, în cadrul cercetării judecătorești a fost identificat drept martorul Spînu Roman, ultimul fiind ofițer de investigații în cadrul Centrului Național Anticorupție, adică agent al statului, de altfel inclus în grupul de lucru în cauza penală pendinte prin ordonanțele adjunctului procurorului Procuraturii Anticorupție, Adrian Popenco din 27 iunie 2016 și din 1 septembrie 2016.

4.40. Respectiv, se constată din aceleași descifrări telefonice că la 25 iunie 2016, la ora 07:45, anume martorul Șaban Marcel efectuează un apel telefonic către angajatul CNA Spînu Roman, fiind incert instanței cum și în ce circumstanțe a deținut numărul ofițerului de investigație martorul Șaban Marcel, or descifrările telefonice au fost ridicate exclusiv din data de 23 iunie 2016.

De altfel, în continuare, între Șaban Marcel și Spînu Roman se atestă multiple apeluri telefonice la aceeași dată, inclusiv cu direcția „*intrare*” la ora 08:14 și 09:09, precum și în direcția „*ieșire*” la orele 08:57 și 15:01 din aceeași zi pe 25 iunie 2016, ce denotă o legătură evidentă între persoanele vizate, cât și în mod vădit se reflectă activitatea martorului sub egida exclusivă a ofițerului de investigații, astfel încât urma să adopte un caracter pasiv în acțiunile sale și nu unul profund instigator.

4.41. La acest aspect, instanța reține că din declarațiile martorului Spînu Roman se relevă o inadvertență neînălăturată, or ultimul susține că pe Șaban Marcel l-a cunoscut prima dată la sediul CNA, nemijlocit în acest dosar, în sala de audiență când acesta a venit să depună plângere, însă până la acest dosar, nu l-a cunoscut, chiar dacă denunțul a fost formulat la 27 iunie 2016 și între denunțator cu angajatul serviciului de investigații deja se atestă alte 5 apeluri doar la 25 iunie 2016, iar tot Spînu Roman mai reiterează că după data înregistrării denunțului, crede că a purtat discuții doar discuții telefonice cu Șaban Marcel.

Mai mult, existând această legătură a denunțatorului cu agentul statului, instanța iterează că Șaban Marcel, continuă să se manifeste activ în raport cu inculpatul Sorici Gheorghe, pe care îl apelează în continuu, după cum s-a enunțat, până la 27 iunie 2016, de cel puțin 6 ori și doar la orele 16:56 din ultima dată, este apelat înapoi de inculpat, ultimul care într-adevăr oferă în instanță o versiune credibilă a motivelor discuțiilor purtate cu denunțatorul, potrivit căreia, aceștia se cunoșteau anterior fiind colegi în cadrul universității și inclusiv prieteni apropiați, aspect neînfirmat și de restul participanților ascultați în proces.

4.42. În altă ordine de idei, instanța notează că denunțul formulat de către martorul Șaban Marcel este înregistrat în cadrul Centrului Național Anticorupție abia la 27 iunie 2016, la ora 08:30 (vol.I; f.d.14), iar din conținutul acestuia, denunțatorul reclamă pretinderea unei sume „*nedeterminate*” de bani din partea inculpatului Sorici Gheorghe, când reieșind din rechizitoriul în cauza penală și din actul de învinuire, se statuează că au fost pretinse mijloace bănești în cuantum de 3000 de EURO în perioada de timp de la 23 iunie 2016 până la 02 septembrie 2016 de la persoana identificabilă Sorici Gheorghe, care este angajat în calitate de polițist în Inspectoratul de Poliție Botanică al DP mun. Chișinău.

A *contrario*, chiar Șaban Marcel, fiind audiat în instanță, susține că după discuția despre suma de 3000 de EURO, s-a adresat la CNA, adică aceasta ar fi avut loc până la denunțare, iar în același timp, tot acest martor mai afirmă că Sorici Gheorghe, personal nu a pretins bani.

4.43. Astfel, din cele desprinse din materialele dosarului, rezultă că toate întrevederile înregistrate la etapa preliminară de către Șaban Marcel, au avut loc la inițiativa celui din urmă, și se creează impresia că inițierea convorbirilor de către declarant poartă o formă de incitare a inculpatului, adică un mijloc de provocare, întrucât din tabloul prezentat nu există vreo dovadă că Sorici Gheorghe ar fi avut intenția săvârșirii unor astfel de fapte.

Curtea Europeană a subliniat la acest aspect că orice informație invocată de către autorități trebuie să fie verificabilă și că interesul public nu poate justifica folosirea probelor obținute ca rezultat al incitării, făcând acest lucru ar putea expune acuzatul la riscul de a fi lipsit definitiv de un proces echitabil încă de la început (a se vedea

hotărârea CtEDO în cauza *Nosko și Nefedov vs Federația Rusă*, din 30 octombrie 2014).

4.44. Dar totodată, partea acuzării nu a demonstrat și nu a încercat să dovedească că în lipsa acțiunilor provocatoare și insistente ale lui Șaban Marcel, ar fi putut fi săvârșită infracțiunea de trafic de influență de către Sorici Gheorghe și Muntean Andrei, or prin aceste acțiuni active ale denunțatorului s-a comis evident instigarea și determinarea de către un agent al statului a inculpaților să propună mijloace bănești lui Sorici Gheorghe în scopul constatării acțiunii flagrante de trafic de influență și aceasta constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

Relevante în acest context sunt și explicațiile conținute în hotărârea CtEDO *Gafgen vs. Germania* din 01 iunie 2010, unde Curtea a statuat, că dacă organele de urmărire penală au administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană, iar din aceste mijloace de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus în mod direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (*administrarea mijlocului nelegal fiind condiție sine qua non pentru administrarea mijlocului de probă legal*), acestea din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârea pe aceste probe derivate (*la aceste probe derivate în speța pendinte se atribuie iarăși convobirile efectuate cu martorul în contextul măsurilor speciale de investigații de ambii inculpați și însăși declarațiile acuzatorii ale martorului*).

4.45. În același context, prin prisma prevederilor art. 94 alin. (3) din Codul de procedură penală, din aceleași discuții purtate de inculpatul Sorici Gheorghe și Șaban Marcel la 27 iunie 2016, care de altfel nu mai pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a unei persoane din motivul admiterii unor multiple încălcări esențiale ale prevederilor legislației procesual penale, instanța descifrează doar existența subiectului unor plângeri depuse în privința lui Sorici Gheorghe, despre care ultimul și îi explică denunțatorului, dar în nici un caz nu se atestă fraze directe sau cel mult care ar putea fi intuite ca o pretindere instistentă sau reclamare a unei remunerări la caz, ci din contra, martorul se oferă să intermedieze retragerea plângerii depuse în privința ofițerului de urmărire penală.

4.46. Mai mult, instanța relevă adresarea inculpatului Sorici Gheorghe către Marcel Șaban în privința aceleiași plângeri depuse în privința sa către Centrul Național Anticorupție, prin care acesta întreabă cu indignare *"Nu da ce, eu am pretins la ceva bani sau ce?"*, întrebare la care martorul se eschivează să răspundă, după care continuă discuția între ei la același subiect.

De altfel, din stenogramele anexate, se atestă că Șaban Marcel, mai întâi se adresează către Sorici Gheorghe cu probleme de ordin general privind examinarea cazului în curs de desfășurare, despre plângerea depusă în privința inculpatului, iar ulterior discuția decurge treptat spre anumite detalii pe care le invocă instigator iarăși Șaban Marcel prin cuvintele *"Eu credeam că tu ai să te duci și ai să vorbești și ai să-mi spui"*, punând în situația de a răspunde pe inculpat, ultimul care răspunde fără nici o sugerație că va influența în anumit mod conducătorul pe acest caz sau în ansamblu că s-ar discuta despre mijloace bănești, adică inculpatul a reacționat nici pozitiv, nici negativ spunând că *"da tu vezi că dacă eu o să vorbesc cu șefu și-i zic, uite așa și așa, hai că a ieșit și șeful zice că și la mine a ieșit niște oameni pentru dînsu, pentru acestea și șeful meu stă, și ei o să vedem ... Noi suntem prieteni, am învățat împreună"*, pe când caracterul provocator al comportamentului martorului Șaban Marcel se reflectă imediat când iarăși insistă *"Hai tu vorbește cu dînsul"*, dar și se reflectă prin faptul că acesta nu s-a limitat doar la o singură discuție, dar a

continuat din nou să-l incite pe inculpat, venind de mai multe ori la acesta și apelându-l în continuu cu acest scop, toate acțiunile martorului fiind efectuate deja sub auspiciul organului de urmărire penală în contextul măsurii speciale de investigație.

Același aspect al convorbirii dintre 2 persoane /preinși *inculpat - denunțător*/, instanța îl mai reține și din altă stenogramă cu discuția pretinsă la 11 iulie 2016, din care inculpatul se revoltă că în privința sa au mai fost înaintate alte 4 plângeri, la care în mod repetat, martorul Șaban Marcel încearcă să ducă discuția spre o eventuală remunerare, menționând *„Eu am zis că am vorbit cu băiatul acela și au zis că pentru mine o sa amîne. Și el deam întrebă, dă să mulțumim, ce trebuie, cît trebuie?”*, la care inculpatul Sorici Gheorghe, iarăși reacționează vădit negativ exprimând *„Cît trebuie, aici nu-i vorba de bani, Marcel. Aici e vorba de omenie, înțelegi? Că nici șeful meu nu vrea război cu dînșii, că mă rog o să ne ducem și o să ne odihnim și noi pe acolo”*, precum și se mai adresează martorului *„Tu i-a și întrebă pe dînșii. ... Tu doar îmi spui răspunsul, merge cu plîngerile”* având în vedere posibilitatea de soluționare a acestor cereri adresate pe marginea acțiunilor ofițerului de urmărire penală Gheorghe Sorici, or ultimul susține că *„Tu îți dai seama că timp de 6-7 zile vro 7 plîngerii, de mine deja colegii se rîd”*.

Respectiv, Șaban Marcel încearcă din nou să invoce o altă modalitate de soluționare a cauzei din gestiunea inculpatului, exprimând *„Și ei eu să zică fără plîngerii, fără nimic. Mai departe ce facem”*, la ce inculpatul răspunde doar necenzurat, adică fără nici o intenție de pretindere a unor foloase materiale.

În mod similar, se relevă și discuțiile purtate la 13 iulie 2016, din care la fel nu este sugerată o pretindere de mijloace bănești, or inculpatul doar îi explică că e ultima zi când se află la el, urmând cauza/procesul penal să fie remis către procuror, precum și îi reiterează martorului că dacă persoanele vizate se opresc din depunerea plîngerilor, atunci el poate să intre în situație, astfel încât situația discutată în ansamblu rezultă din acele cereri adresate pe pretinse acțiuni incorecte sau ilegale ale ofițerului de urmărire penală Gheorghe Sorici și în nici un caz pe soluționarea procesului penal în privința factorilor de decizie sau altor angajați din cadrul „AlmaniLux” S.R.L., inculpatul repetând chiar de 2 ori deja *„eu pot să-ți spun că nu-i vorba de bani”* la care denunțătorul insistă la inculpat să se ducă să vorbească pentru a reuși să rezolve până a fi remis în procuratură, adresându-se *„întreaba-l cum eu te-am întrebat”, „tu mă suni la 2. Vorbește cu șeful”*, inclusiv garantează inculpatului că nu vor mai fi alte plângeri în privința sa.

Subsecvent, în toată discuția reflectată se relevă doar insistența și instigarea de către martorul Șaban Marcel de a obține o soluție pe cauza în privința „AlmaniLux” S.R.L. și de a primi un răspuns din partea inculpatului Gheorghe Sorici, care în virtutea funcției și a relațiilor de prietenie, discută doar sub aspectul plîngerilor adresate în privința sa și despre faptul că urmează să înțeleagă și poziția șefului, fără reflectarea unor semne ale pretinderii unor remunerații ilicite, inclusiv exemplificând sintagma din discuția pretinsă la 15 iulie 2016 *„Eu nu iau nimic, și eu am să zic șefului, pe mine să mă scoată din asta..”*, astfel încât din toate discuțiile reiese exclusiv promisiuni de avantaje personale inculpatului și încurajări insistente din partea denunțătorului, care reflectă vădit o instigare la comiterea unei infracțiuni, de către o persoană care de altfel nu a fost demonstrată participarea sa în comiterea altor infracțiuni similare și aflându-se la începutul activității sale profesionale.

4.47. De asemenea, acuzarea a interpretat informațiile acumulate în urma efectuării măsurilor speciale de investigație, în mod eronat ca probe ce confirmă vinovăția, fără a ține cont de faptul că acestea în sine generează

doar presupunerea comiterii infracțiunii de trafic de influență, fapt care, în temeiul alin.(5) art.101 Cod de procedură penală nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare, or inclusiv Șaban Marcel declară instanței că Sorici Gheorghe nu a pretins, ci el a subînțeles de la ultimul că ar avea în vedere pretinderea unor mijloace bănești, fapt care echivalează cu o simplă deducție și o percepție personală, a cărei caracter resentimentar nu a fost verificat ulterior.

În subsidiar ultimelor teze, instanța mai relevă că declarațiile martorului Șaban Marcel, în privința cărora se atestă semne evidente de „*instigare*” la comiterea unei infracțiuni de către inculpați, denotă inclusiv un caracter resentimentar, ce presupune ranchiună, chiar revanșă, ce este firesc, luând în considerare că martorul denunțatorul se afla în relații de afinitate cu factorii de decizie ai „Almani Lux” S.R.L., fapt confirmat de toți participanții în proces și el personal era frustrat și indignat de relatările sau intențiile inculpatului, iar acest aspect argumentează indirect insistența sa la stimularea lui Sorici Gheorghe de a săvârși o infracțiune, circumstanțe care nu au fost verificate de organul de urmărire penală.

4.48. Mai mult, la acest aspect, instanța relevă caracterul resentimentar al martorului Șaban Marcel, inclusiv prin multiplele aprecieri proprii oferite în cadrul declarațiilor sale, or acesta de multe ori intuiește eventualele planuri sau idei ale inculpaților, contrar art. 90 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia ca martori pot fi citate persoane care posedă informații cu privire la vreo circumstanță care urmează să fie constatată în cauză, iar mărturiile indirecte sau prezumțiile martorului nu pot constitui o informație decisivă, îndeosebi când martorul s-a simțit indignat de comportamentul inculpatului Sorici Gheorghe, care îi imputa acțiuni pretins ilegale ale părinților prietenei sale, cu care acesta vădit nu era de acord.

În acord cu cele menționate, instanța reține așadar din declarațiile lui Șaban Marcel aspectul resentimentar și intenția vindicativă prin faptul că martorul a susținut că având studii juridice, a început să se contreze că nu există nici o infracțiune și în cadrul discuției, Gheorghe a menționat că o să încerce să vorbească cu șeful lui și o să încerce să rezolve cumva situația sau ceva de genul dar, din care nu reiese nici o modalitate de pretindere, precum și că avea o relație cu fiica proprietarului, ori că dacă el nu-l contacta pe Gheorghe, ultimul l-ar fi contactat pe el, iar din discuțiile avute, reiese că Gheorghe nu l-a telefonat pentru că a așteptat un apel de la Șaban Marcel, că despre bani nu știe acum a cui a fost inițiativa și nu poate să admită că el a avut inițiativa despre bani, că consideră că pretinderea a avut loc, iar din ce își aduce aminte, Gheorghe trebuia să facă percheziția sau că la prima întâlnire cu Gheorghe, a făcut careva înregistrări audio cu telefonul său mobil, iar motivul de a înregistra a fost pentru că, atunci când au vorbit la telefon, i s-a creat impresia că Gheorghe încearcă să creeze o problemă din nimic.

Prin urmare, martorul demonstrează o profundă dorință de sancționare a inculpatului, excelând în opinii proprii și considerări, în detrimentul furnizării unei informații obiective și lipsite de dorință de răzbunare.

4.49. De altfel, tot martorul Șaban Marcel continuă să explice circumstanțe la fel inadvertente cu alte probe cercetate în instanță, când relatează că s-a primit că din cauza plângerilor depuse, Gheorghe Sorici s-a enervat pe proprietari, apoi el i-a zis că urmează să plece la mare și tot în acea zi, era preconizată efectuarea percheziției, însă o amână pentru ziua când se va întoarce de la mare, sau că peste o perioadă, Gheorghe i-a zis lui Șaban Marcel că o să-l sune Andrei Muntean, discuție care de altfel nu a fost fixată în pretinsele convorbiri anterioare dintre denunțator și inculpatul Sorici Gheorghe, totodată precizând că ultimul i-a zis că este ocupat, fapt

pentru care l-a trimis pe Andrei, dar în același timp nu-și amintește deja dacă Gheorghe Sorici i-a zis că este ocupat sau pur și simplu așa a interpretat el, chiar dacă potrivit descifrărilor convorbirilor telefonice, la data de 20 iulie 2016, ultima convorbire între Sorici Gheorghe și Șaban Marcel se relevă la ora 11:26, pe când discuțiile cu Muntean Andrei se pretind a fi la orele 18:33 și subsecvent, tot Șaban Marcel deja argumentează că pe parcursul discuțiilor, Gheorghe puțin s-a speriat de a pretinde bani, pentru că erau acele plângeri în privința sa, dar totodată considerând că inculpatul a pretins mijloace bănești, iar acești bani, la fel crede că erau cu siguranță pentru clasarea dosarului.

4.50. În alt context, în ziua reținerii, tot Șaban Marcel declară că Gheorghe Sorici i-ar fi zis că șefii lui cred că el este documentat, dar pe de altă parte, solicită suma de bani pe care trebuia să i-o transmită și s-ar fi asigurat că nu este urmărit, când nemijlocit și din discuția relevantă în anexa 18 (vol.I, f.d.96), care nu poate fi pusă la baza unei sentințe de condamnare, nu reies aceste circumstanțe din care s-ar releva asigurarea că nu este urmărit să că solicite bani, când unicul dialog suspect se conține în „să ieu acelea cu mine”, la care inculpatul răspunde „hai urcăte”, care în nici un mod nu denotă intenția inculpatului de a accepta ceva, de altfel nefiind nici stabilit la ce se referă martorul și ce a înțeles Sorici Gheorghe, ci din contra se confirmă poziția ultimului, care afirmă că doar s-a înțeles cu Șaban Marcel că urmează să fumeze un „kalian”, iar în vehiculul inculpatului era foarte cald, motiv pentru care au decis să se deplaseze separat.

4.51. Mai mult, nici din proba acuzării privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice nu reies alte circumstanțe decât ultimele constatate *supra*, care arată deplasările lui Sorici Gheorghe în data de 2 septembrie 2016, fără informație pertinentă, cât și întâlnirea cu Șaban Marcel, precum și reținerea inculpatului, iar circumstanțe similare se rețin și din procesul verbal al efectuării urmăririi vizuale, pe când alte informații pertinente în acuzarea inculpatului din ultimele probe nu se reflectă, concluzie aplicabilă și la aprecierea altor probe, precum procesul verbal cu privire la percheziție, din care nu au fost depistate urme sau produs al infracțiunii, decât telefonul mobil posedat de inculpatul Sorici Gheorghe.

4.52. În consecutivitate, și din mijlocul de probă expus prin procesul verbal de examinare a telefonului mobil de model „Lenovo” din 21 septembrie 2016, ridicat anterior în cadrul percheziției de la inculpatul Sorici Gheorghe, se relevă doar unele discuții ale ultimului cu martorul Șaban Marcel, nerelevante în raport cu circumstanțele de fapt incriminate, cât și un mesaj cu conducătorul ierarhic superior nemijlocit al inculpatului, Andrei Rău, cu referire la cazul cu incidentul din hotelul „President”, prin care i se reproșează anume conducătorului acțiuni ilegale, pentru care se va insista cu depunerea unor plângeri, iar în acest mod, nici din mijlocul de probă enunțat nu reiese o informație utilă cazului, or nimeni nu infirmă faptul că inculpatul și martorul Șaban au discutat în prealabil, existând contradicții doar referitor la aspectul pretinderii unei remunerații ilicite, cât și a provocării la comiterea infracțiunii de către denunțator.

4.53. La fel, și din procesul-verbal din 07 septembrie 2016, conform căruia din Procuratura sec.Botanica mun.Chișinău, au fost ridicate materialele cauzei penale nr. 2016421639, pornită la 13 iulie 2016, conform prevederilor art. 163 alin. (1) din Codul Penal, cât și din proba derivată privind examinarea acest acte, denotă o informație deja cunoscută și neinfirmată la caz, dar care în același timp nu furnizează alte circumstanțe care ar permite unui observator obiectiv să perceapă din aceste mijloace de probă existența unei pretinderi în scopuri de influențe necorespunzătoare și intenția inculpatului în acest sens.

Or, conform materialelor cauzei penale indicate, între-adevăr s-a stabilit că aceasta a fost pornită de ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanică mun. Chișinău, Gheorghe Sorici, urmărirea penală a fost efectuată de către acesta, iar la 12 august 2016, ultimul a întocmit raportul cu propunerea de încetare a urmăririi penale, deoarece nu există elementele constitutive ale infracțiunii, în temeiul art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală.

4.54. Reiterând, instanța atestă o acțiune direct întreprinsă spre provocarea unei infracțiuni și faptul transmiterii acestor mijloace bănești inculpaților, când ultimii nu au solicitat acest lucru, iar în acest mod, instanța mai consideră alogic însăși faptul pretinderii unei remunerații ilicite anume în scopul influențării conducătorului ierarhic nemijlocit, care nu are atribuții de a dispune clasarea cauzei, reieșind din prevederile art. 56 din Codul de procedură penală.

Așadar, faptul unei presupuse pretinderi a mijloacelor bănești în scopul asigurării externării persoanei, instanța îl consideră doar ca un pretext formulat cu sprijinul organului de urmărire penală, pentru a asigura coagularea unui probatoriu în vederea incriminării traficului de influență inculpaților, care în speță nu s-a adevărit.

4.55. Astfel, prin prisma celor invocate, instanța califică declarațiile drept resentimentare ale martorului Șaban Marcel, influențate pe de o parte de situația sesizării organului de urmărire penală despre comiterea unei infracțiuni, de la care au avut obligația ulterioară de a-și susține aceleași teze invocate în denunț și în ședință de judecată sau pe de altă parte, alte circumstanțe stabilite parțial de instanță prin prisma dorinței de sancționare a inculpatului Sorici Gheorghe pentru acțiunile sale în privința unor persoane apropiate martorului, dar care însă, în contextul incertitudinii expunerilor sau al inadvertențelor constatate cu alte mijloace de probă și declarații ale celorlalți martori ori lipsa altor probe care ar confirma tezele acestora, impune instanța să le ofere declarațiilor acestuia un caracter critic, care nu pot răsturna prezumția de nevinovăție ce planează în privința inculpaților și contrare art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

În subsidiar, aidoma unui acuzat care ar putea omite anumite circumstanțe în scopul apărării sale, instanța notifică că și în situația unui denunțator resentimentar urmează a fi aplicabile aceleași procedee juridice, care obligă pozitiv organul de urmărire penală să administreze corect mijloacele de probă, astfel încât acestea să confirme sau să infirme expunerile martorului care l-a sesizat, or Șaban Marcel manifestă un scop personal în speță, nefiind un martor evident neinteresat la caz.

4.56. Prin prisma celor enunțate, în coroborare cu probele apreciate de instanță în ansamblu, cu poziția inculpatului și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauzele Pareniuc contra Moldovei, Sandu împotriva Moldovei, Ramanauskas împotriva Lituaniei și Khudobin împotriva Federației Ruse, instanța consideră că obținerea de probe care atestă faptul transmiterii unei remunerații pretins ilicite inculpaților, a avut loc exclusiv în cadrul unei provocări, manifestate prin acțiuni nelociale comise repetat, ce au determinat acuzarea de stat să interpreteze o eventuală pretindere în acțiunile lui Sorici Gheorghe și/sau Muntean Andrei.

Or, conform jurisprudenței Curții, expuse mai sus, agentul provocator, în persoana martorului Șaban Marcel s-a aflat în postura unui instigator, care i-a determinat pe inculpați să ia o decizie infracțională.

4.57. Prin urmare, constatarea unei provocări denotă în consecință și o cauză a nulităților în procesul penal, care are drept efect subsecvent excluderea probelor obținute prin provocare, la caz având în vedere toate acțiunile efectuate cu participarea martorului Șaban Marcel și nemijlocit tratarea critic și neveridică a depozițiilor acestuia în fața instanței.

Instanța mai statuează că operațiunile sub acoperire urmau a fi desfășurate într-o manieră pasivă, iar acțiunile prejudiciabile trebuiau să decurgă la inițiativa inculpatului și nu în rezultatul manoperelor martorului instruit de agenții statului, din care instanța a relevat preluarea inițiativei de a-l contacta pe inculpat, insistența sa, modificarea ofertelor, atragerea lui Muntean Andrei, pe care l-a întâlnit întâmplător, încurajarea persistentă despre siguranța acțiunilor acestora și apelarea la compasiunea persoanei de multiple ori, cât și prin promisiuni de soluționare a procedurilor disciplinare intentate în privința lui Sorici Gheorghe.

4.58. În concordanță cu cele expuse, cu referire la latura subiectivă, instanța nominalizează că dificultatea determinării originii intenției infracționale are la bază motive obiective, or intenția, ca formă a vinovăției, exprimă atitudinea psihică a persoanei față de realitatea obiectivă, deci ține de latura lăuntrică a persoanei, motiv pentru care și problema identificării exacte a faptului dacă intenția de a săvârși infracțiunea ia apartinut în exclusivitate persoanei care a comis fapta penală sau *i-a fost implantată acesteia de către o terță persoană (provocator)*.

Fiind de natură subiectivă, intenția persoanei trebuie desprinsă prin confruntarea tuturor împrejurărilor obiective în interiorul cărora a fost săvârșită infracțiunea.

Astfel, deloc negliabile sunt și datele obiective care au precedat săvârșirea infracțiunii, iar la caz, tocmai aceste din urmă circumstanțe au importanță cardinală în procesul de stabilire a sursei apariției intenției infracționale și dacă persistă dubii în ceea ce privește izvorul intenției formate (*nu se cunoaște cu certitudine dacă persoana care a săvârșit infracțiunea a acționat în baza unei intenții formate independent sau dependent de comportamentul unei alte persoane (provocator)*), activitatea infracțională trebuie catalogată ca fiind realizată exclusiv sub imperiul unei provocări. Aprecierea în cauză își găsește justificarea în principiul *in dubio pro reo*.

4.59. Mai mult, instanța a luat în considerare și factorii stabiliți în jurisprudența națională sau a Curții privind constatarea unei provocări, din care comportamentul anterior al persoanei, existența sau lipsa antecedentelor penale, prezența indicilor despre faptul pregătirii săvârșirii infracțiunii și la caz, inculpatul avea la momentul pretins al comiterii o experiență infimă în domeniul urmăririi penale, fiind recent angajat, nu deține antecedente penale, îndeosebi pentru fapte similare sau tangente și nu au fost stabilite alte acțiuni ale acestuia în contextul pregătirii infracțiunii incriminate sau în contextul altor infracțiuni/contravenții, nu s-a stabilit vulnerabilitatea sa la actele de corupție în virtutea condițiilor grele de trai sau alte situații dificile care l-ar fi impus să recurgă la acest pas etc..

Or, în cauza *Lalas contra Lituaniei* (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asemănătoare fiind făcute și în alte cauze.

4.60. În acest mod, instanța nu a fost de acord cu opinia acuzării, potrivit căreia este demonstrată intenția inculpaților de a primi o remunerație în scopul realizării activităților de serviciu, or anume martorul denunțător este creatorul situației coruptibile, iar acuzarea urmărește doar un segment din probele examinate, care atestă faptul pretinderii mijloacelor bănești, acesta fiind doar un substrat factologic dintr-o ambianță care a derulat o perioadă de timp mai îndelungată, toate convorbirile având loc la inițiativa martorului Șaban Marcel, care a fost evident ghidat și supravegheat faptic de agenții statului, iar atribuțiile de serviciu ale

inculpatului fiind realizate indiferent de acțiunile denunțatorului, ce trezește dubii rezonabile instanței privind o posibilă înscenare a infracțiunii.

4.61. În concluzie, instanța a stabilit că inclusiv actul de denunțare a avut loc la inițiativa martorul denunțator, care a fost consiliat strategic de către organul de urmarire penală, fiind constatate elemente de provocare în natura acțiunilor sale, prin care s-a urmărit atragerea inculpaților la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, acțiune caracterizată sub aspectul laturii subiective, printr-o comunicare unidirecțională a lui Șaban Marcel, afectând grav conștiința persoanei provocate, asemănător unei relații dintre un escroc și o persoană înșelată, or provocatorul își desfășoară activitatea sa numai pentru a expune autorul faptei la delatune și a-l deferi justiției ulterior.

În contextul acestor afirmații, relevante sunt și constatările jurisprudenței CtEDO, unde a fost statuat că atunci când un acuzat afirmă că a fost provocat să comită o infracțiune, sarcina probațiunii se pune pe seama autorităților, adică acuzatorul de stat are sarcina de a demonstra faptul că nu a existat o provocare și că afirmațiile acuzatului sunt nefondate (a se vedea hotărârea CtEDO în cauza *Morari vs. Moldova*, § 33-34, 08 martie 2016).

4.62. În continuare, instanța relevă că prin alte mijloace de probă cercetate de acuzare în ședință de judecată, nu au fost obținute informații relevante cauzei sau care ar confirma/infirma existența infracțiunii/contravenției sau a vinovăției inculpaților în comiterea acesteia, cât și din acțiunea de confruntare efectuată dintre Muntean Andrei și Șaban Marcel, în care părțile și-au menținut poziția și versiunile descrise.

4.63. În continuare, instanța reiterează că pe întreg parcursul procesului penal, inculpații au oferit declarații, menținând poziția sa de nevinovăție, versiune care, de către organul de urmarire penală nu a fost cercetată sub toate aspectele, obiectiv și răsturnată prin probe incontestabile.

Instanța susține în acest caz, că declarațiile inculpatului denotă un caracter veridic, în lipsa altor probe contrare, ori *veridicitatea* este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmarire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație.

4.64. În subsidiar, instanța menționează că în sensul art. 42, alin. (5) din Codul penal, nu s-a constatat cum inculpatul Muntean Andrei a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin *sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace, instrumente ori înlăturare de obstacole*, or acuzarea incriminând forma de complicitate, urma să concretizeze în care mod a acționat inculpatul în acest caz.

În acest sens, menționăm că doctrina dreptului penal, cât și practica judiciară stabilește că răspunderea penală pentru complicitate la săvârșirea unei infracțiuni, trebuie să *întrunească o legătură subiectivă și una obiectivă între participanți*, la caz fiind identificată lipsa semnelor laturii subiective în acțiunile ambilor acuzați.

Astfel, participația penală există numai atunci când persoanele respective au cooperat cu intenție, ceea ce nu a fost stabilit prin circumstanțele obiective expuse în sentință, mai ales când ambii inculpați exclud reciproc faptul dat, iar martorul denunțator doar intuiește acest aspect.

Pe lângă legătura subiectivă, trebuie să mai existe o cooperare materială sau intelectuală a participanților, care constă în faptul că persoanele contribuie într-o formă sau alta la săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, iar potrivit naturii ei, această contribuție poate

fi materială sau intelectuală, care ținând seama de importanța sau de aportul acestei contribuții, ea se divizează în principală și secundară sau de momentul în care are loc, coparticiparea există înainte de începerea executării acțiunii/inacțiunii sau în timpul executării acesteia până la momentul terminării ei.

4.65. Întrucât pentru existența calității de complice este suficientă doar prezența condițiilor generale pentru a fi subiect al infracțiunii, de principiu, orice persoană ar putea săvârși acte de ajutorare și înlesnire la săvârșirea oricărui gen de infracțiuni sau ar putea fi interpretate ca asemenea acțiuni precum în cazul dat, fără a fi susținute chiar și de material probator, dar care pe cale de consecință ar genera un tratament arbitrar din partea instanței de judecată.

În aceste condiții, acuzarea de stat, având rol activ de a efectua acțiuni în demonstrarea vinovăției și desfășurând un ansamblu de acțiuni de urmărire penală, nu a confirmat prin mijloace de probă această complicitate (atât cooperarea materială cât și cea intelectuală) imputată și a permis instanței să formuleze cu certitudine concluzia că Muntean Andrei nu a contribuit la săvârșirea infracțiunii de către Sorici Gheorghe, în acțiunile cărui nu se atestă fapta de pretindere, cât și vinovăția sa, care este una alterată prin provocarea acestuia.

4.66. În același context, procurorul, în spiritul art. 254 din Codul de procedură penală, era obligat să prezinte probele atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care instanța de judecată, în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință, o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în acest sens sau al probelor administrate prin provocare, prin ce instanța apreciază ca întemeiate argumentele părții apărării în ședință de judecată.

4.67. În acest sens, instanța stabilește că acuzarea nu a prezentat nicio probă pertinentă, concludentă și verosimilă ce ar demonstra pe de o parte latura obiectivă comisă de inculpatul Sorici Gheorghe prin pretindere a mijloacelor bănești, iar pe de altă parte latura subiectivă prin existența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de ambii inculpați.

Pe cale de consecință, instanța constată că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat este una iluzorie, procurorul eșuând în a prezenta probe credibile, apte de a sta la baza unei sentințe de condamnare și care ar răsturna prezumția de nevinovăție a inculpatului, iar în acest mod, instanța susține inexistența elementelor infracțiunii comise de către inculpații Sorici Gheorghe și Muntean Andrei, astfel cum rezultă din probele administrate și apreciate de instanță.

4.68. În baza raționamentelor expuse *supra*, fiind supuse aprecierii probele administrate la materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța a constatat că în acțiunile inculpaților nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Cod Penal inclusiv prin complicitate, or, în cadrul cercetării judecătorești a fost constatat faptul că Sorici Gheorghe nu a pretins din start și nu ar mai fi pretins în viitor în lipsa acțiunilor provocatoare ale martorului denunțator Șaban Marcel.

4.69. În acest sens, conform art. 8 alin. (2), (3) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sînt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Conform art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Capean contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În acest context, instanța reține că prezumția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit și la fel, urmează a se reține și faptul că „*instanței de judecată îi revine sarcina încadrării juridice a faptelor și nu este obligată să adopte încadrarea dată de către procuror*”.

4.70. Prin urmare se impune achitarea inculpatului Sorici Gheorghe, deoarece în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii incriminate conform art. 326 alin. (1) din Codul penal, precum și achitarea inculpatului Muntean Andrei, deoarece în acțiunile acestuia lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate conform art. 42 alin. (5) și 326 alin. (1) din Codul penal, fiind sesizate incertitudini și imprecizii, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, or dubiile în probarea învinuirii vor fi interpretate în favoarea inculpaților.

La fel, instanța nu va condamna o persoană doar în baza unor suspiciuni privind complicitatea la infracțiune și însoțite de instigare la comiterea faptei prejudiciabile, neprobate, altfel aflându-se pe tărâmul unui teren arbitrar al hotărârii pronunțate, care poate crea repercursiuni grave în situația persoanelor acuzate.

Prin urmare, instanța conchide că în speța dată inculpații nu au avut nici inițiativa, nici intenția de a comite fapta incriminată, iar fapta nu ar fi fost săvârșită fără intervenția organului de urmărire penală, prin intermediul denunțatorului Șaban Marcel și în acest caz, instanța constată existența provocării, astfel încât inculpații Sorici Gheorghe și Muntean Andrei urmează să fie achitați în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, întrucât lipsește intenția, ca element constitutiv al infracțiunii, respectiv, în speță nu este întrunită latura subiectivă a infracțiunii de corupere pasivă.

4.71. În același timp, instanța, având în vedere utilizarea probelor administrate prin implicarea activă a lui Șaban Marcel, sub conducerea colaboratorilor CNA, pentru a justifica condamnarea lui Sorici Gheorghe și Muntean Andrei, precum și neargumentarea în instanța de fond la modul convenit a argumentului invocat de partea apărării privind provocarea, facilitarea și încurajarea infracțiunii, conchide că în procesul penal intentat împotriva lui Sorici Gheorghe și Muntean Andrei a fost încălcat dreptul acuzaților la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care atrage a priori și garanția unei satisfacții echitabile prin repararea integrală a prejudiciului suferit.

Cu privire la măsurile preventive.

5.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

5.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Gheorghe Iapără nu s-a expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpaților.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța nu atestă un act privind aplicarea măsurilor preventive în privința inculpaților și nici nu se impune o asemenea măsură în virtutea adoptării unei sentințe de achitare.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

6.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

6.2. În dezbateri judiciare, procurorul a solicitat păstrarea la materialele dosarului a mijloacelor materiale de probă, pe toată perioada deținerii sale.

6.2. Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că prin ordonanțele organului de urmărire penală, la caz au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă următoarele obiecte și documente:

- Un telefon mobil de model „Lenovo”, ridicat în cadrul percheziției corporale a lui Sorici Gheorghe, care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 21 septembrie 2016 (vol.I, f.d.141);

- Un CD-R de model „Esperanza”, care conține comunicările care au avut loc la 23 iunie 2016 între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe, recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 03 septembrie 2016 (vol.II, f.d.85);

- Informația Băncii Naționale a Moldovei din 20 iulie 2016 cu privire la ratele de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016, potrivit căreia, la 20 iulie 2016, conform cursului oficial de schimb 1 Euro valora 21,8790 lei (vol.II, f.d.107);

- Informația Băncii Naționale a Moldovei din 02 septembrie 2016 cu privire la ratele de schimb a valutelor față de leul moldovenesc, recunoscută în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 octombrie 2016, potrivit căreia la 02 septembrie 2016, conform cursului oficial de schimb, 1 Euro valora 22,0654 lei (vol.II, f.d.111);

- Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*****, care aparțin lui Sorici Gheorghe, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 16 septembrie 2016 (vol.II, f.d. 69);

- Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*****, care aparțin lui Șaban Marcel, pentru perioada 23 iunie 2016-02 septembrie 2016, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 27 septembrie 2016, (vol.II, f.d.72);

- Materialele cauzei penale nr. 2016421639, pornită la 13 iulie 2016, conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute în art. 163 alin. (1) din Codul penal, recunoscute în calitate de mijloc material de probă prin ordonanța din 12 septembrie 2016. Conform materialelor cauzei penale indicate, s-a stabilit că urmărirea penală la cauza respectivă, a fost pornită la 13 iulie 2016 de către ofițerul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Botanica mun.Chișinău al Direcției de Poliție mun.Chișinău a Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, Gheorghe Sorici, pe faptul lăsării în primejdie de către angajații

complexului hotelier „Prezident” a lui Benderschi Ruslan Andrei, care din motive necunoscute și-a pierdut cunoștința în piscina care aparține complexului hotelier „Prezident”, iar după ce s-a aflat sub apă o perioadă nedeterminată de timp, acesta a fost scos la sol de către alți vizitatori ai piscinei hotelului indicat, iar ulterior transportat la Spitalul de Urgență cu diagnoză „stare după înec și traumatisme craniocerebrale” (vol.II, f.d.58) și

- un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1” și CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1”, care conține comunicările care au avut loc la 27 iunie 2016, 11 iulie 2016, 13 iulie 2016, 15 iulie 2016, 21 iulie 2016, 21 iulie 2016, 25 iulie 2016, 26 iulie 2016, 27 iulie 2016, 29 iulie 2016, 04 august 2016, 05 august 2016, 10 august 2016, 11 august 2016 și 02 septembrie 2016 care au avut loc între Șaban Marcel și Sorici Gheorghe, precum și cele care au avut loc la 20 iulie 2016 între Șaban Marcel și Muntean Andrei, recunoscute în calitate de corpuri delictive, prin ordonanța din 21 septembrie 2016 (vol.I, f.d.103-104).

6.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

La fel, conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respective.

6.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale mijloacele materiale de probă, cu excepția unui telefon mobil de model „Lenovo”, se păstrează în original și în copii autentificate, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, nu a fost solicitată restituirea acestora și prin urmare, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă descrise *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

6.5. La fel, potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, în cazul soluționării cauzei în fond, hotărându-se chestiunea cu privire la corpurile delictive, celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului și respectiv, instanța va dispune în privința unui telefon mobil de model „Lenovo”, ridicat în cadrul percheziției corporale a lui Sorici

Gheorghe, restituirea acestuia către proprietarul legal, adică inculpatului, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la cheltuieli judiciare și latura civilă.

7. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, cât și în ședință de judecată, acuzatorul de stat Gheorghe Iapără nu a solicitat încasarea mijloacelor bănești cu titlu de cheltuieli judiciare, iar o parte civilă în proces nu se atestă și acțiuni civile nu au fost depuse.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 162, 340, 384-390, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se achită **Muntean Andrei *******, învinuit în baza articolului 42 alin. (5), 43 lit. a), 44 și 326 alin. (1) din Codul penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Se achită **Sorici Gheorghe *******, învinuit în baza 42 alin. (2), 43 lit. a), 44 și 326 alin. (1) din Codul penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Măsura preventivă nu a fost aplicată în faza de judecare a cauzei.

Mijloacele materiale de probă: a) Un CD-R de model „Esperanza”; b) Informația Băncii Naționale a Moldovei din 20 iulie 2016; c) Informația Băncii Naționale a Moldovei din 02 septembrie 2016; d) Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*****; e) Descifrările apelurilor telefonice efectuate și primite de/la postul de telefon cu nr.*****; f) Materialele cauzei penale nr. 2016421639, pornită la 13 iulie 2016 în copii autentificate; g) un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1848/1” și h) un CD-R de model „Artex, 700MB/80 MIN 52x” pe care sunt aplicate amprenta ștampilei „Centrul Național Anticorupție Direcția Generală Asigurare Operativă 2 Inventar Nr. 1849/1”, se vor deține la cauza penală pe tot parcursul păstrării acesteia.

Corpul delict: Un telefon mobil de model „Lenovo”, ridicat în cadrul percheziției corporale a lui Sorici Gheorghe se restituie acestuia din momentul rămânerii definitive a sentinței.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, *sediul Central*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința integrală este pronunțată în ședința publică pe 13 noiembrie 2023, ora 14:00 min.

**Președintele ședinței,
judecător
STRATAN**

Vitalie